

**T.C.
GAZİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ**

**YÜKSEK
LİSANS
TEZİ**

**MİLAN'DAKİ GANALI MÜLTECİLERİN
TOPLUMA ENTEGRASYONU**

FATAO MAMUDU

**ÇALIŞMA EKONOMİSİ VE ENDÜSTRİ İLİŞKİLERİ ANABİLİM DALI
SOSYAL YAPI VE SOSYAL ÇALIŞMA BİLİM DALI**

HAZİRAN 2016

MİLAN'DAKİ GANALI MÜLTECİLERİN TOPLUMA ENTEGRASYONU

Fatao MAMUDU

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**ÇALIŞMA EKONOMİSİ VE ENDÜSTRİ İLİŞKİLERİ ANABİLİM DALI
SOSYAL YAPI VE SOSYAL ÇALIŞMA BİLİM DALI**

**GAZİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ**

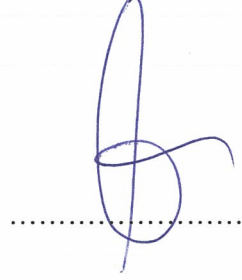
HAZİRAN 2016

Fatao MAMUDU tarafından hazırlanan “Milan’daki Ganalı Mültecilerin Topluma Entegrasyonu” adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından OY BİRLİĞİ ile Gazi Üniversitesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Anabilim Dalında Sosyal Yapı ve Sosyal Çalışma Bilim Dalında YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Danışman:Yrd. Doç. Dr. Belma TOKUROĞLU

Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Gazi Üniversitesi

Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum

Başkan : Prof. Dr. Tevfik ERDEM

Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Gazi Üniversitesi

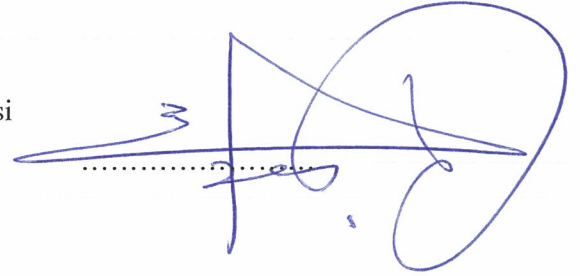
Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum

Üye : Prof. Dr. Abdürreşit Celil KARLUK

İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum

Tez Savunma Tarihi: 28/06/2016

Jüri tarafından kabul edilen bu tezin Yüksek Lisans Tezi olması için gerekli şartları yerine getirdiğini onaylıyorum.

Prof. Dr. Suna BAŞAK

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü

ETİK BEYAN

Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tez Yazım Kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada;

- Tez içinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- Tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- Tez çalışmada yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi,
- Kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı,
- Bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu,

bildirir, aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi beyan ederim.

Fatao MAMUDU

28.06.2016

MİLAN'DAKİ GANALI MÜLTECİLERİN TOPLUMA ENTEGRASYONU
(Yüksek Lisans Tezi)

Fatao MAMUDU

GAZİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

Haziran 2016

ÖZET

Bu araştırma, İtalya'nın Milan kentinde yaşayan Gana'lı mültecilerin sorunlarını, göçün sosyal hayatları üzerinde oluşturduğu etkilerin ve bunların sonuçlarının, göç ettikleri ülkeye entegrasyonları bağlamında dikkate alarak ortaya koymak amacı ile planlanmış ve yürütülmüştür. Çalışma grubunu Milan'da yaşayan ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 50 Ganalı mülteci oluşturmaktadır. Bu göçmenler gönüllülük ilkesine göre seçilmiştir. Araştırma materyalinin toplanmasında anket tekniği kullanılmıştır. Gana'lı göçmenlerin Milan'da karşılaştıkları davranışlar sonucu ortaya çıkan yaşadıkları ülke ile ilgili kaygıları SPSS 20. kullanılan tipi ile ölçülmüştür. Milan'da yaşayan Gana'lı vatandaşlarının sayısı zaman içinde artış göstermiştir. Ülkedeki Gana'lılar daha çok Milan ve Napoli eyaletlerinde yaşamaktadırlar. Gana'nın ekonomisinin içinde bulunduğu yoksulluk, kabilelerarası çatışma, az maaş ödenmesi gibi olumsuz şartlar 1980 yılından itibaren Gana'dan Avrupa, Amerika ve İngiltere'ye yoğun bir şekilde göç başlatmıştır. Göçmenler milli kimliklerini ve nereye ait oldukları duygusu ile ilgili olarak belirsizlik yaşamakta, reddedilme ve geri gönderilme korkusu taşımaktadırlar. Özellikle. Sokakta ve okullarda yaşanan dışlanma, mültecilerin kabul edilmeyen yerel giyim tarzları ve herkesin kabul etmeyeceği iş kollarında çalışmalarından kaynaklanan hafife alınma onlarda onur kırıklığına sebep olmaktadır. Yaşadıkları psikolojik sorunlar nedeniyle topluma entegrasyonda zorlanmaktadır. Topluma uyum sağlamış belli bazı gruplar da asimile olanlar olarak kabul edilmektedirler. Bu grup, siyasi, dini veya ırksal kimliğini öne çıkarmamakta, kendilerini güvenceye almak amacıyla İtalyan bir kızla evlenmeye çabalamaktadır. Genelde Avrupa veya İtalya'daki Gana'lı göçmenler, mülteci veya sığınmacılar buralardaki kötü şartlara rağmen Gana'ya, çok para kazanmadan dönmek istememektedirler çünkü kendi yurtlarındaki koşullardaha kötüdür. Gana'nın Cumhurbaşkanı Joh Dramani Mahama, Afrika'dan Avrupa'ya göç dalgasını azaltmak için, Afrikalı gençlere istihdam sağlayacak yatırımların yapılabilmesi amacıyla Avrupa Birliği'ne başvurdu. Cumhurbaşkanı Mahama, iki günlük resmi ziyaret için ülkede olan İtalya'nın Başbakanı Matteo Renzi ile görüştü. 2015 yılında Afrika'dan gelen binlerce göçmen Avrupa'ya girmeye çalışırken Akdeniz'de öldü. Uluslararası Göç Örgütü (IOM) göçmenleri yerleşmek için mücadele ederken, 2015 yılında Avrupa'ya geçen bir milyon göçmen ve mülteci AB ülkelerinde krize yol açtı.

BilimKodu : 2.016
AnahtarKelimeler : Göç, sosyal bütünleşme, mülteci, ayrımcılık, sosyal sigorta.
SayfaAdedi : 91
Tez Danışmanı : Yrd. Doç. Dr. Belma TOKUROĞLU

EXPLORING SOCIAL INTEGRATION: A CASE STUDY OF GHANAIAN
REFUGEES IN MILAN, ITALY
(M.Sc.Thesis)

Fatao MAMUDU

GAZİ UNIVERSITY
GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES
June 2016

ABSTRACT

The purpose of this research is to explore how social integration of refugees is carried out in Italy specifically Milan. Social integration is a highly desirable outcome that reflects the existence of cohesion, a strong institutional foundation and a culture of acceptance. Societies are better off if they promote social integration through policies that reduce economic inequality and poverty. Social integration can be proxied by using variables that capture and measure how much social integration exists in a community at a given time. Identifying the indicators therefore require both qualitative and quantitative research. This paper critically view factors that move migrants to settle in Europe and other parts of the Developed world and the choice of the destination countries. Migration in Ghana dates back to the 1980s as a result of famine, economic crisis that hit the contry.It is important to note here that,the President of the Republic of Ghana John Dramani Mahama in an attempt to curb the rise in migration met with the Italian prime minister Matteo Renzi where they discussed issues relating to illegal migration on the Mediterrenean Sea and the solution to the menace of illegal migration. In 2015, thousands of illegal migrants lost their lives in an attempt to reach Europe. The International Migration Organization confirmed that millions of migrants entered Europe in 2015 and this poses a great threat to the continent. This research aims at looking at the links that exist between the years of stay of migrants in the destination countries and the accessibility to social welfare inclusion referring to the case of Ghanaian Migrants in Milan in Italy. Emphasis are placed on whether discrimination exist and if so, on whose part? Is it the Italian indigenes or the state machinery and policies. Ideas from transnationalism, assimilation and acculturation have also been discussed. The papers main findings are presented in the last chapter. 50 Ghanaian refugees in Milan, Italy were randomly selected where they administered a questionnaire on issues concerning social integration in Milan, Italy.

Science Code : 2.016
Key Words : Migration, social integration, refugee, discrimination, social insurance,
Page Number : 91
Supervisor : Assist.Prof. Dr. Belma TOKUROĞLU

TEŞEKKÜR

Çalışmamı yönlendiren, her aşamasında bilgi, öneri ve yardımlarını esirgemeyerek destekte bulunan Danışman Hocam Sayın Yrd. Doç. Dr. Belma Tokuroğlu'na en içten dileklerimle teşekkürlerimi sunarım. Çalışmalarımın tüm aşamalarında emeği olan, yardımlarını, güler yüzünü ve desteğini esirgemeyen Sayın Doç. Dr. Osman Şimşek'e, Doç Dr. Mehmet Merve Özaydın'a, ve Doç Dr. Erdinç Yazıcı'ya çok teşekkür ederim ayrıca çalışmalarım süresince desteklerini eksik etmeyen sevgili anneme ve babam ve tüm kardeşlerime teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÖZET	iv
ABSTRACT.....	v
TEŞEKKÜR.....	vi
İÇİNDEKİLER	vii
ÇİZELGELERİN LİSTESİ.....	ix
ŞEKİLLERİN LİSTESİ.....	x
HARİTALARIN LİSTESİ.....	xi
GİRİŞ	1

BİRİNCİ BÖLÜM DÜNYA'DA GÖÇ POLİTİKASI

1.1. Giriş.....	5
1.1.1. Birleşmiş Milletler, Uluslararası Göç Hareketleri Politikası.....	7
1.1.2. Farklı Göç Politikaları	14
1.1.3. Avrupa Birliği Açısından Göç Politikaları	16
1.1.4. Uluslararası Anlaşmalar ve Sosyolojik Kuramlar	18
1.2. Mülteci Sorunları	22
1.2.1. Entegrasyon ve Asimilasyon Sorunları (Ayrımcılık, Sosyal Dışlanma, Çokkültürlülük)	23
1.2.2. Ekonomik ve Kültürel Entegrasyon	24
1.2.3. Siyasi ve Fonksiyonel Asimilasyon.....	25

İKİNCİ BÖLÜM GANA'NIN EKONOMİK, TOPLUMSAL VE SİYASAL YAPISI

2.1. Gana'nın Tarihsel Gelişimi.....	26
2.2. Afrika'da Emperyalizm ve Sömürgecilik Faaliyetleri	28
2.2.1 Sömürgecilik Öncesinde Afrika	29
2.2.2 Emperyalizm ve Sömürgeciliğin Afrikası	30
2.3. Gana'nın ekonomik, Toplumsal ve Siyasal Sorunları	33
2.4. Gana'nın Diaspora Katılımı.....	36

2.4.1. Gana'nın Tarımsal Değişiminin Göç'e Etkisi	37
2.4. 2. Gana'lı Mültecilerin Dünya Ülkelerindeki Dağılımı.....	39

ÜÇÜNCÜ BOLÜM

İTALYA'DA GÖÇMENLİK, MÜLTECİLER VE SİĞİNMACILAR POLİTİKASI

3.1. Göçmenler ve Mülteciler Sorunu.....	44
3.2. Mülteciler ve İkamet izni	45
3.2.1. İtalya'daEntegrasyon Prosedürleri	48
3.2.2. Sığınmacılar.....	50
3.2.3. İnsani Yardım	51
3.2.4. Ekonomik Mülteciler.....	53
3.2.5. Siyasi Mülteciler.....	54
3.2.6. Kota Mülteciler.....	54
3.2.7. Yeniden Yerleşim	55
3.3. İtalya'daki Ganalı Mültecilerin Sorunu	56

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

VERİ TOPLAMA

4.1. Çalışma Yeri	59
4.2. Görüşme Yapılanlar (Mülakat).....	59
4.3. Kullanılacak Dil	60
4.4. Veri Toplama Tekniği (Derinlemesine mülakat).....	60
4.5. Sorular.....	60
4.6. Araştırmanın Zorlukları	66

BEŞİNCİ BÖLÜM

VERİLERİN ANALİZİ VE TARTIŞMALAR

5.1. Milan'daki Ganalıların Profili.....	67
5.2. Cevapların Yorumlanması	68
SONUÇ	79
KAYNAKLAR	83
ÖZGEÇMİŞ	91

ÇİZELGELERİN LİSTESİ

Çizelge	Sayfa
Çizelge 1.1. İtalya'nın Demografik Özellikleri	18
Çizelge 2.1. Avrupa'daki ve Kuzey Amerika'daki Ganali göçmenleri 1999-2006.....	37
Çizelge 3.1. İtalya'ya 2015 Afrika'dan tekneyle gelen sığınmacılar IOM Kayıp göçmen Proje Raporu	52
Çizelge 3.2. Aşağıda BMMYK'nın bazı Avrupa Ülkelerin Bütçeleri (2013, 2014, 2015).....	53
Çizelge 5.1. UNHCR Population Statistics For Asylum Seekers And Refugee Status Determination	68
Çizelge 5.2. Yaş Gruplarına Göre Dağılım.....	69
Çizelge 5.3. Cinsiyet.....	69
Çizelge 5.4. Medeni Durum.....	69
Çizelge 5.5. Araştırma katılan İtalya'da yaşadıkları sürelerle göre dağılımı.....	70
Çizelge 5.6. Araştırmaya katılan göçmenlerin İtalya'yı seçtiklerini sebebine göre dağılımı	71
Çizelge 5.7. Araştırma katılan mültecilerin barınmalarının dağılımı	71
Çizelge 5.8. Araştırma katılan mültecilerin İtalya'da kalmya devam kararları dağılımı	72
Çizelge 5.9. Sağlık Sigorta.....	73
Çizelge 5.10. Yaşam tarzı İtalya'ya geldiğim için pişman oldum.....	73
Çizelge 5.11. İtalyan yönetimi Gana'lı mültecileri-göçmenleri anlamak ve kabul etmek ve iletişim kurmak için çaba gösteriyor mu?	74
Çizelge 5.12. T-Testi.....	76

ŞEKİLLERİN LİSTESİ

Şekil

Sayfa

Şekil 2.1. 2001 Gana'nın göçmenlerin şekli 39

HARİTALARIN LİSTESİ**Harita****Sayfa**

Harita 2.1. McDougal Littell: World History, 2005	33
---	----

GİRİŞ

Araştırmanın Önemi

Mülteciler ve Göç sorunu bugün Dünya'nın en önemli sorunları arasındadır. Mülteci Sözleşmesi mülteci kavramını “ırkı, dini, milliyeti, belli bir sosyal gruba mensubiyeti ya da siyasî düşünceleri nedeniyle zulüm göreceği konusunda haklı bir korku taşıyan ve bu yüzden de ülkesinden ayrılan ve korkusu nedeniyle geri dönemeyen ya da dönmek istemeyen kişi” olarak tanımlar. Ayrıca ülkelerinde yaşadıkları savaş, yoksulluk, eğitimsizlik gibi olumsuz şartlar nedeniyle, insanlar başka ülkelere göç ederek hayatlarını yeniden daha iyi şartlarda kurmaya çalışmaktadırlar. Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliğini kurarak bu önemli soruna çözüm bulmaya çalışmıştır. Bu bağlamda Gana'lı mülteciler sorunu da önemlidir. Gittikleri ülkelerde ekonomik, siyasal, kültürel bir çok sorunla karşılaşmakta ve entegre olmakta zorluklar yaşamakta, asimilasyon sorunuyla karşı karşıya kalmaktadırlar. Gana'lı mültecilerin yaşadıkları zorlukların araştırılarak sorunlarının ve çözüm yollarının ortaya konulması bu tezi önemli kılmaktadır.

Araştırmanın Amacı

Gana'lıların İtalya'nın Milan kentini tercih etmelerinin nedenleri bulunması, kentteki göçmen ve mültecilerin sosyal refah düzeyleri, entegrasyon düzeyleri ve entegre olmamalarının nedenleri.

Varsayımlar

1. İtalya'nın Milan kentindeki Gana'lı mültecilerin sosyal refah (özellikle sağlık sigortası) ve entegrasyon sorunları vardır.
2. İtalya Milan'daki Gana'lı mültecilere ayrımcılık politikası uygulanmakta ve asimile edilmeye çalışılmaktadırlar.

Sınırlılıklar

İtalya'nın Milan kentindeki Gana'lı mülteciler ile yapılan sınırlı bir araştırmadır. Gana'lılar İtalya'nın her kentinde bulunmasına rağmen, Milan'daki sayılarının çok olması ve İtalya'daki mülteci ve göçmen sorunlarının farklılıkların bu kentin incelenmesiyle birlikte orataya konulabilmesi nedeniyle araştırma Milan kenti ile sınırlandırılmıştır.

Tanımlar

Sosyal entegrasyon, sosyal bütünleşmenin en temel öğelerinden biridir. Sosyal entegrasyon sağlamak amacıyla, toplumda yaşayan herkesi, hatta mültecileri ve göçmenleri de kapsayıcı politikalar üretebilmek için, ekonomik eşitsizliğin ve yoksulluğun azaltılmasını sağlayacak, sürdürülebilir ve eşitlikçi gelişme programları gerekmektedir. Nüfus artışı, yabancı göçmenlerin sayısının artışı ve onların üzerindeki baskı(xenophobia,- yabancı düşmanlığı, ayrımcılık vb.) gibi sebeplerle günümüz toplumlarında sosyo-kültürel bütünleşme en önemli problemlerden birisi haline gelmiştir. Gelişme ve batılılaşma sürecinde bulunan ülkelerde entegrasyon, dışlanma veya sosyal olarak kabulgörmemek(social disintegration)konuları büyük bir dikkatle ele alınmaya muhtaçtır. Entegrasyon Latince integer kökünden gelmektedir.Ünlü sosyolog Ferdinand Tönnies'in Almanca'da cemaat ve cemiyet anlamına gelen temel toplum birimleri için kullandığı terimler.Doğal irade ve rasyonel irade ayırımına dayanan söz konusu cemaat cemiyet ayırımında, cemaate hakim olan unsurlar kan bağı, komşuluk, arkadaşlık, akrabalıktır. Başka bir deyişle, aile, akrabalık sistemleri, klanlar ve dini cemaatlerin kendisine örnek olarak verilebileceği Gemeinschaft ya da cemaatte, dürtüleri, bilinçdışı güdüler, duygusal istekleri ve duyguların kendiliğinden dışavurumunu kapsamına alan doğal irade çok etkilidir. Burada ilişkiler senli benli, yüzyüze, içten ve süreklidir; cemaate hakim olan özellik birlik ve dayanışma olup, onda bireylerin siyasi, ticari amaçlara hizmet etmeye rolleri duygusal ağırlıklıdır.

Buna karşın, cemiyet, rasyonel iradenin eseri olup, kendisi için değil de, bir amaç için varolur. Kentleşme, endüstriyel hayat, toplumsal hareketlilik, ayrı cinstenlik gibi unsur ve özelliklerle karakterize olan Gesellschaft, gayrişahsi ilişkilerin, kişisel çıkarların ön planda olduğu toplumsal birimdir. Gesellschaft tipi ilişkilere örnek olarak, modern yönetimlerin bürokrasisi, ordular ve endüstri örgütleri verilebilir.

Tönnies'in Avrupa'nın modernleştirilmesiyle ilgili tezine göre, birincisinden ikincisine doğru geçiş bir rasyonalizasyon süreciyle olur(Nukunya, 2003:68).Entegrasyon, dağılan bir bütünün parçalarının yeniden birleştirilmesi ve bir merkezde toplanması demektir. Bu kelime İkinci Dünya Savaşından sonra sosyal, siyasal, hukuksal, kültür, iskân ve daha birçok alanlarda kullanılmaya başladı (Arslanoğlu, 1996). Bütünleşme kelimesi çoğu zaman ‘‘dayanışma’, ‘‘birlik’’, ‘‘denge’’ ve ‘‘düzen’’kelimeleriyle aynı anlamda kullanılmıştır. Toplumsal Entegrasyon genellikle sosyalleşme, ve kültürleşme gibi sosyal

süreçlerin sonucunda oluşur. Afrika tarihinde, sömürgecilik döneminden bu yana kişinin istekleri ile toplumun istekleri arasında her zaman uyum yoktur (Devlet ve toplum kişilere-vatandaşlara hayatta kalabilme, yaşayabilme, meslek edinme ve para kazanma imkanları sunamamaktadırlar). Bunun için gruplar arası rekabet vardır, Sosyoloji açıdan bakıldığında, Robert Merton, özellikle sapma kuramına bakıldığında, Durkheim’den aldığı “anomi” kavramını kullanarak, toplumda bireylerin nasıl uyumlu davranıştan uyumsuz davranışa doğru gittiğini göstermektedir. Merton sapma kuramını geliştirirken, işlevsel çözümlemelerle tipik olan açıklayıcı etkenleri kullanmıştır, bunlar ‘kültürel amaçlar’ ve ‘kurumlaştırılmış normlardır’ (Abotchie, 2008:107). Gençlik ile ilgili olarak Merton’ın sapma kavramı önemlidir. Özellikle genç insanlar gelişmiş batı ülkelerine göç ederek, çalışmaya ve para kazanmaya çalışırlar. Gelişmekte olan ülkeler ile gelişmiş ülkeler arasında ilişkiler bulunmasına rağmen her toplumun belli bir kimliği vardır. Bunun için her toplum kendi sosyal-kültürel bütünleşmesini, kendi durumuna göre sağlar. Bu bütünleşmede, bazı ülkelerde siyaset, bazılarında din, bazılarında da aile eksen olmak özelliğini korumaktadır (Topçuoğlu, 1997:176-179). Bu çalışma söz konusu kavramları temel alarak, giderek daha da karmaşık hale gelen iç içe giren göç türleri, çerçevesinde, İtalya’nın Milan kentindeki Gana’lı mültecilerin sosyal entegrasyon sağlayıp sağlayamadıkları ve bunun nedenlerini incelenmektedir.

Piore’ye göre ileri derecede endüstrileşmiş toplum ve ekonomileri, dört temel özelliklerinden dolayı sürekli ucuz ve esnek işgücüne ihtiyaç duymaktadır. Kuramın geliştirdiği şemaya göre merkezdeki kapitalist ağlar, kapitalist olmayan toplumların çevre dokularına sızmaya başlayınca, çevredeki nüfus göç etmeye başlar. Bu süreç, sömürgecilik olgusu ile çok yakından ilintilidir. Sömürgeci rejimler kolonyal devletlerin çıkarına hizmet etmek üzere vaktiyle sömürgelerin fakir bölgelerine girmişlerdir. Bugün de neo-kolonyal hükümetler ve çok uluslu şirketler dünya ekonomisi kapitalistlerinin üretmiş oldukları ulusal seçkinlerin iktidarını sürdürmelerine yardımcı olmaktadır. Dünya sistemleri kuramına göre uluslararası göç, kapitalist gelişmenin neden olduğu kopma ve yer değiştirmelerinin doğal sonucudur. Kapitalist ekonomi Batı Avrupa, Kuzey Amerika ve Japonya’daki merkezlerden giderek daha geniş halkalar halinde yayıldıkça dünya nüfusunun giderek büyüyen kısmı dünya pazar ekonomisine dahil edilmektedir. Çevre bölgelerdeki toprak, hammadde ve emek dünya pazarlarının denetimi altına girdikçe göç akımları oluşmakta, bunların önemli bir kısmı dış ülkelere doğru yönelmektedir.

BİRİNCİ BÖLÜM

DÜNYA'DA GÖÇ POLİTİKASI

1.1. Göç Politikası

İnsanlık tarihiyle beraber çeşitli toplumlardaki insanlar veya gruplar; kimi zaman savaş, sürgün, afetler vb. durumlar yüzünden “zorunlu” olarak, kimi zamanda, daha iyi yaşam koşulları elde etmek umuduyla “gönüllü” olarak göç ettiler. Bu göçler sırasında kültürün maddi ve manevi öğeleri de taşındı ve farklı kültürlerden insanlar karşılıklı olarak birbirlerinin hayatlarını etkilediler. Göçü, nedenleri (zorunlu ve gönüllü göç), amaçları (çalışma, sığınma) ve hedefe varmakta kullanılan yöntemleri (yasal, yasa dışı) gibi farklı kriterlere uygun olarak tanımlamak mümkün olmakla birlikte “farklı bilimsel disiplinler olarak ekonomi, sosyoloji, demografi, coğrafya, tarih, psikoloji, uluslararası ilişkiler, siyaset bilimi ve diğer bazı ilgili disiplinler göçle ilgili konulara farklı bakış açılarıyla değinirler” (İçduygu ve Sirkeci, 1999:249). Göç birçok ölçeklerde ortaya çıkar; kıtalar arası, kıta içi, bölgelerarası veya kırsaldan kente. Göçün oluşmasında rol oynayan faktörlere göre, göç türlerini iki grupta belirtebiliriz: gönüllü göç ve zorunlu göç. Gönüllü göç; insanların kendi istek ve beklentileri doğrultusunda, bir kentten/ bölgeden diğerine olan yer değiştirmeleridir. Gönüllü göçün özelliği bireyin isteğine bağlı olmasıdır; fakat bu isteği yaratan, genellikle göç edilen yerdeki ekonomik ve sosyal koşulların zorlamasıdır. Zorunlu göç ise bireylerin özgün yaşam alanında elinde olmayan nedenlerle kopmak durumunda bırakılmasıdır. Başka bir deyişle zorunlu göç, bireylerin iradesi dışında çeşitli kuvvetlerin etkisi ve zorlaması sonucunda gerçekleşmektedir (Erkan ve Erdoğan, 2006: 82). Göç insanlık tarihi kadar eski bir olgudur. Her dönem çeşitli nedenlerle göç edilmiştir. Bazen geri dönme niyetiyle, bazen de yeni bir mekân edinmek göçün sebebi olmuştur (Polat, 2009:156).Uluslararası göç, karmaşa, kapsam ve etki bakımından büyümeye devam etmiş bir küresel olgudur. Günümüzde, birçok ülke aynı zamanda göçmenlerin köken, geçiş ve varış ülkesidir. Gelişmiş ve gelişmekte olan bölgelerdeki ülkeler göç ile ilişkili çeşitli gelişimsel zorluklar ve fırsatlar ile yüzleşmektedirler. Savaş, tabii afet, sürgün gibi nedenlerle insanların yaşadıkları yerlerden ayrılmak zorunda kalmaları veya buna mecbur bırakılmaları sebebiyle meydana gelen göç zorunlu göç olarak tanımlanmaktadır. Bireylerin göç etmeye kendilerinin karar verdiği gönüllü göçte ise esas dürtü, insanların daha iyi yaşam şartları elde edeceklerini ummalarıdır. Yaşadıkları ülkede

iş imkanı bulamayan ya da yaptığı işten herhangi bir nedenden dolayı (ekonomik ve sosyal tatminsizlik, fırsat eşitsizliği) başka ülkelere iş bulabilmek veya halihazırda bulunduğu işte çalışmak amacıyla giden göçmenlerin bu yer değiştirmeleri “işçi göçü” olarak tanımlanmaktadır. Göçün küresel gelişimin tamamlayıcı bir özelliği olmuş olduğu hakkında büyümekte olan bir fikir birliği olmuştur ve genel olarak, eğer düzgün bir şekilde yönetilir ise, göçün, hem göç veren, hem de göç alan ülkelerde fakirliğin azaltılmasında ve insanlığın esenliğinin gelişiminde katkı sağlayabileceği şeklinde bilinmiştir. 1994’ te Kahire’de yapılan Uluslararası Nüfus ve Gelişim Konferansı’’(ICPD, 1994), göçü küresel gelişimin gerçek bir parçası olarak tanımış ve “hem göç veren hem de göç alan ülkelerin gelişimi için göçün faydalarını maksimuma çıkarmak bakımından köken ülkeleri ve varış ülkeleri arasında işbirliği ve diyalogu” teşvik etmiştir. Son dönemlerde, 2013’ te New York’da gerçekleştirilen “İkinci Uluslararası Göç ve Gelişim Konferansı” sırasında gerçekleştirilen “Uluslararası Göç ve Kalkınma Konusunda Yüksek Düzeyli Diyalog Toplantısı” göçün önemini yeniden vurgulamış ve bütün göçmenlerin insan haklarının teşvik edilmesi ve korunması taahhüdünü tekrar gündeme getirmiştir. Uluslararası işbirliğinin niteliği ve derecelerinin yanında hem köken hem de varış ülkelerindeki göç politikalarını, uluslararası göçün akışlarını, durumlarını ve sonuçlarını belirlemede önemli bir rol oynamaktadır. Uluslararası göçmenlerin hem köken ülkelerinde ve hem de varış ülkelerinde gelişime katkı yapabilmeleri için göçün güvenli ve yasal koşullarda gerçekleşmesini temin etmek gerekmektedir ki bu da hükümet politikalarına bağlıdır. Göçmenlik politikaları göç akışlarının hacmini, kökenini, yönünü ve oluşumunu yönetme amacı ile hükümetler tarafından kanunlar, düzenlemeler ve program ölçüleri vasıtasıyla uygulanırlar. Pek çok ülkede, özellikle daha fazla gelişmiş bölgelerde, göç mevzuatları göçmenleri içinde bulundukları topluluklara daha iyi entegre etmek için göç akışları ve ölçütlerini düzenlemektedir. 195 ülkenin 2011’deki verilerine bakarsak, hükümetlerin büyük bir çoğunluğunun (573’ünün) göçün şu anki düzeyinin devam ettirilmesi için politikaları bulunduğunu, yüzde 16’sının göçün düzeyini düşürmek üzere ve yüzde 11’inin bunu arttırmak üzere politikaları olduğunu görürüz. Küresel düzeyde, göçü azaltmak için politikaları bulunan hükümetlerin yüzdesi 1996’da yüzde 40’ken bu oran 2011’de yüzde 16’ya düşmüştür, buna karşılık göçü arttırmaya çabalayan hükümetlerin oranı 1996’da yüzde 4’ten 2011’de yüzde 11’e yükselmiştir (Birleşmiş Milletler, Dünya Nüfus Politikaları Veritabanı).

1.1.1. Birleşmiş Milletler, Uluslararası Göç Hareketleri Politikası

Birleşmiş Milletler Örgütü ya da kısaca Birleşmiş Milletler (BM), 24 Ekim 1945'te kurulmuş dünya barışını, güvenliğini korumak ve uluslararası ekonomik, toplumsal ve kültürel bir iş birliği oluşturmak için kurulan uluslararası bir örgüttür. Birleşmiş Milletler kendini "adalet ve güvenliği, ekonomik kalkınma ve sosyal eşitliği uluslararası tüm ülkelere sağlamayı amaç edinmiş küresel bir kuruluş" olarak tanımlamaktadır. BM'e bağlı kuruluş olan BMMYK (Birleşmiş Milletler Mülteci Yüksek Komiserliği), özellikle mültecileri korumak amacıyla kurulmuştur. Her mülteci güvenli sığınma hakkına sahiptir. Fakat uluslararası koruma fiziksel güvenlikten fazlasını içerir. Mültecilere en azından ülkede yasal olarak ikamet eden diğer yabancılara sağlananlarla eşit haklar ve yardım, her bireyin sahip olması gereken temel ihtiyaçlar dahil olmak üzere, verilmelidir. Benzer biçimde, sosyal ve ekonomik haklar diğer bireylere olduğu gibi mültecilere de tanınır. Her mülteci sağlık hizmetlerinden yararlanabilmelidir. Her yetişkin mülteci çalışma hakkına sahip olmalıdır. Hiçbir mülteci çocuk okula gitmekten alıkonulmamalıdır (1951 BMMYK Sözleşmesi).

1951'de Cenevre'de imzalanmış "Cenevre Sözleşmesi"ne göre; "ırkı, dini, tabiiyeti, belli bir toplumsal gruba mensubiyeti veya siyasi düşünceleri yüzünden, zulme uğrayacağından haklı sebeplerle korktuğu için vatandaşı olduğu ülkenin dışında bulunan ve bu ülkenin korumasından yararlanamayan, ya da söz konusu korku nedeniyle, yararlanmak istemeyen; yahut tabiiyeti yoksa ve bu tür olaylar sonucu önceden ikamet ettiği ülkesinin dışında bulunan, oraya dönemeyen veya söz konusu korku nedeniyle dönmek istemeyen her şahıs" mültecidir (1951 Cenevre Sözleşmesi md. 1/A-2).

Mülteci terimi, alelde anlamı ile kaçan, katlanılamaz kişisel durum ya da koşullardan kaçmaya çalışan kişiyi ifade etmektedir. Kaçan kişinin gittiği yer, genelde o kişi için uygun değildir; kaçışın nedeni özgürlük ya da güvenlik ihtiyacıdır. Kaçma gerekçeleri; baskıdan, özgürlüğe ya da vücut bütünlüğüne yönelen bir tehditten, yargılamadan, yoksun bırakılmadan, ezici sefaletten, savaştan ya da iç karışıklıktan, açlık, susuzluk ya da doğal felaketlerden kaçma gibi birbirinden farklı olabilir.

"1 Ocak 1951'den önce meydana gelen olaylar" ibaresini, "Avrupa'da veya başka bir yerde meydana gelen olaylar" şeklinde kabul ettiklerini ifade ederek, yükümlülüklerini

mümkündür (1951 Cenevre Sözleşmesi md. 1/B(2)-a). 1 Ocak 1951'den önce meydana gelen olaylar '' ibaresini, Avrupa'da veya başka nedenle mülteci statüsünün kazanılması esas, taraf devletlerin, 1951 Sözleşmesi'nin yapıldığı tarihe kadar gerçekleşmiş olayları göz önünde tutarak, yükümlülüklerini sınırlamak istemelerinin bir sonucudur. Zamanla yeni gelişmelerin yaşanması ve sığınma arayan kişilerin sayısının hızla artması, bu hükmün gözden geçirilmesi gereğini doğurmuştur. Mültecilerin Hukuki Statüsüne İlişkin 1967 Protokolü, kişilerin herhangi bir sınırlama olmaksızın, mülteci statüsüne dahil edilmeleri düşüncesinin etkisiyle ortaya çıkmıştır (Odman, 1967:41). Bu protokolde aşağıdaki konular üzerinde anlaşmışlardır:

1. Madde

1. İşbu Protokole taraf devletler, Sözleşme'nin 2 ila 34. maddelerini aşağıda tanımlı yapılan mültecilere uygulamayı taahhüt ederler.

2. İşbu Protokol bakımından, bu maddenin 3. fıkrasının uygulanması hali dışında, "mülteci" terimi, Sözleşme'nin 1. maddesinin A 2 kısmında mevcut "1 Ocak 1951'den önce meydana gelen olaylar sonucunda ve" ve "söz konusu olaylar sonucunda" ifadeleri metinden çıkarılmış addedilerek, Sözleşme'nin 1. maddesinde yer alan tanıma giren her şahıs anlamına gelecektir.

3. İşbu Protokol, Sözleşme'ye taraf devletlerce, Sözleşme'nin madde 1 B (1) (a) hükmüne göre yapılan mevcut duyuruların, madde 1 B (2) çerçevesinde genişletilmedikçe, bu Protokol bakımından da geçerli olması koşuluyla,

Taraf Devletler, işbu Protokolü, hiç bir coğrafi sınırlama yapılmaksızın uygulayacaklardır.

2. Madde

1. İşbu Protokol'e taraf devletler, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği Ofisi veya onun yerini alabilecek diğer herhangi bir Birleşmiş Milletler'e bağlı kuruluş ile, görevlerinin yerine getirilmesi sırasında işbirliğinde bulunmayı taahhüt ederler ve özellikle işbu Protokol hükümlerinin uygulanmasına nezaret etme görevini kolaylaştıracaklardır.

2. Yüksek Komiserlik Ofisi'nin veya onun yerini alabilecek diğer herhangi bir Birleşmiş Milletler'e bağlı kuruluşun, Birleşmiş Milletler'in yetkili organlarına rapor vermesini sağlamak için, işbu Protokol'e taraf devletler aşağıdaki konular hakkında talep edilecek bilgi ve istatistikleri uygun bir şekilde sağlamayı taahhüt ederler:

(a) Mültecilerin durumu;

(b) İşbu Protokol'ün uygulanması;

(c) Mültecilerle ilgili mevcut veya sonradan yürürlüğe girebilecek kanunlar, yönetmelikler ve kararnameler.

3. Madde

İşbu Protokol'e taraf devletler, bu Protokol'ün uygulanmasını sağlamak amacıyla yürürlüğe koyacakları yasaları ve yönetmelikleri Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne bildireceklerdir.

4. Madde

İşbu Protokol'e taraf devletler arasında bu Protokol'ün yorumlanması veya uygulanması ile ilgili olan ve başka yollarla çözülemeyen herhangi bir uyuşmazlık, bu uyuşmazlığın taraflarından herhangi birinin talebi üzerine Uluslararası Adalet Divanı'na götürülecektir.

5. Madde

İşbu Protokol, Sözleşme'ye Taraf bütün devletlerin ve herhangi bir Birleşmiş Milletler üyesi Devletin veya herhangi bir ihtisas kuruluşu üyesinin veya Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından katılmaya davet edilmiş olanların Taraf olmasına açık olacaktır. Taraf olma, taraf oluş belgesinin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne ulaştırılmasıyla yürürlüğe girecektir.

6. Madde

Üniter olmayan Federal Devlet’de aşağıdaki hükümler uygulanacaktır:

(a) İşbu Protokol’ün, 1. maddesinin 1. fıkrası gereğince uygulanacak olan ve federal yasama organının yasama yetkisine giren sözleşme maddeleri konusunda, Federal Hükümetin yükümlülükleri, Federal Devlet olmayan Taraf Devletlerin yükümlülükleri ile aynı olacaktır;

(b) İşbu Protokol’ün 1. maddesinin, 1. fıkrası çerçevesinde uygulanması gereken ve Federasyonun anayasal sistemine göre, Federasyonu oluşturan devletlerin, eyaletlerin veya kantonların yasama yetkisi içine giren Sözleşme maddeleriyle ilgili olarak, Federal Hükümet, bu tür maddeleri, mümkün olan en kısa zamanda, olumlu bir yorumla, federe devletlerin, eyaletlerin veya kantonların yetkili makamlarının dikkatine sunacaktır;

(c) İşbu Protokol’e Taraf Federal bir Devlet, herhangi bir başka Taraf Devletin, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri kanalıyla kendisine ileteceği talebi üzerine, Federasyon’un ve onu oluşturan birimlerin, bu Protokol’ün 1. maddesinin 1. fıkrası çerçevesinde uygulamaları gereken herhangi bir belli Sözleşme hükmünün yasama kararları veya diğer önlemlerle, ne oranda uygulandığına dair bilgi verecektir.

7. Madde

Çekinceler ve Duyurular

1. Taraf olma sırasında, her devlet, işbu Protokol’ün 4. maddesi ve Sözleşme’nin 1, 3, 4, 16 (1) ve 33. Maddelerinin dışında kalan hükümlerinin, işbu Protokol’ün 1.maddesi uyarınca uygulanması konusunda, Sözleşmeye taraf devletin söz konusu madde çerçevesinde koyacağı çekincelerin, Sözleşme’nin kapsamına giren mültecilere uygulanmaması koşulu ile, çekinceler koyabilir.

2. Sözleşme’ye taraf devletlerce, Sözleşme’nin 42, maddesine uygun olarak duyurulan çekinceler, geri alınmadıkları sürece, işbu Protokol uyarınca bu devletlerin üstlendikleri yükümlülükler için uygulanacaktır.

3. Bu maddenin 1. fıkrasına uygun olarak çekince koyan bir Devlet, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne hitaben göndereceği bir bildiri ile bu çekinceyi her zaman için geri çekebilir.

4. Taraf bir devlet'in, Sözleşme'nin 40. maddesinin 1. ve 2. fıkraları uyarınca yaptığı duyuruların, Protokol'e taraf olurken ilgili Taraf Devletçe Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne aksine bir bildiride bulunmadığı takdirde, işbu Protokol bakımından da, yürürlükte olacağı kabul edilecektir. Sözleşme'nin 40. maddesinin 2. ve 3. fıkraları ile 44. maddesinin 3. fıkrası hükümlerinin bire bir (mutatis mutandis) yürürlükte olacağı kabul edilecektir.

8. Madde

Yürürlüğe Girme

1. İşbu Protokol, altıncı taraf olma belgesinin ulaştığı gün yürürlüğe girecektir.
2. İşbu Protokole altıncı taraf olma belgesinin ulaştırılmasından sonra katılan her Devlet için Protokol, katılma belgesinin bu devlet tarafından ulaştırıldığı tarihte yürürlüğe girecektir.

9. Madde

Taraf Olmaya Son Verme

1. Herhangi bir taraf devlet, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne göndereceği bir bildiri ile işbu Protokol'e taraf olmaktan herhangi bir zamanda vazgeçebilir. 2. İlgili Taraf Devlet için, böyle bir vazgeçme, bu vazgeçiş bildirisinin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından alındığı tarihinden bir yıl sonra geçerli olacaktır.

10. Madde

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin Duyuruları Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri, yukarıdaki V. maddede adı bahsedilen Devletleri, işbu Protokol'ün yürürlüğe giriş

tarihinden, taraf oluşlardan, konan çekincelerden, geri çekilen çekincelerden, taraf olmaktan vazgeçmelerden ve bunlarla ilgili duyurularla bildirilerden haberdar edecektir.

11. Madde

Birleşmiş Milletler Sekreterliği Arşivinde Saklanma Çince, İngilizce, Fransızca, Rusça ve İspanyolca metinleri aynı derecede geçerli bulunan işbu Sözleşme'nin, Genel Kurul Başkanı ile Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından imzalanmış bir örneği, Birleşmiş Milletler Sekreterliği arşivlerine gönderilecektir. Genel Sekreter işbu Protokol'ün onaylanmış örneklerini Birleşmiş Milletler üyesi bütün Devletlere ve yukarıda V. maddede bahsi geçen diğer devletlere gönderecektir (<http://www.unhcr.org/3b66c2aa10.html>).

Böylelikle, tarih sınırlaması ortadan kaldırıldığı gibi, buna bağlı coğrafi sınırlamaya da son verilmiştir. Mülteci hukukunun gelişimi açısından bir diğer önemli nokta, 1967 Protokolu hükümlerinin ve bunlardan doğan yükümlülüklerin, taraf devletlerce hiçbir sınırlama olmadan uygulanacak olmasıdır (1967 Protokolu md. 1/3). Bir başka anlatımla, 1967 Protokolu'ne coğrafi açıdan sınırlama beyanı ile taraf olunması yasaklanmıştır. Bütün bu olumlu gelişmelerin yanında, 1951 Sözleşmesi'ni coğrafi sınırlama ile kabul eden devletlerin ilgili beyanlarının, 1967 Protokolu bakımından da geçerli olması, uluslararası uygulamada mevcut bazı sıkıntıların devam etmesi olasılığını artırmıştır.

Uluslararası mülteci hukukunun temel esasları ;

Sığınma hakkı, “bir kisinin, uyruğunda bulunduğu ya da ikamet ettiği devletin ülkesini çeşitli baskılar ya da ayrımcı yasal kovuşturmalar nedeniyle terk ederek, yabancı bir devletin ülkesine, diplomasi temsilciği ya da konsolosluk binalarına, savaş gemilerine ya da devlet uçak gemilerine girmesini ve bu devletin korumasını aramasını ifade etmektedir” (Pazarcı, 2005:183). Tarihsel süreç içerisinde öncelikle diplomatik sığınma gelişmiş ve yerleşmiştir.

1951 Sözleşmesi'nde ve BMMYK Tüzüğü'nde 1951 Sözleşmesi'nin kendi devletinin korumasından faydalanamayan kişilere, ulusal koruma sağlanıncaya kadar, uluslararası korumayı devreye sokmayı, bu kişilerin statülerini saptamayı ve Sözleşme'nin sağladığı haklardan faydalanmalarını temin etmeyi amaçlamaktadır (Odman, 1995:41). 1951

Sözleşmesi, “uluslararası koruma” için vardır ve uluslararası koruma mekanizmasının harekete geçirilebilmesi için, “sınırların geçilmesi” gerekmektedir.

Günümüzde küreselleşme ile birlikte ülkeler arası etkileşimin artması, iletişim imkânlarının iyileşmesi gibi nedenlerle milyonlarca insan uluslararası göç sürecine dâhil olmaktadır. Birleşmiş Milletler’in 2010 yılı rakamlarına göre Dünya çapında 214 milyon insan yabancı bir ülkede, göçmen olarak yaşamaktadır (Tunç, 2013: 3-10).

BM Nüfus Bürosunun tanımına göre göç, “kişinin köken yerinden başka bir yere giderek orada kalıcı yerleşmesi ve böylece ikamet yerinin değişmesi” anlamına gelmektedir. Mülteci akınlarının en önemli nedeni iç çatışma ve baskıcı rejimlerdir. Bu rejimler II. Dünya Savaşı öncesi ve 1970’ler arasında çok etkili olmuştur. Örneğin II. Dünya Savaşı’ndan önce Avrupa’da Almanya ve İtalya’da etkin olan rejim sistemi faşizmdir ki bu ülkelerin II. Dünya Savaşı’nı çıkarmalarındaki temel sebeplerden biridir. Mültecilik olgusu geçmişten günümüze dek devam eden ve devam edecek olan bir olgudur. Bu sorun sadece ülkesini terk eden kişiyi etkilememektedir. Hem ülkesini terk eden kişinin hem de hedef ülkeyi ve vatandaşlarını etkilemektedir. Bu sorun hem kaynak ülkenin, hem ülkesini terkeden kişinin hem de hedef ülke ve vatandaşlarının sorunudur. Dolayısıyla bu sorun ekolojik sorunlar gibi tüm insanların sorunudur. Mültecilik sorunu uluslararası alanda barışı, istikrarı ve güvenliği etkilemektedir. İnsanlar Avrupa’dan geliyorsa mülteci olarak buna karşılık Asya veya Afrika’da dâhil olan insanlar sığınmacı olarak adlandırılırlar. Özetle mülteci hukuken statüsü kabul edilmiş bir yabancıyı ifade ederken sığınmacı mültecilik statüsü incelenen ve bu sebeple kendisine geçici koruma sağlanan kişiyi ifade etmektedir. Sığınmacının da incelemesi bitene kadar ülkede ikametine izin verilir ve sığınmacı ülkede bulunduğu sürece asgari düzeyde sosyal yardımlardan faydalanmaktadır (UNHCR, Gerrit Jan Van, 1955:67-68).

Mülteci veya sığınmacı; dini, milliyeti, belirli bir toplumsal gruba üyeliği veya siyasi düşünceleri nedeniyle zulüm gören veya göreceği korkusu ve endişesi taşıyan, bu sebeple ülkesinden ayrılan/ayrılmak zorunda bırakılan ve korkusu nedeniyle geri dönemeyen veya dönmek istemeyen, iltica ettiği ülke tarafından endişeleri haklı bulunan kişi. Sığınma talep eden kişiler “1951 tarihli sözleşmede ve diğer evrensel ve bölgesel İnsan Hakları Sözleşmelerinde belirtilen nedenlerle koruma isteyen fakat yetkili bir makam tarafından

mültecilik statüsüne uygunluğu henüz tespit edilmemiş kişiler” olarak tanımlanmaktadır (BMMYK, 2001:23; BMMYKAB, 2002:5).

BM'nin tanımı ile, "ırkı, dini, milliyeti, belli bir sosyal gruba mensubiyeti veya siyasi düşünceleri nedeniyle zulüm göreceği konusunda haklı bir korku taşıyan ve bu yüzden ülkesinden ayrılan ve korkusu nedeniyle geri dönmeyen veya dönmek istemeyen kişi"dir. Mültecilik, hukuki bir statüdür (A2 UNHCR Refugee 1951).

BMMYK, mültecilerin sığındıkları ülkede korunmalarını sağlamak ve ülkeye bu amaç için elinden geldiği kadar yardımcı olmakla görevlendirilmiştir. BMMYK'in üçüncü ülkeler yerleştirme konusunda, üçüncü ülkeye yerleştirme, sığındığı ülkede yeterli derecede korunmamış ve ülkesine geri dönme şansı olmayan mülteciler için uluslararası koruma sağlamanın tek yolu olabilmektedir. Mülteciler bazen geri dönüş için çok küçük bir ihtimal olması ve sığınılan ülkeye kalıcı bir entegrasyon sağlanamaması durumuyla karşılaşabilmektedirler. Bu durumda üçüncü ülkelere yerleştirme, yani bir ülkeden başka bir ülkeye göndermeyi kabul etmek tek çözüm olabilmektedir.

1.1.2. Farklı Göç Politikaları

Dünyada özellikle gelişmiş ülkelerde göç hakkında birçok politika bulunmaktadır. Yüksek düzeyde becerikli göçmenleri diğer bir deyişle “beyin göçünü” çekmek üzere politikalar ön plandadır. Göçün ekonomik ve politik çekişmenin merkezinde bulunduğu bir gerçektir. Bir tarafta, göçün ülke için faydalı olduğunu düşünen ekonomistleri bulabiliriz. Karşı tarafta, 2004’ten sonra göçün büyük ölçüde genişlemesi nedeni ile, kamuoyu politikacıları (public policy makers), net göçü yüzbinlerden on binlere düşürmeyi amaçlayan önlemleri başlatmaya zorlayacak düzeyde çok daha az olumludur. Yeni göç politikası Birleşik Krallık’ta başlatılmıştır ve durumu öğrenciler, yabancı çalışanlar ve aile üyeleri için ülkede yerleşmek bakımından, daha zor hale getirerek şu anda başka bir yere taşınmayı tercih eden küresel yeteneklerin kaybına neden olmuştur. Politika, en yüksek düzeyde becerikli ve varlıklı göçmenleri, onlar için açık bir kapı bulundurduğunu iddia ederken, vize uygulamaları sürecinde aşırı bürokrasi vasıtasıyla dışarda tutmaktadır. Daha çok, güncel araştırmada gösterildiği şekilde, Birleşik Krallık’ta iş için mevcut uluslararası yetenekler havuzu azaltılmıştır (Rienzo ve Vargas-Silva, 2014:4-7). Bir çok göç alan ülke, becerikli uluslararası göçmenlerin az sayıda olduğunu düşünüldüğünü doğrulayan,

becerikli çalışanlar muamele gösterilmektedir ve kabul edilme, kalma süresi, iş değişimi ve aile üyelerinin kabulü bakımından yetenek düzeyi düşük göçmenlere nazaran daha az sınırlamalara tabi olmaktadır. çalışanlara öncelik tanıyan seçimler yapmışlardır.

Facchini ve Elisabetta Lodigiani tarafından yapılan incelemeye göre, yetenek düzeyleri yüksek göçmenleri çekmek için, işveren-odaklı ve göçmen-odaklı olmak üzere iki ayrı politika yaklaşımı tanımlanabilir. İşveren odaklı politikada, varış ülkesinde bir işveren bir iş teklifi altında göçmenleri kabul ederken (bazı minimum gereklilikler ile), göçmen odaklı politikada iseseçim, puan-temelli bir sistem kullanılarak yapılır. Bu puanlar varış ülkesinin çalışma pazarındaki arzu edilen özelliklere bağlı olarak verilmektedir (hem kısa hem de uzun dönemli olarak). Göçmenler arasında yeteneklerin ortalama düzeyinin arttırılmasında göçmen-odaklı politikanın başarısı açık bir şekilde kanıtlanırken, işveren-odaklı politika bilhassa bazı Avrupa ülkelerinde uygulandığında önemli sınırlamalar getirmektedir (Policy Development In Advanced Countries, 2014).

Pazara yönelik politikalar, ülkeye ekonomik ve sosyal açıdan fayda ve kazanç sağlayan en yetenekli göçmenlerin kabul görmesini sağlamaktadır. Ev sahibi ülkenin çalışma pazarındaki kriterler ile göçmenlerin yetenekleri arasındaki ilişki, göçe karşı olan tutumu da büyük oranda belirlemektedir. (Chiswick 2005:185-190; Huber, Landesmann ve diğerleri. 2010; Kerr ve Kerr 2011;1-32; George, Lalani ve ark. 2012:4-22; Hanson 2012:8-11; Lewis 2012:78-94; Kerr 2013:2-5).

Emek piyasasında göçmenler hakkında deneysel araştırmalar göstermiştir ki, yetenek düzeyi yüksek olan göçmenler diğer göçmenlere göre farklı roller ortaya koyarak göç algısının olumlu hale gelmesine yol açmaktadırlar (Dustmann, Glitz ve diğerleri, 2008: 2-6). Demografik temel dikkate alındığında göçün, göç edilen ülkedeki ekonomik ve toplumsal açıdan çeşitlilik ve farklılaşma ortaya çıkardığını da görebiliriz (Vertovec 2007:5 Nathan 2012:2-6).

Nathan (2012) göç, ticaret ve yatırım akışları arasındaki bağlantıları araştıran araştırmasında yüksek düzeyde yetenekli diasporaların odak noktası olduğunu belirlemiştir (Docquier ve Rapoport 2012; Hanson 2012:8-11).

1.1.3. Avrupa Birliği Açısından Göç Politikaları

Avrupa perspektifi içerisinde, 2000 yılından 2006 yılına kadar, 2006 yılı da dahil olarak, AB’de üçüncü ülke yüksek düzeyde yetenekli göçmenlerin giriş ve ikamet koşulları üzerinden Avrupa Göç Ağı’na (EMN) onbir ulusal temas noktasından (Avusturya, Belçika, Estonya, Almanya, Yunanistan, İrlanda, İtalya, Letonya, İsveç, Hollanda ve Birleşik Krallık) baktığımızda elde edilen bulgular çerçevesinde; yüksek düzeyde yetenekli işçi ihtiyacının; katılımcı üye ülkelerdeki durumun bir özeti, yüksek düzeyde yetenekli işçiler için artan ihtiyacı anlatmak bakımından verilmektedir. (buradaki bir cümleyi attım dikkat) Belçika’daki 2003 Avrupa Birliği Toplumsal Entegrasyonu Konferansı’nda, göç etmek açısından hedef olan ülkelerdeki gruba ayrılmıştır. Birinci grup Almanya, Belçika, İngiltere, ikinci grup İtalya ve Yunanistan’dır. Birinci grup ülkeler daha eski göçmenler ve sığınmacılar ile karşı karşıya iken, ikinci gruptakiler ise daha yeni gelenlerle karşı karşıya kalmışlardır (Anja& Sarah 2003: 19).

Bazı örneklerle bakacak olursak, Belçika’da yüksek düzeyde yetenekli işçilere artan bir talep vardır çünkü Belçika’nın ulusal nüfusunda yetenekli personel azlığı bulunmaktadır. Ülkedeki bir çok firma, sınırötesi projelere dahil olduğundan veya çok uluslu bir grubun parçası haline geldiğinden dolayı yetenekli işgücüne ihtiyaç duymaktadır. Diğer bir unsur, emek piyasasındaki ücretler ve işçilerin sahip oldukları yetenekler arasında bölgelere göre oldukça farklılıklar görülmektedir. Arz ve talep açısından baktığımızda farklı bölgelerde aynı işi gören aynı yetenekteki işçilere farklı ücretler ödenmektedir, bu durum emek piyasasında ve çalışma koşullarında belli karmaşıklıklara neden olmaktadır.

Almanya’da mevcut durum, diğer uluslararası emek piyasalarında olduğu gibi, aynı zamanda uzman ve uzmanlaşmış personel azlığının eşlik ettiği yüksek düzeyde işsizlik ile karakterize edilmektedir. Ulusal emek gücünün var olan nitelik yapısı hızlı bir şekilde değişen küresel ekonominin nitelik taleplerine ve geniş kapsamlı yapısal değişikliklere tabi olan bir milli ekonomiye uygun değildir (bir “nitelik yanlış eşleşmesi” olarak ifade edilir). Çalışanların nitelik düzeylerini geliştirmek için harcanan harı sayılır çabalara rağmen, yüksek düzeyde nitelikli uzmanlar için ilave bir talebe de ihtiyaç vardır. Ayrıca, doğum oranlarının düşmesi sonucunda önemli ölçüde azalması beklenen popülasyonun artan yaşlanması gibi demografik değişiklikler sonucunda, Kanada ve ABD gibi ülkelerde yüksek düzeyde yetenekli işçilere talep artmakta dolayısıyla göç ve göçmen sayısı

daartmaktadır (Passport to the European Union, 2014a). İtalya örneğinde olduğu gibi bir çok ülkede de göçmen işçiler yetenekli de olsalar işverenin talebine bağlı olarak düşük düzeydeki işlerde bir süre çalışmak zorunda kalmaktadırlar.

İtalya’da, hem yüksek vasıflı işçi eksikliği hem de iş imkanlarının yetersizliği vardır. Genellikle, sağlık sektöründe iş imkanı bulunmasına rağmen göçmen işçilerin işe alınma ve kabul edilme prosedürleri çok uzun işlemleri gerektirmektedir ve zordur (Passport to the European Union, 2014b). Bir ülkenin temel sosyo-ekonomik sorunları büyük oranda nüfusun yaş yapısına da bağlıdır. İtalya’nın genç nüfusunun artması ve işsizliğin yükselişi önemli bir sorundur. Bu nedenle İtalya’da mülteciler, hem ekonomik krizle hem de işsizlik ile mücadele etmek zorunda kalmaktadırlar.

Çizelge 1.1. İtalya'nın Demografik Özellikleri(İtalya'nın Nüfusu)(1955 -2016)

Yıl	nüfus	Yıllık % değişikliği	Yıllık değişikliği	göçmenler (net)	Yaş ortalama	Doğurganlık oranı	Yoğunluk (P/Km ²)	Kentsel nüfus %	Kentsel nüfusu	İtalya'nın dünya nüfusuna göre
2016	59,801,004	0.01 %	3,319	105,654	46.3	1.44	203	70.7 %	42,306,608	0.8 2%
2015	59,797,685	0.07 %	41,936	105,700	46	1.43	203	70.5 %	42,166,069	0.86 %
2010	59,588,007	0.32 %	186,130	201,300	44	1.42	203	69.4 %	41,343,691	0.91 %
2005	58,657,355	0.52 %	302,055	324,900	42	1.3	199	67.8 %	39,743,264	0.96 %
2000	57,147,081	0.01 %	5,389	44,800	40	1.22	194	67 %	38,307,191	1 %
1995	57,120,136	0.04 %	22,512	30,600	39	1.27	194	66.7 %	38,123,695	1.08 %
1990	57,007,577	0.03 %	19,338	-2,000	37	1.35	194	66.5 %	37,921,709	1.17 %
1985	56,910,888	0.2 %	114,888	53,300	36	1.52	194	66.7 %	37,938,448	1.28 %
1980	56,336,446	0.38 %	213,579	33,000	34	1.89	192	66.5 %	37,465,446	1.39 %
1975	55,268,549	0.64 %	349,176	3,900	33	2.32	188	65.4 %	36,166,154	1.5 %
1970	53,522,670	0.7 %	365,907	-46,400	33	2.5	182	64 %	34,272,858	1.61 %
1965	51,693,136	0.78 %	395,635	-40,700	30	2.36	164	52.9 %	27,365,162	1.71 %
1960	49,714,962	0.56 %	272,823	-111,900	31	2.29	169	59.1 %	29,395,330	1.8 %
1955	48,350,847	0.74 %	350,449	-40,700	30	2.36	164	56.6 %	27,365,162	1.91 %

Kaynak : Worldometers (www.Worldometers.info)

1.1.4. Uluslararası Anlaşmalar ve Sosyolojik Kuramlar

Göç olgusu, temelinde sosyal bir hareket olmasına karşın, ekonomik yaşamdan kültür kadar hayatın her yönünü etkileyen temel bir değişim aracıdır. Göç, kişilerin gelecekte hayatlarının tamamını veya bir parçasını geçirmek üzere tamamen yahut geçici bir süre ile bir yerden başka bir yere yerleşmek kaydıyla yaptıkları coğrafi yer değiştirme hareketidir (Taylan,1979:149-155). Göç, toplumun sosyal, kültürel, ekonomik, politik vb. bünyesi ile yakından ilişkili ve onu derinden etkileyen bir sosyal olaydır. Göç kişilerin gönüllü ve zorunlu sebeplere dayalı olarak coğrafi alanlar üzerinde yer değiştirmesidir (Metin, 2000:71). Göçler gerek ülke içinde türlü yöre ve bölgeler arasında, gerekse bir ülke ile yabancı ülkeler arasında süreklilik arz eden nüfus hareketidir (Özer, 1986:11). Göçler,

doğrudan doğruya ülkelerin veya daha küçük toplulukların nüfusunun artış veya azalışını etkileyen önemli faktörlerden biri olup ayrıca nüfusun yaş ve cinsiyet yapısında da değişmeye neden olmaktadır. Bu değişmeler göç alan ve veren yerler açısından bir birine zıt olarak gelişmektedir. Öyle ki göç veren kesimin nüfusu azalırken, göç alan yerlerin nüfusu da kontrolsüz şekilde artmaktadır.

Sosyologlar, insanın doğup büyüdüğü çevreden kimi kez ekonomik kimi kez siyasi vb. değişik sebepler yüzünden gerçekleştirdiği göçün sebeplerini, şekillerini, etkilerini, meydana getirdiği sosyal değişimleri tespit gibi konularda yoğun çalışmalarda bulunmaktadırlar.

Sosyoloji biliminin göç konusundaki yaklaşımı, sosyal hareketlilik kavramından kaynaklanmaktadır. Sosyal Hareketlilik kavramı tanım olarak kişilerin, ailelerin, değişik nitelikteki sosyal grupların, toplum içinde sahip oldukları bir statüden, bir diğer statüye doğru hareketleridir (Erkal, 1995:79-96).

Göç hareketi de temelde değişik nedenlerde belli bir büyüklükteki grup ya da kişilerin farklı konum içeren yerlere doğru sosyal hareketidir. Belirli bir toplumda bir dizi sosyal sürecin bileşkesi olarak, maddi ve manevi uygarlığın bir birikimi diyebildiğimiz kültür kavramından bahisle (Güvenç,1993:95) göçte belirli bir sosyal hareketliliği ifade etmekte ve kültür üzerinde değişik etkilere yol açmaktadır. Bulunduğu ortamda şartları değişen ya da ortaya çıkan yeni gereksinmelerini karşılamak isteyen insanoğlu, kaçınılmaz olan bir sosyal hareketlilik sürecine girmektedir. İnsanın girdiği bu süreçte, sadece yaşadığı mekanları değiştirmekle kalmayıp temel değerleri, sahip olduğu kültürel özellikleri, yaşam koşulları, beklentileri ve tutumları da öncekine göre büyük oranda değişmektedir. Bu ilk hareket göçle, ikincisi ise sosyal değişim kavramı ile ifade edilmektedir.

Göç hareketi dedeğişik sonuçlara yol açması bakımından temel bir sosyolojik olgudur. İnsanın bulunduğu yerden yeni bir yeni bir yere doğru tek başına,ailesiyle ya da kitle halinde yönelmesi pek çok değişimi de beraberinde getirmektedir. İnsanoğlunun kendisini diğer canlılardan ayıran temel karakteristik özelliği, aklı sayesinde gerçekleştirdiği kültür ve medeniyetidir. Bu sahip olduğu farklı özelliği,göç ettiği yerde devam ettiren insanoğlu, yeni gelinen yerde farklı özelliklere sahip yeni bir kültür ve yaşam tarzının içine girmektedir. Böyle olunca da ortaya farklı yaşamşekilleri çıkmaktadır. Gelinilen yeni

ortam, eskiden sahip olunan şartlardan çok daha iyi bir yer olabileceği gibi, daha kötü bir yer yada aynı özellikleri taşıyan bir yerde olabilmektedir.

Göçün sosyolojik olarak incelenmesinde; sosyal hareketlerle birlikte sosyo-kültürel ve ekonomik yönleri olan ve bir bakıma sosyal değişimin sebebinin teşkil eden ayrıca ona hız kazandıran bir sosyolojik olgu olduğu da görülebilir. Göç eden kişiler, yeni çevrelerinde hem sosyo-kültürel değişimlere neden olmakta hem de kendileri de değişmektedirler. Girilen her yeni ortam insan için değişiklikler gösteren bir yapı demektir. Farklı bir coğrafya, farklı bir kültür, farklı bir sosyal yapı sosyal değişimin unsurlarıdır (Nukunya, 1993:12-28).

Bütünleşme anlamına gelen entegrasyon, köken olarak latince dir veparçaları bütün içinde birleştirmek anlamına gelen “integutio” kelimesinden gelir. Ayrıca Meissner’a göre; farklı parçaların özelliklerini kaybetmeden yeni bir bütün oluşturması anlamına gelir. Bu bağlamda politik olarak ele alırsak, azınlık ve çoğunluğun birbirine uyum sağlaması diyebiliriz ancak azınlığın ve çoğunluğun aynı haklara sahip olması önemle üzerinde durulması gereken bir noktadır (Friedrich, 2003: 45-78).

Bütünleşmeyi incelediğimizde karşımıza; sosyal, ırksal, ekonomik, eğitimsel, bölgesel bütünleşme türleri çıkar. Bütünleşme dediğimiz zaman hepsini içine alan bir yapıdan bahsederken temel kavramlara değinmek aklımızda oluşan soruların cevabını bize verecektir. İlk olarak “sosyal entegrasyon”u incelersek, toplumdaki kimlik olarak birleşmiş etnik grupları ve dini olarak birleşmiş grupları karıştırmak ve birleştirmek anlamına gelir. Sosyoloji ve diğer sosyal bilimlerde entegrasyon etnik azınlıkların ve ana toplum içindeki toplumun yoksul bölümlerinin ve mültecilerin hareketidir. Toplumda ortak bir dilin ve hukukun kabulünü ve toplumun ortak değerlerinin uygulanmasını gerektirir. Ancak bu bir asimilasyon değildir. Asimilasyonda, azınlık durumunda bulunan alt toplum yapısı çoğunluğun değerlerini kabul etmeye ve kendi kültürlerini terk etmeye zorlanır. Bütünleşmede, toleranslı ve açık toplumlarda, azınlık grupları bütünleşmeden ötürü haklar, hizmetler ve fırsatlar kazanır. İlk olarak sosyolog Emile Durkheim tarafından kullanılan bütünleşme Birleşmiş Milletler Ekonomik – Sosyal İşler Departmanı tarafından: “tüm üyelerin katıldıkları diyalog, dinamik barışsal sosyal ilişkiler olarak tanımlanmışlardır.” İkinci olarak bölgesel bütünleşme”yi incelediğimizde; bölgesel kurallar ve kurumlara katılmak amacıyla bölgesel anlaşmalarla kurulan süreçtir. Bu süreç ticari

çıkarlar, sosyo- politik, güvenlik girişimleriyle uluslararası kurumsal yapılar tarafından anlaşmalarla kurulur.

BMMYK müdahaleleri programlarda da, mültecilerin ana ülkeleri ve hedef ülkeleriyle işbirliği yapmamasına neden olmuştur. Bu noktada, denizi geçme noktasında ilerleme kaydetmek için, insanların tehlikeli bir seyahata teşebbüs etmeden önce insanlara güvenilir alternatifler önerilmelidir. Daha insancıl ve gelişmeye yönelik adımlar atılabilmesi için hem gidilecek ülke hem de ana ülke tarafından destekleyici ve gelişmiş programlar başlatılmalıdır. Bu ülkelerden ve bölgelerden gelen göçmenlere ayrıca Sahra Çölü Altı ve Kuzey Afrika'dan gelen insanlara devam eden yatırımlar işbirliği ve gelişmiş yardım programları için gereklidir. AB üye ülkeleri ve diğer Avrupa Birliği ülkeleri daha da geliştirilmesi gereken yardım programlarıyla sosyo-ekonomik koşulları, yardımların devamlılığı ve ana ülke olan Afrika'nın ve diğer yerlerin geliştirmesi için önemli yatırımlarda bulunmuştur. Çocuk koruma yöntemleri gibi insan hakları diyalogunda seçilen özel görüşler bazı ana ülkelerde incelenebilir (UNHCR Bureau for Europe, 2015 <http://www.unhcr.org/working-with-the-european-union.html>).

STK'lar ve bazı hükümet müdahalelerinde de uluslararası koruma isteyen insanlar için üye ülkeler arasında yeterli kapasite ve değerlendirmelerin kabul koşulları yönetmeliğine göre ihtiyacı olan ailelere, kadınlara ve çocuklara belirli saygı çerçevesinde işbirliği anlaşmaları incelenebilir. Gelen sayısının artmasıyla ve bazı üye ülkelerin alım kapasitesini aşması alım koşulları üzerinde negatif etki yapmıştır. Üye ülkelere, gelen göçmen sayısının çok fazla olmasından dolayı alım koşullarının geliştirilmesine yardımcı olunması için üye ülkelerin desteğe ihtiyacı olacaktır. İlk fazladan alım imkanları AB desteğiyle her nereden alıma ihtiyaç duyuluyorsa üye ülkeler arasında kurulmalıdır. Özel ihtiyacı olan bireylere erken kimlik saptamaları sağlanması için düzenlemeler yapılmalı ve uygun servis ve yeterli alım düzenlemeleri tam zamanında yapılarak yönlendirilmelidir. Bilgi ve danışmanlık servislerinin yanı sıra uluslararası koruma ya da diğer ilgili seçenekler için insan hakları çerçevesinde başvuru yapan kişilere gerekli hukuki tavsiyeler verilmelidir. Özellikle Dublin Düzenlemesinin yanı sıra gönüllü dönüşler için muhtemel yardımlar konusunda bilgilendirilmesi sağlanmalıdır. Diğer üye ülkeler arasında fazladan kabul kapasitesi sağlamak için daha geniş çaplı sorumluluk paylaşımı düzenlemesi de incelenmelidir.

1.2. Mülteci Sorunları

Genel olarak, sorunun kökeninde, AB genelinde entegrasyon için en önemli engeller olarak benimsenen, genel halkın üçüncü-ülke milletlerine karşı ayrımcılığı ve olumsuz tavrı yatmaktadır. Diğer önemli entegrasyon engelleri arasında: dilbilimsel, eğitimsel ve kurumsal faktörler, sosyo-ekonomik ve kültürel entegrasyon yer almaktadır. Üçüncü-ülke milletlerinin ‘gettolar’ ayrılmasının, ki yerli nüfus ile çok az temasları varken, ayrıca entegrasyon üzerinde olumsuz etkisi bulunmaktadır. Şehirlerin ve mahallelerin kültürler arası diyalogu teşvik etmek için birincil alanlar olduğu düşünüldüğünde, ırkçılık, xenofobi (yabancılardan korkma) ve ayrımcılığın her biçimi ile mücadele etmek için yerel hükümetlerin kaynaklar geliştirmeleri ve elde etmeleri önemlidir. Eşitsizlik ile mücadele etmek için yüksesayıda göçmenbarındıran mahallelere yatırım yapmak gereklidir. Hem ulusal göstergelerden hem de uluslararası çalışmalardan, AB üyesi Ülkelerde bir çok göçmen çocuğun, yerli akranları ile karşılaştırıldığında okulda düşük performans gösterdiğine dair net ve tutarlı kanıtlar bulunmaktadır. Sadece sosyo-ekonomik faktörler değil, kültürel faktörler yerli çocuklar ve bir üçüncü-ülke göçmen geçmişi bulunan çocuklar arasında eğitimsel başarıdaki bu boşluğu göstermektedir. Üçüncü-ülke vatandaşları ve onların aileleri için dil eğitimini öne alankapsayıcı ve kapsamlı politikalar uygulamak önemlidir. Sığınmacıların bazıları, özellikle tekneyle gelenler gerçek sığınmacılar sayılmaz. Zira uluslararası kanunları ihlal etmektedir. Bu nedenle, evsahibi ülkelerde devlet tarafından göz ardı edilebilmektedirler.

Bir mültecinin sorunlarından bahsederken akla ilk gelen kelime kültür veya dil farklılığıdır. Dil farklılığı olduğu için mültecilerin çoğu sorun yaşamaktadır. Yabancı dil öğrenme zorlukları nedeniyle ülkedeki insanlarla sohbet etmek, arkadaş olmak, kendi ülkesinin sorunların bahsetmek ve halklardan yardım istemek şansı yoktur.

İtalya’da yapmış olduğumuz araştırmaya göre, mültecilerin çoğunluğu zor olduğu için İtalyanca öğrenmekten kaçmaktadırlar ve çoğu zaman bu nedenle iş bulamamaktadırlar.

Yasal statü, ikamet belgesi ve izin belgesi edinmek gibi sorunları vardır. Bir göçmen normalde ülkesini isteyerek, daha iyi bir hayat arayışı ile terk eder. Bir mülteci için sığınılan ülkenin ekonomik şartları güvenliğinden çok daha az önemlidir. Pratikte ayrımı belirlemek bazen zor olabilir, fakat yine de temel olan göçmenin kendi ülkesinin koruması

altında olması, bir mültecinin ise olmamasıdır. Her mülteci güvenli sığınma hakkına sahiptir. Fakat uluslararası koruma fiziksel güvenlikten fazlasını içerir. Mültecilere en azından ülkede yasal olarak ikamet eden diğer yabancılara sağlananlarla eşit haklar ve yardım, her bireyin sahip olması gereken temel ihtiyaçlar dahil olmak üzere, verilmelidir. Böylece, mülteciler düşünce ve dolaşım özgürlüğü, işkenceye ve onur kırıcı muameleye tabi olmama gibi temel medeni haklardan yararlanabilirler (Protocol Related to the Status of Refugees, 1967:1-3).

Danimarka, Finlanda, Norveç ve İsveç gibi ülkelerde mültecilerin konut güvenliğini sağlamak için oturma izni verirler. İtalya’da kısa süre için kalma izni verilmektedir. Diğer önemli sorunlar ise ayrımcılık ve yabancı düşmanlığıdır.

1.2.1. Entegrasyon ve Asimilasyon Sorunları (Ayrımcılık, Sosyal Dışlanma, Çokkültürlülük)

Bir toplumu oluşturan bireylerin ve grupların dil, ırk, din, tarih, coğrafya açısından farklı kökenlerden gelmesine dayanan çok kültürlülük, tek bir siyasal birim halinde ve ortak sınırlar içinde yaşayan toplumlarda da söz konusudur. Bu farklılıklar, Amerika Birleşik Devletleri’nde olduğu gibi, değişik milletlere mensup insanların birada yaşaması biçiminde de görülebilir. Tek bir devlet çatısı altında farklı dinlere, etnik gruplara, dillere, kültürlere, hatta özerk yönetim bölgelerine ve işlevsel birimlerin çokluğuna zemin hazırlamak toplumsal bütünlüğü zayıflatmaz, güçlendirir. Böylelikle bu ilkeyi benimseyen ve uygulayan devletlerde çok kültürlülük ya da kültürel çoğulculuk, bir durum betimlemesi olur (Thompson, Ellis, and Wildavsky, 1990:39-41; Deutsch et al. 2006:651). İçinde birden fazla din, etnik grup gibi unsurlar bulunan tüm devlet ve toplumları, kültürel çoğulculuğu benimsemeleri, siyaset açısından da insan haklarının korunup güçlendirilmesi açısından da en iyi seçenek olacaktır diyebiliriz.

Sosyal dışlanma tanımı sosyal bütünleşmenin karşısı olarak ele alınmakta ve sivil, politik, ekonomik ve sosyal vatandaşlık haklarından mahrum olma-edilmedurumu olarak tanımlanmaktadır (Walker, 1997:801-807). Bu tanıma göre, sosyal dışlanma toplumla bireyin sosyal bütünleşmesini sağlayan sosyal ekonomik politik ve kültürel sistemlerin tümünden kısmen veya tamamen yoksun olma sürecini ifade etmektedir.

Sosyal dışlanma ilk olarak 1960'lı yıllarda Fransa'da dile getirilmeye başlanan bir kavramdır. Esasen 1950'ler ve 1960'larda yaşanan ekonomik gelişme döneminde böyle bir sorunu varlığı yaygın değilken, 1970li yıllarda ekonomik kriz ve gerileme ile birlikte sosyal dışlanma sorunu tüm dünya ülkelerinin dikkatini çekmeye başlamıştır. 1974 yılında Fransa'nın sosyal işlerden sorumlu bakanı Rene Lenoir, Fransız toplumunun onda birinin toplumdan dışlanmış olduğunu belirterek, dışlanmış bu grupları, zihinsel ve fiziksel engelliler, suçlular (suç işleyenler), hasta-bakma muhtaç yaşlılar, istismar edilen çocuklar, uyuşturucu madde bağımlıları, intihara eğilimli insanlar, yalnız ebeveyleyler, problemli aileler, marjinal, asosyal insanlar ve diğer 'sosyal uyumsuzluk' içindeki insanlar olarak nitelendirmiştir (Hilari, 1994:3-33). Göçmenlik sorununun sosyal dışlanma sonucunda ortaya çıkan önemli noktalar şunlardır: ırkçılık, işsizlik, eşitsizlik ve en önemlisi de yoksulluktur.

1.2.2. Ekonomik ve Kültürel Entegrasyon

Ekonomik entegrasyon durumunda, üçüncü-ülke vatandaşları sıklıkla yetersiz eğitim ve öğretime sahip olarak benimsenmekte, bazen niteliklerinin tanınması ile ilgili problemler ile yüzleşmekte ve emek piyasasına ve işe erişimlerini kısıtlandıran ana dil(ler) üzerinde sınırlı bir bilgiye sahip olabilmektedirler. Bu bağlamda, emek piyasası kurumlarının ve refah devletinin oynayacak önemli bir rolü bulunmaktadır. Bir dizi AB üyesi ülkede, üçüncü-ülke vatandaşlarının yerel insanların elinden istihdam fırsatlarını aldıklarına dair bir inanış bulunmaktadır. Bu durum, üçüncü-ülke göçmenlerinin emek piyasasına entegrasyonu üzerinde olumsuz etkisi olabilecek bir düşmanlık iklimi yaratmaktadır. Ekonomik entegrasyonun en önemli engeli ekonomik dışlanmadır. Bu bağlamda toplumda çalışma, hem de sosyal katılım hem de gelir dağılımı ve ekonomik kazanç bakımından en önemli mekanizmadır. Çalışma bir gelir kaynağı olmakla birlikte belirli sosyal ilişkilerin kurulması için de gereklidir. İnsanların ihtiyaçlarını karşılamak için gerekli olan gelirden yoksun olmaları ekonomik dışlanmayı ortaya çıkarmaktadır. Yeme-içme, barınma, sağlık, eğitim gibi temel ihtiyaçları dahi karşılayamayan birey ve ailesi için toplumsal yaşama katılım imkansızlaşmaktadır. Ancak, tek başına bir iş sahibi olmak ekonomik dışlanmayı önlemeye yetmemektedir. Düşük ücretle, kötü çalışma koşullarına maruz kalarak çalışma kadar, belirli bir istikrar ya da güvence sağlamayan her türlü çalışma da ekonomik dışlanmaya neden olmaktadır. Yoksulluk ve işsizliğe ilişkin sosyal göstergeler ekonomik dışlanmanın boyutunu ortaya koymaktadır. Ancak bu göstergelere dayanarak ekonomik

dışlanmanın açıklanmasında ülkeler arası farklılıklar ortaya çıkmaktadır. Örneğin, ABD’de düşük ücretli çalışanlar ve alt-sınıflılık (underclass) üzerinde durulurken, Avrupa ülkelerinde uzun süreli işsizlik ekonomik dışlanma göstergesi sayılmaktadır (Hilari, 1994:3-33)

Bronislaw Malinowski 1944’te “bireysel kültür tutarlı bir bütündür (Chapel Hill,1994:36) demiştir. Ruth Benedict buna,”kültürün kalıpları vardır”ı eklenmiştir (Ruth & Kegan 1961:159). Meyer Shapiro ise, ”Kültürel stiller “in peşine düşer (Style, 1962:388-433). Mary Douglas da kültürü “tek, sembolik olan tutarlı bir evren” diye tanımlar (Ruth & Kegan 1962:159) 1950 sonrasındabu tanımlar bir tür dizi oluşturur. Kültürel entegrasyon dediğimiz zaman ilk akla gelen, bir kültürün egemenliği. Bu egemenlik azınlıkların oluşmasına imkan tanır. Almanya’dan örnek verecek olursak, dil, giyim tarzı, vs alanlarda Almanlıların gelenekleri baskındır. Bu konuda baskı uygulandığında diğer kültürlerin baskılamakta veya kaybedebilmektedirler. Kültürel asimilasyon, bir kültürün yok olması, yanı bir mültecinin kendi dinini, tarihini, kültürünün ürünlerini, gelenek ve göreneklerini yok etmektedir. Bir mülteci çoğu zaman toplumun kendisini kabul etmesi için kendi ismini değiştirmektedir, bu noktada isimleri daha “alaİtalya” gözükmekte veya etnik açıdan daha tarafsız gözükmesine rağmen kendi kültürünü de terk etmiş olmaktadır (Mahmood Arai & Peter Skogman Thoursie, 2009).

1.2.3. Siyasi ve Fonksiyonel Asimilasyon

Anjar ve Sarah’ın (2003:502-521) yapmış oldukları araştırmaya göre, en büyük ve en tehlikeli entegrasyon sorunu “siyasi entegrasyon”dur. Siyasi entegrasyon demek, insanların bazı hakları olmasına rağmen seçmen olma haklarının olmaması demektir. Fransa’yı örnek alırsak (Farell, 1994:4-8), göçmenlersosyal refahları ve sigortaları olmasına rağmen seçimlere katılmazlar. Göçmenlerin yurttaşlığa ait siyasi hakları olmadığı için, sosyal yardım, sigorta ve konut politikaları konusundaki sorunlara itiraz etme hakları ve politikaları değiştirme hakları da bulunmamaktadır.

İKİNCİ BÖLÜM

GANANIN EKONOMİK, TOPLUMSAL VE SİYASAL YAPISI

2.1. Gana'nın Tarihsel Gelişimi

Gana'nın anlamı ‘‘savaşçı Kralın ülkesi’’ demektir. Ülkenin eski ismi ise Altın Sahilleri. Atlantik Okyanusu'na kıyısı bulunan Gana, Burkina Faso, Fildişi ve Togo ile de sınırı olan bir ülke. En uzun sınırı Togo ile ve uzunluğu 877 km. Batı Afrika'da bir ülke olan Gana, siyah kıtadaki 53 ülke arasında bağımsızlığını ilk kazanan ülke olması nedeniyle bütün kıtada da saygı uyandırmaktadır. Nüfusu 24 milyonu aşan Gana, eski ismi olan Altın Sahilleri'nden de anlaşılacağı üzere Afrika'nın yoğun sömürü yaşayan ülkelerinden biri (Nkrumah, 1967:1-24).

Bölgeyi önce 1471'de Portekizliler, sonra Hollandalılar ve nihayet İngilizler sömürge altına almış. Amerika'nın keşfi ile köle ticaretinin artması sonucu yerel halk, yıllarca beyaz ırkın egemenliğinde kalmış. Sömürgeci güçler, ülkenin daha çok sahil şeridinde hegemonyalarını kurmuş. Bugün, sömürgecilerin bu amaçla inşa ettiği kaleler, köle zindanları ile geçmişi hatırlatan bir figür olarak ziyaret ediliyor. Bunların en meşhurları Cape Coast ve Elmina'daki St. George kaleleri. Müslüman tüccarların bölge ile teması daha çok kuzeyden olmuş ve ülkeye yerleşen Arap tüccarlar sayesinde bölgede İslam yayılmıştır.

Gana'nın 6 Mart 1957'de İngilizlerden özgürlüğünü elde etmesinin öncüsü olan Kwame Nkrumah, 1960 ile 66 yılları arasında da ülkeyi yönetmiş. Buna rağmen Nkrumah, bir darbe ile devrilmiş. Sebebi, ülkeyi komünist bloka yakınlaştırmasıymış. O yakınlaşma bugün de devam etmiş ki ülkenin pek çok binasını Çinliler inşa etmiş (Tweedie, 1967:1-4).

Gana İstatistik Servisi'nin resmi rakamlarına göre; ülkede yüzde 67 Hristiyan, yüzde 16 Müslüman yaşıyor. Geri kalanlar ise yerel Afrika inançlarını sürdürüyor (Population and Housing Census, 2014). Başka kaynaklardan bilgilerde ise iç kesimlere, yani kuzeye doğru Müslümanların sayısının arttığı yer alıyor. Bir rivayete göre Hristiyan oranının resmi kaynaklarda yüksek gösterilmesinin sebebi Batılı devletlerden yardım talebini canlı tutmak içindir. Gana'da Hristiyanların kiliselerdeki misyonerlik faaliyetleri oldukça yoğundur. Gana'daki Hristiyan cemaatler Kiliselerin gelirlerini artıraları açısından önemlidir. Yeraltı

ve yerüstü kaynakları bakımından zengin olan Gana, siyasi istikrar sağlanamadığından ekonomik yönden yeteri kadar kalkınamamıştır. Gana, dünyanın en büyük kakao üreticisidir. Yaklaşık dünya kakao üretimi içerisindeki payı üçte birdir. Yıllık üretim üç milyon tona yakındır. Bu yüzden kakao fiyatlarının düşmesi zaman zaman kritik siyasi sonuçlar doğurmuştur (Gana’da Yıllık Cacao Raporü 2012: 14). Kakao tarımı ülkenin hemen hemen her yerinde; fakat küçük işletmeler halinde yapılır. Ayrıca kauçuk, kahve, hububat, hindistancevizi, palmye yağı, muz ve fındıkgillerden birçok ürün yetiştirilir. Ormanlarında kerestelik çok ağaç bulunur. Ormanların kuzeyinde, hintelması, yerfıstığı, mısır, pirinç yetiştirilir. Köylerin çoğunda meyve ağaçları, sebze çiftlikleri yer almaktadır. Kakaodan sonra en önemli ihraç maddesi kauçuk, kahve ve hindistancevizi içidir. Deri sanayii, mücevher işlemesi, giyim sanayi, demircilik ve çömlekçilik, mobilya ve kontraplak imalathaneleri, sabun, çuval, lastik fabrikaları petrol rafinerisi vardır. Sebze ve balık konserveçiliği, kayık malzeme yapımı sanayi, kereste imalatı, elbise, meşrubat, büsküvi, sigara, kibrit, mobilya ve briket sanayii başlıca sanayi dallarıdır. İç ticaret daha ziyade mahalli bölgeler arasında yapılır. İthalatın % 85’ini dayanıklı gıda maddeleri teşkil etmekte olup, bunun çoğu Avrupa’dan gelmektedir.

İhraç ürünlerinin başında kakao gelmekte ve ihracatın % 70’ini teşkil etmektedir (Gana’da Yıllık Cacao Raporü, 2012:14). Akra bölgesinde elmas ticareti çok önemlidir. Ancak bu elmas ve altın ticareti halen İngilizlerin elindedir. Diğer madenler arasında manganez önemlidir. Evlilik dışı ilişkinin de hor görüldüğü, hem kadın hem de erkeğin cezalandırıldığı veya dışlandığı Gana’da, artık kabileler arası anlaşmazlıktan ziyade birbirleriyle anlaşamayan ailelerden söz ediliyor. İngilizcenin resmi dil olduğu Gana’da toplam 47 yerel dil konuşuluyor. Bunlar da iki grupta toplanıyor: Kwa ve Gur. Asante yine en çok konuşulan dil. Öyle ki cuma namazında vaiz ingilizce konuşuyor; kürsünün önünde ayakta duran başka bir hoca da yerel dile çevirip üzerine de kendi bilgisini ekleyerek vaazı tercüme ediyor. Bazen birden fazla dile tercüme eden vaizler de olabiliyor aynı ortamda.

Gana, Batı Afrika’nın istikrarlı bir ülkesi olarak görülüyor. Çevresindeki ülkelerde iç karışıklıklar olmasına rağmen Gana, kabilelerin oluşturduğu nüfusa rağmen sakin bir ülke (Bilal, 2012:46).

2.2. Afrika’da Emperyalizm ve Sömürgecilik Faaliyetleri

Tarihte yazılanlar bize Üçüncü Dünya ülkelerinin tutumlarının olumsuzluğundan ve medeniyetlerinin geriliğinden bahsetmektedir. Bu ülkelere yardım etmek ve ‘‘medeniyet götürmek’’ gibi düşüncelere sahip olduklarından batılılar tarihi bu şekilde yazmakta, o ülkeleri böyle tanımlamaktalar. Yerli halkları köle yaparak ülkelerinin zenginliklerini sömürmek bu anlatımla meşru hale getirilmektedir.

1875-1900 yılları, Afrika ve Avrupaarasındaki ilişkiler ve bakış açıları önemli ölçüde değişti. Avrupa’daki emperyal güçler tüm Afrika kıtasını bölüşerek tamamen sömürgeleri haline getirmişlerdir. Avrupa’daki ülkelerin birbirleriyle olan rekabetleri Afrika kıtasındaki ülkelere elde ettikleri hammadde ve insan ticaretine bağlı olmuştur. Avrupalıların Afrika sömürgeciliği Afrika’nın gelişiminde önemli bir dönüm noktası olmuştur.

Afrikalılar, kolonileşmenin etkileri ve sonuçlarının Afrika kıtasının ve Afrika halkının mevcut durumu anlamada belki de en önemli faktör olduğunu düşünmektedirler. Bu nedenle, Afrika’nın bugünkü ekonomik durumu özellikle kolonizasyon süreciyle birlikte incelenmelidir.

1875 yılında, Afrika artıkAvrupa’ninelindedir ve kıyı boyunca bazı kale ve ticaret noktaları ele geçirilerek, küçük koloniler oluşturmuştur. 1880 ile1910 yılları arasında Afrika neredeyse tamamen Avrupalılar arasında bölündü. Londra’da yapılmış bir toplantıda, Avrupa’nın kendi imkanları ile bölgede kurduğu sistem ve getirdiği şirketler hammadde işyeleri ticaret yapmaktaydı. Hükümet boşuğu yaşayan, herhangi bir kontrolün bulunmadığı Afrika ülkelerinde, rekabet içinde olan yabancı şirketler çalışanlarına ne ekonomik yönden ne de sağlık yönünden bir garanti vaat etmemekteydi (Boateng, 2013: 2-7) .

Afrika, Cezayir, Tunus, Fas, Fildişi Sahil, Mali ve Batı Afrika’da diğer alanlarda Fransız yönetimine dahil oldu. İngiltere’nin kolonileri kıta boyunca dağıldı. Fransa’nın egemenliğine rağmen, İngiltere tarafından Gambiya, Siera Leone, Gold Coast, Nijerya, Güney Afrika, Rodezya, Mısır, Sudan ve diğerleri Eritre üzerinden Somali ve Libya, Tanganyika’nın büyük bir kısmı alındı. 1914 yılında, Fransa ve İngiltere Afrika’nın dörtte üçüne sahip olmuşlardı ve kıta onların egemenliği ve kontrolü altındaydı. 1885 Berlin

Konferansı, Avrupalı devletlerin Afrikalı ülkeleri paylaştığı ve bu ülkelerin bugünkü siyasal, sosyal, kültürel durumlarına birinci derecede etki etmiş olan sömürgecilik tarihinin dönüm noktalarından birisidir.

Uluslararası pazarlarda satılan ve Avrupa'ya ihraç etmek için yetiştirilen ürünler (palmye yağı, fildişi kauçuk, ahsap vb) ekilmeye ve toplanmaya başlandı Afrika topraklarında. Malların üretimi, taşınması için yerel halk köle olarak kullanıldı (Annenberg, 2004:2).

Bu bağlamda, emperyalizmin uygulamalarında, din hareketlerine bakmak gerekir çünkü katoliklik ve protestanlık emperyal güçlerin dinidir. BugünAvrupa'ya gidenler kendi kültürlerini oluşturmamakta ve kültürleri ve inançları ile birlikte yaşayamamaktadırlar. Bu tür kültürel ve dini çatışmaların yanısıra yoksullukla da mücadele edilmektedir. Walter Rodney'in 1972 yılında yazdığı "Avrupa Afrika'yı Nasıl Geri Bıraktı?" kitabında belirttiği gibi, kapitalizmin halen süren faaliyetlerinden dolayı topraklar çok zengin olmasına rağmen ekonomik sorunların çözümü çok zordur.

2.2.1 Sömürgecilik Öncesinde Afrika

Portekizliler gelmeden önce Afrika kıtasında özellikle kıtanın Doğu ve Güneydoğusunda uzakdoğu ile canlı bir ticaret hayatı mevcuttu. Bu ticaret sayesinde bu bölgenin halkları bolluk içerisinde yaşıyorlardı. Aslında Afrika kıtası bilinenin aksine hiç de ilkel bir kıta değildi. En kuzeyden en güneye kadar bir çok medeniyetin yer aldığı bir kıta idi.

Yaklaşık bir asır kadar süren sömürge yönetiminin 1956'dan itibaren yirmi yirmi beş yıl içerisinde son bulmasıyla siyasi bakımdan bağımsızlığa kavuşan Afrika kıtası bu defa da sömürgeciliğin sebep olduğu birçok problemle karşı karşıya geldi. Sömürgecilik Afrika'nın eski ekonomik, sosyal, siyasi, kültürel ve dini yapısını bozarak yeni problemlerin ortaya çıkmasına sebep olmuştur.

Afrika sömürgeye girmeden önce Afrika kıtası kendi kendine gelişmekteydi. Sömürgecilik konusunda Afrikalı bir bilge kişi şöyle diyor: "Beyazlar buraya gelmeden önce, Afrika bizimdi İncil onların,onlar Afrika'ya geldikten sonra İncil bizim oldu, Afrika onların!".

J.E. Caseley- Fayford'un (Afrika Ulusu, Altın Sahil) söylediği üzere, İngilizler Afrika' daki insanlarla ilişkiye geçmeden önce Afrikalılar kendi kurumlarını ve hükümet fikirlerini

sürekli geliştirmektedirler. Kültürel açıdan bakarsak, Afrika’ da benzersiz bir kültür var. Mısır, Sudan ve Etiyopya sanatları çok yaygındır. Bu sanat ve kültür dine dayalı bir yapı olmuştur. Burada insanların maddi hayatları manevi hayattan besleniyordu. Fakat Avrupalılar girdikten sonra maddi ve manevi hayat birbirinden tamamen ayrılmıştı. Bu seküler yapı giderek kapitalizmi ve sosyalizmi artırdı. Herkesin iş olanakları ailesindeki annesinin ya da babasının olanaklarına göre belirleniyordu.

Afrika’da toplumsal yapıda yaşam koşullarında her şey yolunda gitmekteydi. Örneğin verilmiş statüler yanı toplumda bireyin hak ve görevleriyle birlikte sahip olduğu konum, herhangi bir yeteneğe bağlı olmaksızın doğuştan edinebildiği gibi, bireysel çaba ve nitelikler sonucu kazanılmış olabilirdi. Aynı zamanda kazanılmış statülerde kişinin evebeynleri ya da akrabaları üzerinden alınıyorlardı. Toplumda verilmiş statüler yerine sadece kazanılmış statüler getirilerek rekabetçi, rüşvete dayalı, öldürmeye dayalı, açgözlü bir ortam hazırlanmış oldu (Rodney, 1973:64-68).

2.2.2 Emperyalizm ve Sömürgeciliğin Afrikası

Ekonomi tarzına baktığımız zaman şöyle bir çizgi olduğunu görürüz. Avrupalılara da İranlılar gibi mamul mallar için pazar gerekliydi, bu mallar büyük karlar için Afrika’da satıldı. Genellikle bir Avrupa ülkesi, başka bir Avrupa ülkesinin Afrika’dan alacağı toprağı engellemeye çalıştı. Emperyalizm teorileri ekonomik açıdan Afrika için büyük önem taşımaktadır. Meşru ticaret, yani köle ticareti, Avrupadaki işletmelerin yük taşımak için makinaları kullanmak yerine insanların kullanmasıyla 1800 ve 1870 yılları arasında yaşandı. Hemen hemen tüm alanlarda uluslararası pazarlarda satılmak üzere Avrupaya ihracat için yetiştirilen ve toplanan tarım ve orman ürünleri vardı. Bunlardan bazıları; ahşap, kauçuk, palmiye yağı, minerlas ve fildişidir. Malların üretimi ve taşınması kölelik ve köleliğin diğer formlarını zorunlu kıldı. Bu dönem aynı zamanda sömürge dönemi resmi imparatorluklarının karakteristik özelliklerini yansıtmaktadır. Bu dönem ilişkileri 19’uncu yüzyıla kadar iyi bir şekilde devam etmiştir (Annenberg, 2004:4) ve emperyal güçlerin özel ekonomik teorisine güçlü bir itimat katmaktadır. Bu ekonomik uygulamaların bazıları; emek sömürsü, nakit ürünlerin tanıtımı ve tek ürün ekonomisi, haksız vergilendirme, Afrikadan Avrupaya mineral zenginlik transferi ve sanayileşme eksikliğidir (Jenny Fakes, 1974: 31-32).

Yerleşimciler açısından eksik olan arazide çalışacak işgücünün yokluğuydu vegerekli iş gücü oluşturmak için hangi önlemlerin alınacağı konusundakı karar vermek zorundaydılar. Topraklarından ayrılmak zorunda kalan Afrikalı çiftçiler beyaz çiftçiler için çalışmak zorundaydılar. Bazı Afrikalılar ise topraklarını terkederek başka kasabalara ve ticaret merkezlerine taşındılar. Kenya'da 1931 yılında yayınlanan bir yazıda "Topraklara sahip olanlar ve emlak sahibi olanlar genellikle gergedan derisinden yapılmış kamçılar ile fiziksel şiddet uygulayarak toprakta çalıştırdıklarını ikna ettiler. Kırbacı kullanmak için, saygısızlık, firar, tembellik gibi bahanelere de başvurdular"(Nairobi, Kenya: East African Literature Bureau, 1975:69).

Ücretler, Afrikalıların hayatlarını sürdürebilmeleri açısından son derece düşüktü. Ücretler sonradan gelen sömürgeci yerleşimci hükümetler tarafından, yapılan iş miktarına bağlı olarak belirlenmekteydi. Çiftliklerdeki işgücünü tamamlamak için erkek işçilerin eş ve çocukları da işe alındılar. Ücretler kısmen nakit çoğunlukla da gıda maddeleri olarak ödenmekteydi. Dünya savaşından sonar iflas eden Avrupa ülkeleri kolonizasyon yoluyla yeniden zenginleştirdiler. Avrupalı yetkililerin Afrika ülkelerinden vergi ve işgücü talepleri oldu, bu durumu zorla Afrikalılara kabul ettirdiler. Çiftliklerde işçi olarak çalışan Afrikalılardan "klübe (hut) vergisi" adı altında para topladılar, vergiyi vereyemeyenlerin bunun karşılığında işçi olarak çalıştırıldılar ve Avrupalı para elde etmeyi bu yolla sağlamış oldu. Sömürgecilik faaliyetlerinin bu şekilde gerçekleştirileceği 1901 yılında Kenya'da kabul ettirildi. (Nairobi, Kenya: East African Literature Bureau, 1975). Afrikalılar alınan bu vergilerin kendi çıkarları için kullanılmayacağını biliyorlardı. Batıların aldıkları vergi kendi para birimleri üzerinden olduğu için vergi parasını kazanabilmek için Batıların kurdukları şirketlerde çalışmak zorunlu hale getirilmişti. Bu vergiye "Hut Tax" deniliyor (Redding, 2000: 36).

Şefler zorunlu çalışma taslakları-planları ürettirdiler ve çalışma bu çalışma planları Afrikalı insanların yaşamlarını her anlamda olumsuz etkiledi. En önemli olumsuzluk erkeklerin uzun süreli olarak ailelerinden ayrı olarak çalışmak zorunda olmalarıydı. Özellikle yaşlı erkekler, kadınlar ve çocuklar bu durumdan çok kötü etkilendiler. Olumsuz yaşam koşulları ve insan gücü eksikliği gıda üretimini önemli ölçüde düşürdü. Gana, Fildişi Sahili, Kamerun gibi Batı Afrika ülkeleri kakao, kahve, siyahı, çay ve pamuk gibi ürünlerde uzmanlaşmışlardı. Avrupa'nın işgalinden önce Afrikalılar yetiştirdikleri ürünleri kendi

aralarında takas yapıyorlardı. Emperyalist işgalin gelişiyile birlikte bu takas durdu. Takas artık Fransız, İngiliz ve Portekiz kolonileri arasında yapılır hale geldi.)

Bankacılık ve iletişim tesisleri tümüyle sömürgeci güçlerin denetimi altına girdi. Sömürgelere ayrılmış farklı Afrika kasabalarında yaşayanların telefonla birbirleriyle doğrudan onuşabilmeleri artık mümkün değildi. Bir İngiliz kolnisinden digger İngiliz kolonisyle görüşebilmeleri için görüşmenin Londra üzerinden geçmesi gerekiyordu (Mariner, 1999). Afrika ülkelerinin birbiriyle ve dışarıyla bağlantısı koparılmıştı. Bugün bile Afrika'dan Avrupa'ya uçmak Afrika ülkeleri arasında uçmaktan daha kolaydır. Afrikaekonomileri, bağımsızlıklarını kazandıktan sonar bile birbirleriyle olan ticaretlerini yeniden canlandıramadılar ve ticaretleri bugün hala Avrupa ile daha içi içedir.

Yakın geçmişte gerçekleşen kitle ölümleri münferit olaylardan ibaret değildir. 2001 yılı itibariyle bugüne kadar Afganistan, Irak, Somali, Suriye, Libya, Nijerya ve Gana'da rejim değişikliği ile sonuçlanan savaşlardan dolayı göç etme eğilimi belirlenerek giderek artmıştır. Ayrıca diğer Asya ve Afrika devletlerinde artan sınıf bölünmeleri ve ekonomik sıkıntılar da göçü teşvik eden gerilimlere sebep olmuştur. Bu küresel krizden etkilenen devletler arasında Kuzey Afrika'da Fas, Batı Afrika'da Nijerya ve Güney Asya'da Bangladeş de bulunmaktadır. (*Abayomi Azikiwe, Pan-African News Wire* [www.http://allafrica.com/stories/201509111665.html](http://allafrica.com/stories/201509111665.html))

Afrikalılar kendi toprakları üzerindeki hakimiyetlerini ve bağımsızlıklarını kaybettiler ve dolaylı olarak Britanya egemenliğine girdiler. Birçok Afrikalı İngilizler tarafından getirilen yeni hastalıklardan örneğin çiçek hastalığı nedeniyle yaşamlarını yitirmişler. Afrikalılar bu hastalıklara karşı bağışıklıkları yoktu. Yerliler çoğu zamanda kendi yaşam tarzlarını savunmak amacıyla İngilizlerle savaşmışlar. Birçok insan Avrupalılara karşı savaşırken hayatını kaybetmiştir. Geleneksel otorite figürleri ikame edilirken kültürler ve geleneksel bozulmuştur. Afrika kültürü gelenekleri gevşeten Avrupa kültürü ile eğitim aracılığı ile ikame edilmiştir. Afrika kültüründe bölünme gerçekleşmiştir. Düşmanlar birleşirken İngilizlerin belirlediği suni sınırlar yüzünden akrabalar ve aileler parçalanmıştır. Bu parçalanma bölgelerde önemli gerilimlere sebep olmuştur. İhracat ürünlere olan talep gıda maddelerinin azlığına ve kıtlığa yol açmıştır. Yerli halka sorulmadan evler ve mülkler İngiliz yetkililere devredilmiştir. Yerli halk kendilerini ve ailelerini geçindirebilmek için köylerini terk etmek zorunda kalmışlar çünkü bütün iyi ücretli işleri İngilizler kapmışlardır.

Harita 2.1. McDougal Littell: World History, 2005

2.3.Gana'nın ekonomik, Toplumsal ve Siyasal Sorunları

Bugünkü ekonomik model gençlere yarardan çok zarar getirmiş ve birçok problemin ortaya çıkmasına yol açmıştır. Erken yaşta ailesinden koparak yaşamaya başlayan gençler toplumun dışında kalmışlardır. Toplumdan kopuk üyeler olarak, silahlı soygun, uyuşturucu bağımlılığı ve alkol, cinsel istismar gibi sapkın faaliyetlerde bulunmaktadır (Nukunya, 2003).

Unutulmaması gereken noktalar şunlardır: Gana'da İngilizce resmi dil olduğundan bazı insanlar için eğitim görmek imkansızdır. Zira, bir Gana'lı İngilizce öğrenemezse, resmi eğitim şansı yoktur. Ekonomik başarı için meşru vasıta eğitim ve meslektir. Bu bağlamda,

Robert Merton'in modelini gösterirsek; uyum biçimleri kültürel hedefler kurumsallaşmış araçları, uyum davranışı gösteren birey hem kültürel hedefleri hem de kurumsallaşmış araçları benimser. Yenilikçiler davranışında ise birey kültürel hedefleri kabul etmekle birlikte, kurumsallaşmış araçları reddeder, şekilcilik davranış da ise birey kurumsallaşmış araçları kabul eder fakat kültürel hedefleri reddeder, geriye çekilme davranışında hem kültürel hedefleri hem de kurumsallaşmış araçları reddeder. Bireylerler toplumdan kaçır ve topluma karşı yabancılaşırlar. Bu durumda, kent'e veya yurtdışına giderler. Bu noktada, yenilikçilerin hedefleri kabul etmekle kurumsallaşmış araçlar ise Avrupa'ya giderek statüsünü geliştirme şansı vardır (Abotchie,2008:8).

Afrika, stratejik hammadde olma özelliği taşıyan çok önemli yeraltı zenginlikleri ve rezervlerine sahipken, yoksulluk oranı oldukça yüksek bir coğrafya. Buna rağmen, bölgedeki insanların 1/3 günde 1 dolardan az para kazanıyor. Üstelik, sömürgecilik faaliyetleri sonucunda siyasal, etnik ve tarihsel olarak son derece karmaşık bir sosyolojik yapıya sahip oldu. Her geçen gün sınıf çatışmaları, daha da şiddetlenerek devam etmekte. Kapitalizmin ve getirdiği ucuz iş gücü sebebiyle bazı insanlar da yurtdışına gitmeyi düşünmektedir.

Gana'da çok geniş tarım arazilerine sahip olmasına karşın, kıtlık sorunu yaşıyor. Ülkede tarım yapılabilecek yeterli arazi olmasına rağmen, insanlar açlık çekiyor. Bu tarlalar ise yabancı yatırımcılar tarafından satın alınarak veya kiralanarak, endüstriyel tarım için kullanılıyor. Bu uzmanlar tarafından "tarım emperyalizmi" olarak adlandırılıyor. Afrika'nın birçok ülkesinde hükümetlerin, tarım arazilerini yabancı yatırımcılara sattığı veya kiraladığı gözlemleniyor (Chi Viang, 2011).

Servet birikimini incelerken özellikle kırsal dönüşüme bakmak gerekir. Tarım, hayvancılık, balıkçılık, ormancılık gibi Afrika'daki "Genetically Modified Foods" (GM) faaliyetlere ve tartışmalara bakmak gerekir. Önce kırsal dönüşümün, kırsal yaşamın herhangi bir yerde yarattığı değişikliği anlatarak başlayalım. Köylerde değişiklikler dediğimiz zaman; kendi kendine yerli barış ve uyum olmasında kar maksimizasyon bağı olarak kırsal ekonominin kapitalist anlayışı kapsadığı vurgulanmaktadır. Burada devletin desteğinin azalması, devletin düzenleyici rolünden kaçması sonucu doğa kar odaklı olarak tahrip edilmektir. Her türlü gıda maddesinde meyve ve sebze gibi temel hammaddelerde değişiklikler yapıldığından tarımdan elde edilen gelir düşüş gösterdiğinden bu yolla geçim zorlaşmıştır.

Emperyal güçlere entegrasyon sonucunda ortaya çıkan yeni “tohum yasaları” sonucunda tohumun kullanılması standartize edilmiş ve patentli hale getirilmiş olduğundan köylülerin geleneksel tohum kullanmasına izin verilmez. Yerel tohum sektörü güçlü değildir ve yabancı yeni tohum şirketleri kurulmuştur ve bunlar güçlüdür, bu nedenle köylüler çoğunlukla, İsrail, Hollanda ve bazı diğer Avrupa ülkelerinden tohum satın almak zorundadırlar. Ancak, 'yeni standart tohum' ve 'eski standart tohum' arasında açık bir fark vardır. Yeni olanlar yeniden kullanılmazlar: Köylüler bu tohumu üç kere üst üste ekemezler anlamına gelir, halbuki geleneksel tohumlar birkaç kez kullanılabilirler. Yeni tohumlar hastalıklara yatkın olduğu için yüksek verim elde edebilmek amacıyla gübre ve zirai ilaç da satın almak zorunda kalmaktadırlar. Ayrıca yerel çiftçilere, yasal düzenlemelerle izin almadıkları müddetçe kakao, kahve gibi vb endüstri bitkisi ekmelerine izin verilmez.

Hayvancılık sektöründe de, süt, peynir ve tereyağı üretimi vardı. Bu üretimler eskiden aileler tarafından işletiliyordu ama şimdi Unilever, Cowbell gibi çok uluslu şirketler yerel çiftçilerin elinden üretim işini aldı. Yerel çiftçiler üretime katılsa bile, düşük ücret almaktadırlar. Ormancılık sektöründe ağaç kesimi ile ilgili çıkarılan yasaklayıcı kanun artık ormancılık sektöründe sorun olmaktadır. Yerel halk pahalı olduğu için gaz tüpleri, elektrikli ocaklar alamıyorlar bu yüzden ateş yakmak için kuru ağaç ve yapraklar kullanıyorlar aynı zamanda bunu yaparak bir sonraki hasat sezonu için toprağı temizlemiş oluyorlar. Ağaç kesmeyi yasaklayan kanun, yerel halkı modern elektrikli aletler satın almak zorunda bırakmaktadır. Artık onların yaşam tarzı sürekli çeşitli boyutlarda modern kapitalizmin beklentileri ile çelişmekte ve zorlaşmaktadır.

Son zamanlarda Genetiği Değiştirilmiş Gıda (GMF) haberleri yaygınlaştı. Avrupa ve Afrika'daki çevre örgütleri ve kamu çıkar grupları aylarca aktif olarak GM gıdaları protesto etmişlerdir ve genetiği değiştirilmiş gıdaların olumsuz etkileri hakkında son tartışmalı çalışmalar olmuştur. GMF gıdalar yada GMO (Genetiği Değiştirilmiş Olarak) terimi en son moleküler biyoloji teknikleri kullanılarak, insan ya da hayvan tüketimi için oluşturulan ekin bitkilerini ifade etmek için kullanılır. Bu bitkiler, herbisitlere karşı arttırılmış dayanıklılığa veya gelişmiş besin içeriği gibi arzu edilen özellikleri geliştirmek için, laboratuarda modifiye edilmiştir.

Kapitalist çiftçiler küresel pazar ekonomisi ile rekabet edebilmek için çevre alanlarında üretimi tekdüze haline getirmekte, sanayi mamulü gübre ve tohum kullanmaya başlamaktadırlar. Geçime dayalı tarım (subsistence agriculture) yerini nakit karşılığında üretilen mahsullere bırakınca, birçok tarım işçisi işsiz kalmaktadır. Böylece yerel tarımsal topluluklar da zayıflamaktadır (Belkis, 2003: 279). Küresel pazarlarda satışa çıkan hammaddelerin üretimi, ücretli emeğe dayalı sınai yöntemler gerektirmektedir. Bu süreç bölgeler arasındaki nüfus akışkanlığını, dolayısıyla göç etme hevesini de arttırmaktadır.

Merkez kapitalist ülkelerdeki sanayi firmaları, gelişen ülkelerde montaja dayalı fabrikalar kurmaktadır. Bu yoldan yapılan üretim ihracata yöneliktir. Fabrika işçisine karşı olan talep, geleneksel üretim mekanizmalarını zayıflatmaktadır. Bu bölgelerde istenen emek çok defa kadın işgücüdür. İşgücünün daha çok kadınlar tarafından sağlanması ücretleri düşürmekte, yerel üretimleri istenmez bir hale sokmaktadır. Fabrikaların tercihan kadın işgücüne yönelmesi ayrıca erkeklerin iş bulma olasılığını zayıflatmaktadır. Sonuçta kökleri sarsılmış ve göç etmeye hazır bir nüfus kesimi ortaya çıkmaktadır.

Çevre bölgelerde kapitalist ekonomiler tarafından yaratılan göçmenler, bu işgücünün gelişmiş ülkelere akmasına neden olmaktadır. Bunun sonucunda göçmen kitleleri büyük kentlerde odaklaşmaktadır. Küresel ekonominin yarattığı yabancı yatırımlar ise az sayıda küresel kentte yaşayan uzmanlar tarafından yönetilmektedir. Merkez devletlerin sermaye sahipleri malları sevk etmek, makineleri teslim etmek, hammaddeleri ihraç etmek, işletmelerin eşgüdümünü sağlamak için yatırım yaptıkları ülke ve bölgelerde ulaşım ve iletişim sistemleri kurmaktadır (Belkis, 2003:279).

2.4. Gana'nın Diaspora Katılımı

1980'de Gana'lı göçmenlerin başlıca güzergahı olan Nijerya'ya göçün azalması ile Gana'nın göç durumu gittikçe bölgesel olarak yayılmaya başlamıştır. Gana'lı göçmenlerin hala %70'i Batı Afrika bölgesinde kalmasına rağmen, bu gölgenin dışına doğru bir çok hızlı bir nüfus artışı görülmektedir (DRC, 2007). Dışişleri Bakanlığının 2008 tahminlerine göre, Ganalı göçmenler Dünya genelinde 33'ten fazla ülkede görülmektedir. Batı Afrika ülkelerinden sonra Gana'lı göçmenler için en önemli göç güzergahı; Amerika (%7.3) ve İngiltere (%5.9) olmuştur (DRC, 2007). Bazı tahminlere göre, Gana'dan OECD (Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü) ülkelerine göç eden Gana'lı göçmenlerin

%33.8'i orta dereceli vasfa sahipken %27.6'sı yüksek dereceli vasfa sahiptir (EU, 2006). Gana'lı göçmenlerin sadece %3 herhangi bir vasfa sahip değildir. 1990'lardan bu yana, Gana yetenekli göç, özellikle gelişmiş ülkelere hızlandırmaktadır. Gana, Batı Afrika'da en yüksek çok yetenekli göç 46% oranına sahiptir (OECD, 2005; Docquier and Marfouk, 2005).

Çizelge 2.1. Avrupa'daki ve Kuzey Amerika'daki Ganali göçmenleri 1999-2006

Ülke	Göçmenler	Yıl
İngiltere	96,650	2006
ABD	67,190	2000
İtalya	34,499	2005
Almanya	20,636	2004
Kanada	17,070	2001
Hollanda	12,196	2007
Espanya	12,068	2006
Fransa	4,096	1999

Source: *www.ines.es (Spain); www.istat.it (Italy); www.ined.fr (France); www.cbc.nl (Netherlands); Labour Forces Survey 2006 (UK); Federal Statistical Office, 2004 (Germany), Canadian Citizenship and Immigration Office, 2001 (Canada); and Census Bureau, 2000 (USA).*

Çizelge 2.1. 'e bakarsak, İtalya'da ekonomik kriz olmasına rağmen buraya göç eden çok sayıda Gana'lı vardır.

2.4.1. Gana'nın Tarımsal Değişiminin Göç'e Etkisi

İhracat ürünleri Afrika'nın alt sahra bölgesi için kırsal bölgelerde oturan milyonlarca hane için önemli bir ihracat geliri kaynağıdır. Gelişme ve yoksulluğun azaltılması için bir araç olarak potansiyel kilit rolü göz önüne alındığında, siyasi tartışmaların bu ürünlerin üretimini teşvik etmek, küçük işletmecilerin ticari tarım faaliyetlerinin yarattığı bu fırsatlardan yararlanmak için sağlayacak koşulların oluşturulması ve bu sürecin kolaylaştırılması için kamu politikalarını tasarlamak üzere odaklanmış olması şaşırtıcı değildir (Winters ve ark. 2004; Harrison 2006). 1980'li yılların ortasına kadar Afrika'da tarım ürünlerinin satın alınması, işlenmesi ve dağıtımı devlet ve yarı devlet takas

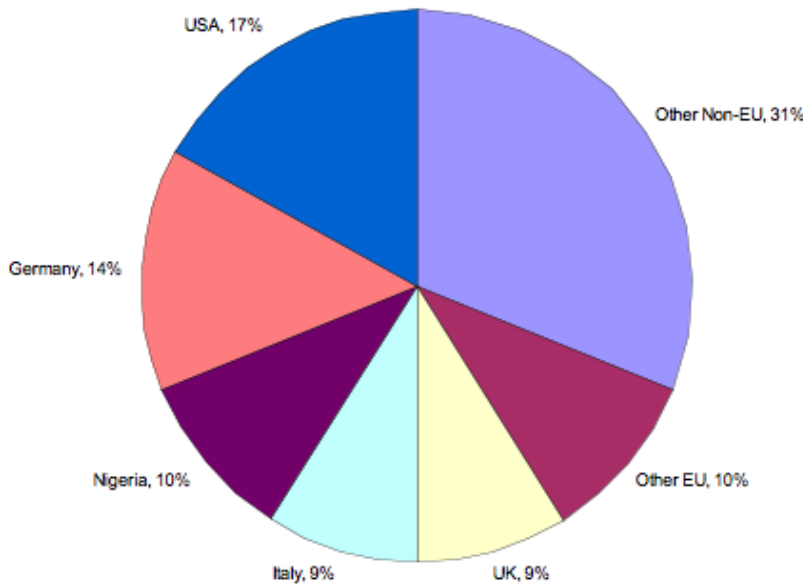
merkezleri veya pazarlama kurulları tarafından yürütülmekteydi. Bu kurumların kuruluş amacı emtiaların özel şirketler tarafından talan edilmesinin önlenmesi ve çiftçileri kısmen değişken uluslararası emtia piyasalarından ayrı tutulabilmesiydi. Ancak pratikte bu kurumlar aynı zamanda ağır vergilendirme aracı olarak çalıştılar ve genellikle etkisiz ve yozlaşmış olarak kabul edildi (Bates 1981; Cadot ve ark. 2009; Tschirley ve ark. 2009: 295-323). Düşük verimler ve sıkı mali kısıtlamalar sonucunda 1980'li yıllarında sonunda ve özellikle 1990'lı yıllarda reformlar sürecine yol açmıştır. Bu süreç uluslararası bağışta bulunan topluluk tarafından tasdik ve teşvik edilerek (Abbot 2007:1-6; Cadot ve ark. 2009; Laven 2007; Tschirley ve ark. 2009: 295-323) bugün gördüğümüz ve bazı ülkelerin piyasalarını ve fiyat belirleyici mekanizmalarını tamamen serbest bıraktığı ve bazı ülkelerin sadece marjinal değişiklikleri takdim ettiği yerli pazar konfigürasyonunu şekillendirmiştir. Bu iç piyasa yapılarının yoksulluğu sona erdirmek için bir araç olarak tarım potansiyelini anlamak açısından araştırılması kritik önem taşımaktadır. İhracat tarımın ticarileştirilmesi araçların, ihracatçıların ve satışa dönük üretici çiftçileri ile etkileşimde bulunan tedarik zinciri boyunca üretilmektedir. Çoğunlukla sektör içinde küçük üreticiler tarafından üretilen emtialar rekabet içinde olan birkaç şirket tarafından satın alınmaktadır. Piyasanın bu yapısı oligopsoninin (alıcı azlığından kaynaklanan durgun piyasa) güçlenmesine vesile olmaktadır. Böylelikle şirketler çiftçilere karşı güçlenmekte ve ihracat piyasasının ürettiği fazla üretimin önemli bir kısmını çıkarabilmektedirler. Oligopsonik gücün kapsamı rekabet eden şirket sayısına ve her rekabet edenin nispi boyutuna bağlıdır. Dolayısıyla piyasadaki konfigürasyon değişiklikleri şirketlerin çiftçilerle olan etkileşimini de etkilemektedir. Ülke olarak rekabeti teşvik ve daha sıkı rekabeti teşvik eden politikaların uygulanması çiftlik çıkışı fiyatları ve dolayısıyla hane halkının refahını ve yoksulluğunu etkileyebilmektedir.

Üçüncü Dünya'dan Avrupa'ya yapılan göç yoksulluk sınırlarını artırmış, milyonlarca Avrupa'lıyı işinden etmiştir, federal cezaevi nüfusunda %25 aşkın bir artışa yol açmıştır ve Avrupalı vergi mükelleflerini milyarlarca dolarlık vergi yükü altına sokmuştur. Ayrıca, en fazla göç alan şehirlerde iki misli işsiz, üç misli nüfus yoğunluğu, %40 daha fazla yoksul insan barınmaya başlamıştır. Göçmenlerin çoğu –yasal ve yasadışı olanlar – Üçüncü Dünya'dan Avrupa'ya İtalya'dan girmektedir. IMO tarafından yapılan tahminlere göre İtalya'ya yasa dışı yollarla girenlerin yüzde 60'ı Akdeniz üzerinden gelmektedir. Göçmenlerin %40'ı yasal yollarla giriyorlar ancak vize sürelerini ihlal ediyorlar. Ülke genelinde Üçüncü Dünya'dan gelen ve yerleşen göçmenlerin %33'ü yoksulluk içinde yaşıyorlar ve bu sayı yerli Avrupalıların neredeyse üç katıdır (Miami Daily Business Review, 1999).

Göçmenlikten yana olan bir diğer popüler argümanı da göçmenliğin Avrupa ekonomisini hareketlendirdiği iddiasıdır. Yaşananlar bu durumu tam olarak doğrulamamaktadır. Üçüncü Dünya ülkelerinden gelen göçmenlerin çoğu o kadar yoksul olmaktadır ki ikamet ve vatandaşlık müracaatları için ödenmesi gereken 250 Avro'yu bile ödemekten acizdirler, ayrıca Avrupa, 'yoksul ve engelli göçmenlerden alınan yurttaşlık ücretleri'nden feragat etmediği için göçmenlerin çoğunun Avrupa vatandaşı olma imkanı engellenmektedir. Bu nedenle liberallerin de yardımı ile göçmenler 'İtalya Göçmen ve Yurttaşlık Hizmetleri' makamına karşı dava açmışlardır.

Milan'ın ekonomisi ile ilgili yapılan bir çalışmaya göre: vasıfsız göçmenlerin ilerleme durumunun açıcı olmadığı görülmektedir. Göçmenlerin işsizlik oranı Üçüncü Dünya'nın Avrupa'ya göç eden işgücünün vasıfsız olmasıyla ve Avrupa'nın ekonomisine katkıda bulunmayışları ile yakından ilgilidir. Vasıfsız işçiler vasıfsız işlerde çalışarak göç ettikleri ülkelerdeki sosyal refahın artmasına katkıda bulunmaktadır.

2. 4. 2. Gana'lı Mültecilerin Dünya Ülkelerindeki Dağılımı

Kaynak: Avrupa Aile Komisyonu EUROSTAT NIDI 201,

Şekil 2.1. 2001 Gana'lı Göçmenlerin Durumu

Avrupa ülkelerinde yaşayan Gana nüfusunun boyutları önemli ölçüde belgelenmiştir. En bariz gidilen/varılan yer (destination) Birleşik Krallık olarak yer almaktadır. Sömürge

zamanından kalan bağlantılar nedeniyle Gana’lılar Birleşik Krallık’da en büyük ve uzun dönemli Afrika göçmen topluluğunu temsil etmektedir. Mutlak sayılar açısından 1 Ocak 2014 tarihi itibarıyla Avrupa Birliği üye devletlerinde en fazla yerli olmayanların sayıları Almanya’da (7.0 milyon), Birleşik Krallık (5.0 milyon), İtalya (4.9 milyon), İspanya (4.7 milyon) ve Fransa (4.2 milyon) olarak ortaya çıkmıştır. Bu beş üye devlette bulunan yerli olmayanların sayısı tüm AB üye devletlerinde yaşayan toplam yerli olmayanların %76 sini temsil etmekte ve bu beş üye devlet aynı zamanda AB nüfusunun %63 üne sahiptir (Kaynak:Göç Politika Enstitüsü).

Göç eden vatandaşların geri dönüşünü teşvik etmek, göçün olumsuz sonuçlarını azaltmak için pek çok hükümet çaba harcamaktadır. Bir çok hükümet, özellikle gelişmekte olan bölgeleri olumsuz etkileyen yetenekli işçilerin sürekli gelişen göçü karşısında vatandaşların geri dönüşünü teşvik etmek için politikalar tesis etmiştir. Bu çalışmada kullanılan ana kavramlardan birisi ‘diyaspora’dır. Sözlük anlamı ‘yayılma’dır, terim üç ‘klasik diaspora’ ile tanımlanmaktadır: Yunanlılar, Yahudiler ve Ermeniler. Güncel olarak, toplulukta yayılmamış diğer grupların yanında yeni göç eden toplulukları dahil etmek için ‘esnetilmiştir’ (Brubaker, 2005:1-19). Diasporalar, aidiyet topluluklarıdır ve kendilerini “sürdürme veya yenilemeye” adanmışlardır (Safran, 1991: 83-99).

Diaspora katılım politikaları, geniş ölçüde “sınırlarının dışında ikamet eden ülke topluluklarının üyeleri için geçerli olan ülkelerin kurumları ve uygulamaları” olarak Alan Gamlen (2008:3) tarafından tanımlanmıştır. Daha belirli bir biçimde, bu politikalar bazı hak ve faydaları genişleterek göçmenleri ‘davet eden’ stratejilerdir fakat ayrıca onların, mali, düşünsel ve aynı bazı kaynaklarını ele geçirmeye de uğraşmaktadırlar. Başka bir deyişle, diaspora politikaları “bölgenin dışına çıkan ülke sisteminin o bölümü olarak” aşağı yukarı aradaki karşılıklı ilişkiyi teşvik ederler (Hass, 2006: 2-3). Diaspora topluluğuna katılımın bir yolu idari destektir. Pek çok ülke, diasporal ilişkiler için bir bakanlık, sekreteryaya veya masa vasıtasıyla göçmenler için somut idari destek tesis etmiştir. Bu gibi bürokratik birimlere ek olarak, idari hizmetler tipik olarak ev sahibi ülkede diplomatik görevler ile sağlanmaktadır.

Göçmenler bazen ev sahibi ülkenin politikalarına direkt olarak katılmaları için davet edilmektedirler. Politik hakların diasporaya uzatılması birçok konumda yüksek derecede tartışmalı olarak kalmaktadır çünkü bu durum “iç politikaların özellikle ulus-devletin dahili

arenaları içerisinde karar verildiği şeklindeki geleneksel varsayıma” temel bir zorluk oluşturmaktadır (Bauböck, 2003:702; Bauböck, 2005b; Barry, 2006:51). Buna rağmen, yurt dışında, veya gıyabında oy kullanma hakkı veren ülkelerin sayısı çoğalmıştır. Collyer ve Vathi’nin örneğinde (2007), dünya genelinde, 115 ülkenin çoğu yurt dışından seçimlere katılmaları için göçmenlere bir çeşit mücadele vermektedir. Diaspora üyelerini köken ülkelerinin gelişimine daha fazla katılır hale getirilmelerinin teşvik edilmesi hem köken ülkelerin devletleri arasında hem de onların diaspora toplulukları arasında son yıllarda önemli oranda dikkat çekmektedir. Pek çok devlet diaspora birimleri oluşturmuştur ve diaspora tarafından yatırımı teşvik etmek için politik ölçütler uygulamıştır. Diasporaların mali kaynaklarının mobilize edilmesi gönderen ülkelerde bunların gelişime potansiyel katkılarını genişletmek için önemli bir strateji haline gelmiştir. 2011’de, diaspora birimleri hakkında mevcut verileri bulunan 144 ülkeden, 114’ü yurt dışında yaşayan göçmenler ve aileleri ile ilgili konularla ilgilenmek üzere özel devlet birimleri oluşturmuşlardır. Diaspora tarafından yatırımın teşvik edilmesi için ölçütler arasında: (1) vergi muafiyetleri veya istisnaları; (2) diaspora firmalar için ürünler veya ithalat vergileri tarifelerinde azaltım; (3) kredi sağlanmasında öncelikli muamele; (4) lisansların tahsisinde öncelikli muamele; (5) yatırım için kolaylaştırılmış bürokratik prosedürler; ve (6) diaspora bonusu veya ortak fon yer almaktadır. Bunlar arasında, yatırım için kolaylaştırılmış bürokratik prosedürler ve vergi muafiyetleri veya istisnaları provizyonu en sıklıkla benimsenen ölçütler olmuşlardır (sırasıyla ülkelerin % 23 ve % 19’u). Gelişmekte olan bölgelerdeki devletler, gelişmiş ülkelere nazaran muhtemel olarak daha fazla diaspora yatırım ölçütlerini benimsemişlerdir (Göç Politika Uygulaması, 2014; cilt. 6).

Diasporada Ganalıları yeniden bağlanmak için Gana’nın ilk somut çabası on yıl önce, Temmuz 2001’de başlamıştır. Diasporanın topluluğa katkısının yenilikçi ve coşkulu olarak tanınması ile, Kufuor yönetimi, söylentilere göre 500’ü diaspora üyesi olmak üzere 1600 katılımcının doğrudan “Hızlandırılmış Ulusal Gelişim için Küresel Ganalı Kaynak Potansiyelinin Kullanımı” teması altında bulunduğu Akra’da üç günlük bir ‘Eve dönüş Zirvesi’ toplamıştır (Quartey, 2009;78-82). Manuh ve Asante (2005), Bu diaspora konferansı ülke-diaspora ilişkilerinin politik, ekonomik ve kültürel açılarını birleştirmiştir. Ancak, hükümet daha çok eşitliğin ekonomik tarafını desteklemeye yatkın gibi görünmüştür (Quartey, 2009;78). Sonuçları eyleme çevirmesi beklenen bir yerleşik olmayan Gana Sekreteryası (NRGS), doğası gereği ekonomik bir kurum olan Gana Yatırım Teşvik Merkezi’nde (GIPC) tesis edilmiştir. Geçmişe yönelik, NRGS’nin

“bütün aktiviteleri koordine etme ve projeler, programlar ve yurt dışında yaşayan Gana’lıları ilgilendiren konular için bir merkez hizmeti sunma gibi kendisine verilen görevleri uygulayabilmesinin beklenmesi önemli derecede naif olarak görünmektedir (Manuh ve Asante, 2000 : 299). En basit deyişle, sekreteryası, diyaşporanın neden olduğı enine kesen konuların çokluğunun yönetilmesi bakımından kötü hazırlanmış idi. NRGS’nin kaderi ile ilgili herhangi bir bilgi bulmak zorken, hiçbir zaman tam olarak uygulanmadığı da söylenebilir. Her durumda, GIPC’de şu anda böyle bir sekreteryası bulunmamaktadır. ‘Eve dönüş Zirvesi’nin yer almasından bir on yıl sonra, özellikle diyaşpora üyeleri ile yüksek derecede katılım ile sofistike bir destek olduğı sonucuna varabiliriz. Ne yazık ki, somut ve uzun süreli sonuçlar ortaya çıkarmakta başarısız oldu, yurt dışındaki Ganalıların gözünde muhtemelen ülkenin bu konulara kendini adanışlığını zedeleyen bir başarısızlık olarak görülebilir (C.F. de Haas, 2006: 93).

Bu araştırmanın amaçları doğrultusunda, politik katılım, seçim genişlemesi, uluslararası taraflar, idari destekler, ekonomik katılımlar gibi bazı kilit alanlarda sonuçlar vurgulanacaktır.

ÜÇÜNCÜ BOLÜM

İTALYA'DA GÖÇMENLİK, MÜLTECİLER VE SİĞİNMACILAR POLİTİKASI

İtalya, yüzyıllar boyunca çok çeşitli Avrupa uygarlıklarına ev sahipliği yapmıştır. Etrüskler ve Antik Romalıların, İtalya topraklarını kendilerine yurt edinmelerinin yanı sıra, Rönesans hareketi de İtalya'nın Toskana bölgesinde doğmuş ve tüm Avrupa'ya buradan yayılmıştır. İtalya'nın başkenti Roma, yüzyıllar boyunca Batı uygarlığının merkezi olmuş, mimaride barok üslûbunun doğuşuna tanıklık etmiş ve eskiden beri Katolik Kilisesi'nin merkezi olmuştur. İtalya, günümüzdeki anlamıyla Avrupa Birliği'ne dönüşmeden önce oluşturulan Avrupa Topluluğu'nun kurucu üyelerindendir. Ülke, 1955 yılında Birleşmiş Milletler'e kabul edilmiştir ve NATO'nun da en büyük destekçilerinden ve üyelerindendir. Ayrıca Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı, Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşması/Dünya Ticaret Örgütü ve Avrupa Konseyi gibi örgütler de İtalya'nın üyesi olduğu bazı diğer kuruluşlardır. 2008 yılının sonunda, İtalya'nın toplam nüfusu 60 milyonu aşmış bulunmaktadır (Eurostat,2008). Bu sayılar ışığında, İtalya günümüzde Avrupa Birliği içindeAlmanya, Fransa ve Birleşik Krallık'tan sonra dördüncü, dünya genelindeyse yirmi üçüncü en kalabalık ülkedir. İtalya'da kilometre kareye düşen kişi sayısı 199.2'dir ve bu yoğunluk da İtalya'yı Avrupa Birliği içinde en yoğun nüfuslu beşinci ülke yapar. Ülkenin en yoğun nüfuslu bölgesi Kuzey İtalya'dır ve ülkenin yüzölçümünün yaklaşık üçte birini oluşturan bu bölge, ülkenin toplam nüfusunun ise neredeyse yarısını barındırmaktadır.

İkinci Dünya Savaşı'nın sonrasında İtalya, uzun süreli bir ekonomik yükseliş sürecine girmiş ve bu dönemde ülkenin kırsal kesimlerinden büyük kentlere göç patlaması yaşanmıştır. Bunun yanı sıra ülke göç ile nüfus yitiren bir ülke olmaktan çıkmış, göçmen kabul eder hâle gelmiştir. Bu ekonomik canlılık ve atılım süreci 1970'lere dek sürmüştür (Eurostat, 2009). Buna karşın, son yirmi yılda İtalya'nın aldığı yoğun dış göç sayesinde İtalya 2000'li yıllarda yeni doğum oranlarında gözle görülür bir artış yaşamaktadır.Bu artış özellikle uzun süredir düşük oranlarda seyreden kuzey bölgelerinin nüfuslarında görülmektedir (ISTAT, 2009). İtalyan hükûmetinin yaptığı açıklamaya göre İtalya'da ocak 2009 tarihinde toplam 3.891.295 göçmen yaşamaktadır. Bu rakam İtalya'nın toplam nüfusunun %6.5'ine denk gelmektedir (ISTAT, 2009). Avrupa Birliği'nin son yıllarda gerçekleştirdiği genişleme girişimlerin sonucu İtalya'ya yapılan en yeni göç dalgası komşu Avrupa Birliği üyesi ülkeler ve Doğu Avrupa ülkelerinden gelmiştir. Önceden en yoğun

göçün alındığı Kuzey Afrika'nın yerine günümüzde öne çıkan gruplar Asyalı göçmenlerdir. İtalya'da en büyük göçmen grup resmî olarak kayıtlı yaklaşık 800 bin kişiyle Romenlerdir. Romenler son yıllarda Arnavutları ve Faslıları sayıca geçerek İtalya'daki en büyük azınlık durumuna gelmişlerdir. Bazı gayriresmî varsayımlar ve savlar, İtalya'da yaşayan Romenlerin sayısının belirtilen rakamdan iki katı kadar hatta daha fazla olduğunu öne sürmektedir (Balkan Investigative Report Network, 2007).

2009 yılı itibarıyla İtalya nüfusu içinde yurtdışında doğmuş olanların sınıflandırılması şöyledir: Avrupa (%53,5), Afrika (%22,3), Asya (%15,8), Amerika (%8,1)ve Okyanusya(%0,06). İtalya'da yaşayan göçmenlerin ülke içindeki dağılımı ise oldukça dengesizdir. Ülkedeki göçmenlerin %87,3'ü ülkenin ekonomik olarak en gelişmiş yerleri olan kuzey ve orta kesimlerinde yaşarken, yalnızca %12,8'i yarımada'nın güney kesimlerinde yaşar.

3.1. Göçmenler ve Mülteciler Sorunu

Göçmenler ve mülteciler genellikle, dil sorunu, din sorunu, kültür sorunu, cinsiyet, sağlık, iş ve emek, sosyal dışlanma gibi pek çok sorunla karşı karşıyadırlar. Uluslararası düzenleme çerçevesinde mülteci ve sığınmacıların sahip oldukları haklar, mülteci hukuku ve insan hakları kapsamında ele alınmaktadır. Uluslararası mülteci hukuku çerçevesinde, mülteci ve sığınmacıların hakların korunması yanında kalıcı bir çözüm yolu bulunması hedeflenmektedir. Bununla birlikte gönüllü geri dönüş, yerel entegrasyon ve yeniden yerleştirme olmak üzere değişik çözüm arayışları görülmektedir. Sığınmacı ve mülteci terimlerinin birbirinden ayrıştırılması ve bu kavramların birbirine karıştırılmaması gerekiyor. Resmi istatistiklere göre Avrupa'da en az 21 milyon göçmen yaşamaktadır. Göçmen nüfusun dörtte üçü Almanya (7.343. 591), Fransa (3.596.600), İngiltere (2.281.000), İsviçre (1.406.630) ve İtalya (1.116.394) olmak üzere beş Avrupa ülkesinde yoğunlaşmış durumdadır (Wanner, 2002:16). Aile birleşimi ve iltica yoluyla göçün hala devam ettiği düşünülürse bu rakamlar giderek artmaktadır. Üstelik göçmen ailelerde doğan çocuk sayısı da Avrupalı ailelerden daha yüksek seyretmektedir.

İtalya'ya göçün en önemli sorunu, sığınmacıların çoğunun tekneyle gelmiş olmasıdır. İtalya'ya tekne ile gelenler gerçek mülteciler midir? Bu gibi sorunlar sebebiyle başvuru sistemi biraz karmaşıktır. Kuzey Afrika, Sahara Altı Afrika, Orta Doğu ve

Asya'dan gelen göçmenler Avrupa'ya girmek için İtalya ve Yunanistan'ı ana kapı olarak görmektedirler (Robbin Emmott, 2015: <http://www.reuters.com/article/us-europe-migrants-plan-idUSKCN0SJ12L20151026>).

İtalya'daki sığınmacıların yüzde 70'i denizden gelmektedir (BMMYK Göç Yorumu, 2009:12). Tekne ile gelenler şu anda Lampedusa veya Sicilya Adasında göz altında tutulmaktadır. Kapsamlı olarak güvenlik ve sağlık kontrolleri de yapılmaktadır. Denizden izinsiz geldikleri için sürekli gözaltındadırlar. Birçok kişi İtalya yolunda tüm kişisel kağıtlarını imha etmektedir. Deniz yoluyla gelenlerin bilgilerinin sağlanması sırasında kontrol/gözetim altında tutulmaktadırlar, bu süreç en az altı ay kadar sürmektedir. Deniz yoluyla sığınma arayanlara ya da kaçak göçmenlere ilişkin olumsuz haberler son yıllarda medyada sıklıkla yer almaktadır. Bulundukları ülkede çeşitli zorluklarla, insan hakları ihlalleriyle karşılaşan kişiler, çoğu zaman en kolay veya tek kaçış yolu olan denizlere yönelerek ulaşma elverişli olmayan araçlarla güvende olacakları, kendilerine daha iyi yaşam koşulları vaad eden ülkelere ulaşmaya çabalamaktadırlar. Pasifik Okyanusu'nda kaçak göçmen ve sığınmacılara sıklıkla rastlanmaktadır (UNHCR, Asylum Seekers, 2002). Denizden gelen sığınmacılar, çoğu zaman ulaşma elverişli olmayan gemilerle, teknelerle hatta kendilerinin yaptıkları sallarla seyahat ettikleri için yolculuğun çeşitli safhalarında önemli tehlikelerle karşılaşmaktadırlar. Sığınmacıların yalnızca denizde tehlikeden kurtarılmaları, kendilerine sağlanmış olan uluslararası korumadan yararlanmaları için yeterli değildir. İkinci olarak, sığınmacıların kurtarılmaları sonrasında özellikle sığınmacıların ülkesine girdiği veya girmek istediği devletin Sığınmacı Hukukunun temel bir ilkesi olarak kabul edilen geri göndermeme ilkesinden doğan yükümlülükleri önemlidir. Denizden yabancı bir ülkeye ulaşmak isteyen kişilerin statüleri başlangıçta belirsiz olduğu için çoğu zaman yasadışı göçmen olarak nitelendirilmekte ve bulundukları gemiler, karasularına dahi alınmamaktadırlar.

3.2. Mülteciler ve ikamet izni

İtalyan sığınma başvurusu sisteminde, 2009 yılı Mayıs ayında İtalya uluslararası sularda durdurulan üçüncü ülke tabiiyetindeki kişileri Libya'ya göndermeye başladı. Anlaşma sığınmacıların iltica başvurularını engelledi ve İtalyan makamlarının iltica prosedürüne erişimi sağlamadaki genel isteğini tartışılır hale getirdi. Transferler teknelerdeki insanların korunma ihtiyacını dikkate almadan gerçekleşti. UNHCR, durdurmanın geri göndermeme

prensibi ile çelişebileceğini ve ECHR Madde 3'ün bir ihlali olabileceğini düşünmektedir(Amnesty International's Statements of 2006). İtalya ve Libya arasındaki anlaşma bugüne dek tüm Avrupa'yı etkilemiştir zira Avrupa'daki toplam sığınmacı sayısının azalmasına neden olmaktadır. Sığınmacıların Libya'da karşılaştığı koşullar nedeniyle bu durum etik bakış açısından sorgulanabilir bir durumdur. Kuzey Afrika'daki son yaşanan öngörülemez koşullar nedeniyle, Libya ile olan anlaşma son buldu. Sonuçlar henüz öngörülebilir değildir ancak en son huzursuzluk İtalya'daki sığınmacıların durumu üzerinde kesinlikle ağır bir etkiye sahip olacaktır. Son iki yılda düşmüş olan sığınma taleplerinin yeniden büyük oranda artması büyük olasılıktır (CIE, CDA ve CARA, 2011). Sığınma için başvurma işlemi sınır polisine veya bölgesel devlet polis merkezi olan Questura'lara (Göçmen Bürosu) yapılabilir. Questura, her ilde bulunan bir idari organdır ve İtalyan vatandaşlarına pasaport ve yabancılara izin verir. Sığınma başvurularını almak ve resmi kaydını yapmak Questura'nın sorumluluğundadır. Başvuru sahipleri ayrıca İtalya'daki her polis karakoluna sığınma başvurusunda bulunabilirler; daha sonra kayıtlarının yapılacağı Questura'ya gönderileceklerdir. Genellikle, başvuru sahipleri kayıt yaptırabilmek için Questura'yı defalarca ziyaret etmek zorundadır (Public Security Journal Italy). Sığınmacılar bu süre zarfında herhangi bir mali destek almazlar. Günlük yaşamda pek çok zorluk yaşarlar, gıda ve barınma yeri bulmak zorundadırlar, geçerli bir biletleri olmadan toplu taşımayı kullanmak zorunda kalırlar ki bundan dolayı onuru kırıcı durumlara maruz kalırlar. Mülakat yapılan kişilerden elde edilen genel izlenim sığınmacıların genelde İtalyan topraklarına eriştiğinde sığınma müracaatından bulunmaları engellenmez. Ancak, sığınmacılar ve yasal temsilcileri başvuruların tesliminde zorluk yaşadıkları olaylarla karşılaşmışlardır. Büyük şehirlerde binaların dışında bulunan ve genellikle sadece İtalyanca konuşan polisler nedeniyle Questura ofislerine fiziki olarak erişmekte zorluklar olmuştur. Binaların içinde de iletişim problemi meydana gelmektedir, iletişim problemi nedeniyle göçmenler dertlerini anlatamamaktadırlar. Bazı yerlerde, sığınmacılara ülkeden ayrılmasını söyleyen bir kağıt verilmektedir (Public Security Journal Italy).

Sığınma talebi

Questura başvuru sahibini resmi olarak kaydetmeden önce, sığınmacının kimliği ve tabiiyeti doğrulanmalıdır. Sığınma başvurusunda parmak izleri ve fotoğraflar alınır ve kişisel bilgileri içeren bir başvuru doldurulur. İlk kayıttan sonra, parmak izleri EURODAC

ve ulusal veri tabanı AFIS'te eşleşme açısından kontrol edilir. Daha sonra, sığınmacıya resmi kayıt için yeni randevu verilir (bakınız madde 2.2.3) ve ilk kaydı doğrulayan “cedolino” adında bir belge alır. Birinci ve resmi kayıt arasındaki süre Questura'nın kapasitesine bağlı olarak birkaç haftadan iki aya kadar değişebilir. 2008 ve 2009'da bekleme süresi altı aya kadar çıkmaktaydı (Public Security Journal Italy). Eğer sığınmacının ulusal bir pasaportu varsa, bu doküman Questura'ya teslim edilmelidir. Questura sığınmacıya resmi mühürlü bir kopyasını verir, aslının polis tarafından alındığı bu şekilde kanıtlanacaktır. Çoğu durumda, sığınmacıların gerekli kimlik kağıdı yoktur. Roma Questura'sı başvuranların çoğunda düzgün kimlik belgeleri olmadığını tahmin etmektedir. Bu diğer bölgelerde, özellikle sığınmacıların normal ulaştırma ile örneğin uçak veya gemi ile geldiği yerlerde farklı olabilir. Torino'daki pek çok başvuru sahibinde kimlik belgelerinin olduğunu öğrendik. Belgesiz gelen sığınmacılar normalde kimlikleri çıkana kadar bekledikleri bir CARA'ya götürülürler. ‘CARA’lar siyasi mülteci statüsü için başvuran göçmenlerin (belgeleri olmayan) kimlik belirleme merkezleridir ve bu merkezlerde talep ettikleri mülteci statülerinin yasallığı kontrol edilir. İtalyan topraklarında gayri meşru olarak bulunan veya kurumlar tarafından kontrol edilmeden sınırları geçen sığınmacılar normalde bir CARA veya bir ‘İlk Alım Merkezi’ne götürülürler. CARA Merkezleri normalde yasadışı giriş veya kalış nedeniyle geçici olarak tutuklanmış olan sığınmacıların bulunduğu yerdir (bakınız madde 3.3.1.2). Questura'daki kapasite genel olarak sınırlıdır.

Martelli Kanunu (Kanun no 39/1990)

Göçmen konusunu göçmen akışını daraltarak, önceden belirlenen sayıda erişim vererek (kota) ve bunları iş pazarına bağlayarak ele almaktadır. Kalış izni (vize) iki yıl sürelidir ve yenilebilir, çalışma, eğitim, tıbbi bakım veya aile yeniden birleşimi için elde edilebilir. Düzenli belgeler alan fakat izin sona erdikten sonra kalanlar veya kotayı aşanlar “yasadışı göçmen” olarak değerlendirilmektedir. Yasadışı veya kural dışı göçmenler ile gerekli niteliklere sahip olmayanlar gönderilir. Gönderilenler 15 gün içinde kendi kendilerine İtalya'dan ayrılmak zorundadırlar, aksi halde polis tarafından sınır dışı edileceklerdir. Bu kanunun amacı, yasadışı işçi olarak suiistimal edilen göçmen işçilerin düzenli hale getirilmesidir. Bu kanun gelecek için organik bir program yaratmamıştır, ancak göçmenlikte ekonomik bir görüş oluşturmuştur ki bu İtalyan göçmenlik mevzuatında sabittir.

Resmi kayıt: sözlü ifade

Questura di Milano(Milan'daki Resmi Büro)resmibir kayıt gerçekleştirmek zorundadır, buna “sözlü ifade” denir ve ilk kayıttan bir süre sonra gerçekleşir. Başvuru sahibi ile “C3” olarak bilinen bir form doldurmak için mülakat yapılır. Sorular tercüman yardımıyla sorulur. Önemli dillerde tercümanlar bulunmaktadır (Law 40/1998 Legge Turco-Napolitano). Eğer başvuru sahibi kendisini İngilizce dilinde ifade etmek isterse, görüşme İngilizce dilinde yapılacaktır. Sözlü ifadeye masraflar başvuru sahibine ait olmak üzere bir avukat getirmek mümkündür, ancak avukatın konuşmasına izin verilmez. Başvuru sahipleri yaşadıklarının bir özetini istedikleri dilde yazılı olarak vermek zorundadırlar.Eğer okuma yazmaları yoksa, masrafları kendilerine ait olmak üzere özel bir kişi bulmaları gerekir, bu kişi onlara yaşam hikayelerinin özetini yazmada yardımcı olacaktır. Ancak, bu hassas bir durumu olabilir zira bu kişiler başkalarıyla kolayca paylaşılmayan travmatik deneyimler yaşamış durumdadırlar (Law 40/1998 Legge Turco-Napolitano).

3.2.1. İtalya’daEntegrasyon Prosedürleri

Barınma

Sığınma talebini sunduktan sonra, başvuru sahipleri bir CARA merkezinde bulunmalıdır. Merkezlerin çoğu Güney İtalya’da bulunmaktadır. İçişleri Bakanlığının websitesine göre, Nisan 2011’de yaklaşık 2000 yere sahip çalışmakta olan on CARA merkezi vardır. CARA merkezlerinin yanında CDA merkezleri yeniden açılmıştır.‘CDA’ lar karşılama kamplarıdır. (tam anlamıyla ‘ilk yardım merkezleri’). Bu merkezler göçmenlerin ülkeye ilk gelişlerinde alındıkları, kimlik tespitlerinin yapıldığı ve olası kalış sürelerinin yasallığının kontrol edildiği yerlerdir. Eylül ve Aralık 2010’da delegasyon ziyareti sırasında, CDA merkezlerinden çoğu kapatılmıştır. CDA merkezleri Güneyde tekneyle varan sığınmacıların ilk alımı için tasarlanmıştır. Kuzey Afrika’dan gelen başvuru sahiplerinin alımı için bu merkezlerden bazıları yeniden açıldı. 2011 yılı Nisan ayında CDA’da yaklaşık 4000 yer toplam kapasite vardı. Kuzey Afrika’dan tekne ile gelen sığınmacılar CARA merkezlerine transfer edilmeden önce bu merkezlere alındılar. İtalyan mevzuatına göre – en azından kağıt üzerinde – tüm sığınmacılar alımı garanti edilir. Ancak, pek çok durumda, hükümet tarafından herhangi bir barınma sağlanmaz; durum özellikle büyük şehirlerde ciddidir. Questura’da korumu için yapılan ilk talep ile başvuru sahibinin

barınmanın teklif edildiği konumu elde edeceği zaman arasındaki aralığın – sözlü ifade ile – bir kaç günden, en kötü durumda, bir kaç aya kadar sürdüğü bildirilmiştir. Çok sayıda sığınmacıya daha sonra hiçbir hizmet verilmemiştir ve barınacak yerleri kendileri bulmak zorunda kalmıştır. Çoğu sokaklarda yaşamaya başlamıştır. Paydaşlar, durumun Milan, Torino ve Roma’da da aynı olduğunu belirtmiştir. Belediyelerin, yerel STK’ların veya kilise organizasyonlarının sosyal hizmetleri evsizlere sunulan genel hizmetlerin bir parçası olarak yurtlarda acil durum yerleri sunabilmektedir ancak kapasiteler oldukça sınırlıdır. Gerçekte başvuru sahiplerinin ancak çoğu sözlü ifadeden sonra, Questura onlara bir CARA merkezinde yer bulabilirse barınma imkanı elde etmektedir. CARA merkezine başvuru sahibinin gelişi konusunda Polis merkezince bilgi verilecektir. İtalyan hukukunda AB Kabul Koşulları Yönergesindeki şartlara göre savunmasız gruplar tanımlanmaktadır. Madde 17: “küçükler, yanında kimsesi olmayan küçükler, engelliler, yaşlılar, hamile kadınlar, küçük çocuğu olan tek anne veya baba, işkence, tecavüz veya diğer psikolojik, fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalmış kişiler”. Küçük çocuklu aileler ve bekar kadınlar hassas gruba dahil edilmemiştir. 2011-2013 bütçe döneminde, SPRAR sistemindeki 500 yer hassas gruplara tahsis edilmiştir. Gerçekte, bu guruba, özellikle hamile kadınlara çok daha fazla yer tahsis edilmektedir. Merkezdeki süre sadece hassas olduğu düşünülen kadınlar için uzatılabilir.

Sağlık Bakımı

Merkezlerde psikolojik yardım konusunda, CARA’ların içinde sağlanan sağlık hizmetleri ciddi şekilde eleştirilmektedir. Sınırsız Doktorlar örgütü zihinsel rahatsızlıkları veya travmatik bozuklukları olan çok sayıda sığınmacıya hizmet verilmeyişine odaklanmıştır.

Çalışma

Teorik olarak, altı aydan sonra, başvuru sahiplerinin bir iş bulma ve sosyal yardımdan bağımsız olma konusunda yeterince entegre oldukları düşünülür. Bu program hiç bir şekilde gerçekçi değildir zira İtalya’da şu anda işsizlik oranı oldukça yüksektir ve İtalyan vatandaşların dahi bir iş bulması zordur. İşsizlik oranı %8.7’dir ve buna gönüllü olmayan yarı zamanlı işler dahil değildir. Bu faktörlerden ötürü sığınmacıların düzenli bir iş bulma şansı neredeyse yok gibidir. Resmi kurumlar sadece çok az sayıda kişi için iş bulabilmektedirler.

Eğitim

Sığınmacılar ilk entegrasyon adımı olarak İtalyanca dil sınıflarına katılabilir ve temel bilgiler alabilirler. Entegrasyon önlemleri ile ilgili olarak, CARA merkezleri çeşitli nedenlerden ötürü eleştirilmektedir. Temel problem bu merkezlerin başlangıçta uzun süre kalmak üzere tasarlanmış olmamasıdır ve entegrasyon sürecini kolaylaştırmak için uygun yapılar sağlamazlar. CARA merkezleri tipik olarak şehirlerin dışında bulunan büyük tesislerdir; hükümet daha önce havaalanı ve askeri kamp olarak kullanılmış olan yerleri kullanır. Küçük toplulukların yakınında bulunurlar ve burada sığınmacı sayısı yerel nüfustan fazladır. Mülteciler hükümetten herhangi bir para almadıklarından, yasal olarak toplu taşımayı kullanamazlar. Bu ortam bir kişiyi İtalyan toplumunda entegrasyon kazanmaya hazırlamak için asla uygun değildir. Dil kurslarının ve verilen bilgilerin kalitesi de yetersiz olarak eleştirilmektedir.

3.2.2. Sığınmacılar

İtalya'ya her gün yüzbinlerce sığınmacı kaçak yollardan giriyor. UNHCR 'sığınmacı' ve 'mülteci' terimlerinin birbirine karıştırılmaması gerektiğini söylüyor. 'Kendi ülkesini terk ederek üçüncü bir ülkeye gidip orada sığınma talebinde bulunan kişiyi sığınmacı; ilgili devlet otoritelerinin kişinin sığınma başvurusunu değerlendirdiği ve uluslararası ve iç hukuk kurallarını uygulayarak sığınma hakkını verdiği kişiler ise mülteci diyoruz'. Sığınmacı, ırkı, dini, milliyeti, belirli bir toplumsal gruba üyeliği veya siyasi düşünceleri nedeniyle takibata uğrayacağından haklı olarak korktuğu için vatandaşı olduğu ülke dışında bulunan ve vatandaşı olduğu ülkenin himayesinden istifade edemeyen veya korkudan dolayı istifade etmek istemeyen ya da uyruğu yoksa önceden ikamet ettiği ülke dışında bulunuyorsa oraya dönmeyen veya korkusundan dolayı istemeyen yabancıyı ifade etmektedir (1994 tarihli İltica ve Sığınma Yönetmeliği). Sığınmak kavramı, Uluslararası Hukuk belgelerinde tanımlanmamıştır. İnsan Hakları Evrensel Bildirisi 14. maddesinde, 'herkes zulüm karşısında başka ülkelere sığınmak ve burada sığınmacı muamelesi görmek hakkına sahiptir.' denmektedir. Evrensel Bildirinin hazırlık çalışmalarından sığınma hakkının kişilere tanınan bir hak olmadığı anlaşılmaktadır. Sığınma hakkı, bir devletin, uyruğunda bulunduğu veya ikamet ettiği devletin ülkesindeki çeşitli baskılardan kaçan kişilerin kendi ülkesine girmesine ve ülkesinde kalmasına izin verme hakkı olarak anlaşılmaktadır (HRQ, 1983). Sığınma hakkı tanıyan bir devlet, ülkesi üzerinde sahip

olduğu egemenliğe dayanarak kendi vatandaşı olmayan, ancak belli sebeplerle zulme uğrayan kişileri ülkesine alarak bu kişileri vatandaşı oldukları veya ikamet ettikleri devlete karşı korumaktadır. Sığınmacı ve mülteci terimlerinin birbirinden ayrıştırılması ve bu kavramların birbirine karıştırılmaması gerekiyor. Az önce bahsettiğim gibi kendi ülkesini terk ederek üçüncü bir ülkeye gidip orada sığınma talebinde bulunan kişiyi “sığınmacı” olarak nitelendiriyoruz (UN, Universal Declaration of Human Rights, 1948).

“Mülteci” kavramı ise, ilgili devlet otoritelerinin kişinin sığınma başvurusunu değerlendirdiği ve uluslararası ve iç hukuk kurallarını uygulayarak sığınma hakkını verdiği kimseler için kullanılıyor (UNHCR, Geneva 2007: 16). Konuyu sığınmacı konumunda olan kişilere göre değerlendirdiğimizde, devletlerin, bu kişilere vatandaşlığa kadar varan geniş haklar tanıdığını görüyoruz. Sığınmacılar bakımından diğer bir sorun , geri göndermeme ilkesinin ihlâl edilmesi halinde 1951 Sözleşmesi’nin bir denetim mekanizması öngörmemesidir. Sözleşmede geri göndermeme ve 1951 Sözleşmesinden doğan diğer haklarının ihlâlî halinde sığınmacıların başvuracakları bir denetim mekanizması öngörülmemiştir (Kuruk P. 1999:340). Bununla beraber, geri göndermeme ilkesinin ihlâlîni günümüzde diğer birçok insan hakları sözleşmesinde yer alan hakların ihlâlîni de beraberinde getireceği için bu insan hakları sözleşmelerinin ihlâlî sebebiyle sözleşmelerin öngördüğü denetim mekanizmaları işletilebilir. Geri göndermeme ilkesi, denizden gelen sığınmacıların özellikle temel haklarının korunmasını sağlaması bakımından çok önemlidir.

3.2.3.İnsani Yardım

İnsani yardım hedefleri her türlü siyasi, ekonomik, askeri ve benzeri hedeflerden ayrı tutulmalıdır. İnsani yardımın amacı, insani krizlerde insanların acı çekmesini önlemek ve azaltmak olmalıdır.İnsani yardımdan etkilenen insanlar/nüfuslar arasında hiçbir ayırım yapmaksızın,salt ihtiyaçlar temelinde kolaylıklar sağlanmalıdır. İnsani açıdan baktımızda, insan nerede olursa olsun onun çektiği acılar hafifletilmeli, özellikle en kırılgan durumda olanlara özen gösterilmelidir. Doğal afet zamanlarında insanın temel gereksinimleri olan sağlık, barınma vb. konularda yapılan yardıma, “iyilik olsun” diye yapılan herhangi bir yardıma “Humanitarian Aid” denir. Genel Kurul 1991 yılında, kurumlararası bir komite kurarak, insani yardıma gelecek olan uluslararası desteği organize etmiştir. BM Acil İşler Kurtarma Koordinatörü BM teşkilatının odak noktası olarak, bu konudaki baş politika

danışmanı ve acil insani yardımların savunucusu olmuştur. Acil İşler Kurtarma Koordinatörü, İnsani İşler Koordinatörü Ofisinin (OCHA) başkanlığını yapar ve insani krizlerle tek olarak baş edemeyecek kurumlara BM desteği sağlar. Hükümetler, STK'lar, ve BM kuruluşları hep birlikte sorunlu acil durumlara aynı zamanda ve derhal müdahale etmek için çalışır. OCHA onlarla birlikte çalışarak bu işbirliğinin koordinasyonunu sağlar. Bir acil durum söz konusu olduğu zaman OCHA uluslararası yardımı koordine eder. Acil durumun olduğu ülkedeki BM ofisi ile temasa geçer; merkezde kurumlararası görüşler neticesinde de yardım için öncelikler tesbit edilerek acil durumun gerektirdiği çerçevede destek verilmesini koordine eder.

Sığınma talep edenler doğdukları ülkeleri terk edip başka ülkelerde mülteci statüsünde yaşayabilmek için müracaat eden ve bu müracaatları henüz kabul edilmemiş kişilerdir. UNCHR, halihazırda bu konumda olan 1 milyon kişiye yardım etmektedir. Sığınma talep edenlerin büyük bir bölümü endüstri alanında ilerlemiş ülkelerde yaşamak istemektedir.

Çizelge 3.1. İtalya'ya 2015 Afrika'dan tekneyle gelen sığınmacılar IOM Kayıp göçmen Proje Raporu

Yer	kişi
Orta Akdeniz	1,841
Doğu Akdeniz	55
Batı Akdeniz	18
Toplam	1,914

(<http://reliefweb.int/report/greece/migrant-boat-arrivals-europe-top-150000-2015>)

Çizelge 3.2. Aşağıda BMMYK'nın bazı Avrupa Ülkelerin Bütçeleri (2013, 2014, 2015)

UNHCR budgets for the Northern, Western, Central and Southern Europe (USD)					
Operation	2013 Revised budget (as of 30 June 2013)	2014			2015
		Refugee programme PILLAR 1	Stateless programme PILLAR 2	Total	
Total	60,178,391	58,795,712	3,680,391	62,476,103	60,218,250
Belgium Regional Office	14,553,295	12,505,096	1,504,165	14,009,261	14,009,261
Hungary Regional Office	11,294,317	11,724,569	1,004,580	12,729,149	12,729,149
Italy Regional Office	21,728,884	22,035,168	191,910	22,227,078	19,969,225
Spain	1,459,619	1,863,715	43,808	1,907,522	1,907,522
Sweden Regional Office	3,374,032	4,405,546	935,927	5,341,473	5,341,473
Regional activities	7,768,243	6,261,619	0	6,261,619	6,261,619

Source: UNHCR Global Appeal 2014-2105

Çizelge 3.2.bakacak olursak, bütçelerinden en yüksek miktar para aldığı ülke İtalyadır. Zira günden güne mülteciler gelmektedir. Bu yüksek miktar para almasına rağmen mültecilerin durumu iyi değil bu ülkede.

3.2.4. Ekonomik Mülteciler

BMMYK, bir mülteci ve ekonomik göçmeni nasıl ayırt etmektedir? Bir göçmen normalde ülkesini isteyerek, daha iyi bir hayat arayışı ile terk eder. Bir mülteci için sığınılan ülkenin ekonomik şartları güvenliğinden çok daha az önemlidir. Pratikte ayrımı belirlemek bazen zor olabilir, fakat yine de temel olan göçmenin kendi ülkesinin koruması altında olması, bir mültecinin ise olmamasıdır. Bu kanun yasadışı göçmenlere karşı yardım ve yataklık etme normlarını sıkılaştırmaktadır. Resmi olarak İtalya'nın devriye gücünün dışında, uluslararası sularda bulunan göçmenler ülkelere veya komşu ülkelere geri gönderilebilir. İtalya

sahillerine vizesi olmayan kişileri taşıyan hiç bir tekne yanaşamaz. Bir çalışma izni - bağımlı çalışan olarak kalma sözleşmesi - almak için bir çalışma sözleşmesi ve bir kira anlaşması gereklidir. İşverenlergöçmenler için bir karşılama politikası tanımlama konusunda büyük bir sosyal sorumluluk taşımaktadırlar. İşverenler göçmen çalışanlara düzgün bir yaşamı garanti etmek zorundadır. Gerçekte ise işverenler yasadışı göçmenlere şantaj yapma ve suiistimal etme gücüne sahiptirler. Bunun nedeni Birleşmiş Milletler 1948 tarihli Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi Madde 13'tür: "her insan kendi ülkesini terk etmekte özgürdür"; ayrıca 1951 tarihli Cenevre Konvansiyonuna karşıdır.

3.2.5. Siyasi Mülteciler

Uluslararası hukuk'ta kabul gören siyasi iltica hakkından yararlanabilen kişidir. kişi halen suçu işlediği ülkede (uyruğuna tabi olduğu ülke veya başka bir ülke) ise iltica etmek istediği ülkenin bulunduğu ülkedeki elçiliğine ya da suçu işlediği ülkeden kaçmış olduğu halde sınırları içinde bulunduğu ülkenin yetkili mercilerine siyasi iltica talebinde bulunur.

Ülke iç mevzuatına göre belirlenmiş yetkili merci durumu görüşerek kişinin suçunun siyasi suç kapsamına girip girmediğini ve devamında kişinin bu iltica talebinin kabul edilip edilemeyeceğini karara bağlar. iltica talebi kabul edilirse kişi iade talebinde bulunan ülkeye iade edilmez. eğer kişinin suçu siyasi nitelik taşımıyorsa, ilgili ülke kişiyi iade etmek hak ve yükümlülüğüne sahiptir (Suhre, 1998:56).

3.2.6. Kota mülteciler

AB'de giderek derinleşen mülteci krizini çözmek için uygulamaya konulmak istenen kota planına bazı ülkeler tepkili. Almanya, İtalya, İsveç gibi ülkeler ise ortak bir çözüme ulaşılmasından yana. Avrupa'ya gelen göçmenlerin iyi şartlarda yaşayabilmesi amacıyla, sadece mültecilerin ciddi durumda olanlarına bakılacaktır. 2015 yılında, 50,000'den fazla kişi İtalya'nın deniz askerler ve sahil güvenlik tarafından kurtarıldı, geçen seneyegöre 62,000 olarak kişi sayısı arttı. Göçmenler üçte ikisi İtalya'dan başka AB ülkesine giderler ancak, Dublin Regulation kanunuyla İtalya'ya geri gönderilir (Steve Scherer,2014)

3.2.7. Yeniden Yerleşim

BMMYK tarafından ilk defa Macarlar için yerleştirme kullanılmıştır. 1956 yılında o anda Macarlar yaklaşık 200,000 bazı Avrupa ülkesine yerleştirilmişlerdir. 1970'lerde, Vietnam, Laos ve Kamboçya ve Tayland yaklaşık iki milyon mülteci ABD'ye yerleşti (Winter, 1996:1107-1108). Yerleşim dinamiklerinde yeniden yerleşime mikro baktığımız zaman, ailenin ev, köy, kent ve ülke değiştirmesi olan göç hareketi; nüfusun devamlı yaşama bölgelerini kişisel olarak, aileler veya guruplar halinde terk edip, geçici yada sürekli bir başka yere gitmesi hareketi olarak da tanımlanabilmektedir. Kalkınmakta olan diğer ülkelerle birlikte İtalya'nın de önünde duran göçlerle ilgili en büyük sorun ; sanayileşme süreci ile başlayan, kırsal alanlardan kentlere olan göçlerdir. Söz konusu göç türünde , sayıları az da olsa gönüllü göçler yanında esas nedenleri doğal, ekonomik, kültürel ve politik olan zorlamalı yada zorunlu göçler nitelik ve nicelik yönüyle çok daha önemlidir. Kırsal alanlardan kentlere gidenlerde, çalışılan alanların değişmesi ve yeni fonksiyonel alanlara uyum sağlayabilme çabasının ortaya çıkardığı stres faktörü ile kendi kültüründen, gelenek ve göreneklerinden kopma, büyüklere saygıdan uzaklaşma, kendini yalnız ve korumasız görme sonucunda; kendilerine koruma mekanizması geliştirme uğraşısı saldırganlık duygularını ortaya çıkarmaktadır. Bu durum da, yalnızlık ve yabancılaşma duygusuna yol açmaktadır.

BM, insanların yaşam koşullarını geliştirme ve çağdaş ülkeler seviyesine ulaşmada vazgeçilmez unsur olan ve sürdürülebilir kalkınma için gerekli olan alt yapı projelerini de giderek artan bir sayıda gerçekleştirmektedir (UNHCR, Annual Consultations on Resettlement 2014). Yeniden yerleştirme uygulamalarında gerek yasal ve ekonomik ve gerekse sosyal faktörler nedenleriyle uygulamalar çoğunlukla başarısız olmakta ve öngörülen sonuçlar alınamamaktadır. Kırsal alana yerleşenler, plansız yeniden yerleştirmenin olumsuz sosyal, ekonomik, sağlık ve kültürel etkileriyle karşılaştıkları gibi çevresel sorunlara da yol açabilmektedirler. 2013 yılında Afrika'dan iskan etmek için gönderilen mülteciler 21 farklı ülkeden gelmekteydi. 2013 yılındaki rakamlara baktığımızda 14.858 mültecinin Afrika'dan ayrıldığını görmekteyiz (UNHCR, Annual Consultations on Resettlement 2014). Genellikle yeniden yerleştirme sorunlarının çözümleri şöyle sıralanabilir: BMMYK, İtalyan yetkililer ve mülteciler arasında arabuculuk yapmak zorunda kalmaktadır. Yerel entegrasyon, "Local Integration" açısından baktığımızda çoğunlukla mültecilerin gittikleri ülkede yerleşmeleri uygulama

açısından caydırıcı olmaktadır (Jacobsen, 2011). Eğer yasal imtiyazlar, ekonomik gelişme ve toplumsal ve kültürel imkan yoksa, yeniden yerleştirme mümkün olmamaktadır (Executive Committee, N. 104 (LVI) - 2005). Ortak bir dil, kültür ve etnik köken varsa yerleştirme yapılabilmektedir. Yeniden yerleşim için 2006 yılında, 71.700 mülteci toplam 14 ülkeye başvurdu. 41.300 Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunmaktadır; Avustralya'da 13.400, Kanada'da 10.700; İsveç'te 2.400; Norveç, 1000, Yeni Zelanda'da 700 (Francesca, Jean & Priscila, 2008). Uluslararası Göç Örgütü'ne göre bir gün içinde yaklaşık 4.200 sığınmacı İtalya'da yeniden yerleşmek için çaba göstermektedir (Ann Corcoran, 2015).

3.3. İtalya'daki Ganalı mültecilerin sorunu

İtalya'da sığınmacıları araştırırken, özellikle Afrika veya Gana kökenlileri olanlarını seçtim. Afrika sosyolojik araştırma yapmaya çok uygun dikotomik bir sosyo-kültürel zemine sahip. Yani, stratejik hammadde olma özelliği taşıyan çok önemli yeraltı zenginlikleri ve rezervlerine sahipken, yoksulluk oranı oldukça yüksek bir coğrafya. Buna rağmen, bölgedeki insanların 1/3 günde 1 dolardan az para kazanıyor. Üstelik, sömürgecilik faaliyetleri sonucunda siyasal, etnik ve tarihsel olarak son derece karmaşık bir sosyolojik yapıya sahip. Unutmayalım ki her geçen gün sınıf çatışmaları daha da şiddetlenerek devam ediyor. İtalya'da yaşayan Ganalı mültecilerin konumları biraz karmaşık olmakla beraber bütün Afrika kökenli göçmenlerin durumu hemen hemen aynıdır. İtalya'ya her gün yüzbinlerce sığınmacı kaçak yollardan giriyorlar. Bunlardan sadece 46.000 kayıtlı sığınmacılardır, 7000 tanesi mülteci statüsü almışlardır (UNHCR, World Bank Statistical Year Book and Data File, 2013).

Genellikle Ganalılarından İtalya'ya sığınan göçmenler mülteci olamıyorlar. Sığınmacı olarak kalıyorlar, yani statüleri askıda ya da beklemede oluyor. Eğer Birleşmiş Milletler tarafından yapılan incelemeler sonucunda mülteci tanımına giren varsa, üçüncü ülkeye yerleştirilmeye çalışılıyorlar. Çoğu Avrupa ya da Amerika'ya yerleştirilmek istemektedirler. Yani, İtalya onlar için bir geçiş yolu ya da bekleme odası. Bu bekleme süreci bazen 10 ay bazen 6 yıl bile sürebiliyor. İtalya'da kaldıkları süre içinde yenilenebilir geçici oturma izinleri oluyor. Çalışma izinleri ise oldukça kısıtlı ancak işveren harçlarını ödeyip yabancı çalıştırma gerekçesini açıklarsa işe alabiliyorlar.

Sığınmacılardan çoğu, İtalya'ya Gana'daki birikimleriyle geliyor. Arabasını satıyor ya da dükkânını. Çalıştıkları işlerde aylık ellerine oldukça cüzi bir miktar para geçiyor tabi statüsü belli olmayanlar bu parayı yalnızca tek bir seferliğine alıyorlar. Bazı kadınlar ev temizliğine gidiyor. Bazen, emeklerinin karşılığını alamıyorlar. Bazı şehirlerde, uluslararası vakıflar yardım etmektedir. Valiliklere bağlı Sosyal yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarının da cüzi yardımları olabiliyor ancak düzenli bir yardım mekanizması bulunmamakta. Ganalılar yoksulluk nedeniyle Gana'yı terk etmişlerdir. Çoğu para kazanmak ve başka ülkeye gitmek amacıyla geldiler.

Araştırmamızda sosyolojik olarak ortaya çıkan bir kavramı ‘*Transnational Family*’ yani ‘ulusötesi aile’ kavramını kullandık. Vatandaş olmak/vatandaşlığa kabul edilmek için sığınmacılar İtalyan kadınlarla evlenme yolunu seçmektedirler, bu amaçla yapılan bir çok evlilik vardır. Bazen de bir başka ülkeden gelen ve İtalya’da vatandaşlığa kabul edilmiş olan kadınlarla da, sosyal sigorta veya bazı avantajlar elde edebilmek amacıyla da evlenilmektedir. “Ulusötesi aile” kavramı, yeni bir oluşum olmasına rağmen, özellikle 2000 yılından sonra, önemli bir konu haline gelmiştir (Levitt, 2001). İlk kez Bryceson ve Vuerela (2002: 3-7), araştırmalarında bu kavramı kullanmışlardır. Onların araştırmasında, ulusötesi aile kavramı birden fazla ulusal mekan, birden fazla kimlik ve bağlanma biçimleriyle alınarak incelenmiştir. Bu aile tipinde kültürel olarak anlaşılamama veya kültürün yanlış yorumlanması nedeniyle pek çok sorun ile karşı karşıya kalınmaktadır .

Avrupa, Afrika'nın ekonomisini geliştirmek için bir toplantı düzenledi. Bölgesel düzeyde bakmak gerekirse; bu toplantıya pek çok Afrika ülkesi katıldı ve ortak olarak “Rabat Süreci” diye bir anlaşma imzaladılar. Rabat Süreci, ilk olarak Temmuz 2000’de Avrupa-Afrika Bakanlığı Göçmenlik ve Kalkınma Konferansı’nda başlatıldı. Avrupa Komisyonu ve Batı Afrika Devletleri Ekonomi Topluluğu İş Birliği; Orta, Batı, Kuzey Afrika’dan ve Avrupa’dan toplamda elli beş devleti bir araya getiren bir oluşumdur. Amacı göç konusundaki (yasal göç ve eğitim amaçlı değişim, uluslararası koruma, düzensiz göçün engellenmesi, göç ve kalkınma vb.) iletişimi ve iş birliğini artırmak, aynı zamanda işlemsel ve pratik iş birliğini geliştirmek için ortak öncelikleri belirlemektir. Rabat Süreci, beş Avrupa Birliği Üye Devletleri İdare Komitesi (Belçika, İtalya, Fransa, Portekiz ve İspanya) ve beş partner ülke (Burkina, Faso, Mali, Ekuator Ginesi, Fas, ve Senegal), Avrupa komisyonu ve Batı Afrika Devletleri Ekonomi Topluluğu tarafından yürütülmektedir (The Rabat Process, 2012).

DÖRDÜNCÜBÖLÜM

VERİ TOPLAMA

4.1. Çalışma Yeri

Günümüzde resmi verilere göre, İtalyan topraklarında 5000 göçmen yasal yollardan çalışmakta ve yaşamaktadır. Göçmen genellikle insani olmayan koşullarda, su bulunmayan klübelerde yaşamakta ve İtalya'nın Kuzeyinde aynı işi yapan işçilere nazaran oldukça düşük ücretle çalıştırılmaktadırlar. Buradaki en önemli problem aslında işçilerin yasal olarak ülke topraklarında bulunmaları ancak illegal şekilde çalıştırılmalarıdır. Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi, Göç Mülteciler ve Nüfus Komisyonu, göçmenlere ilişkin yaptığı açıklamada, yasadışı göçmenlerin sayısının hızla arttığını ve bu kişilere karşı kurtarma faaliyetlerinde gerekli standartların uygulamadığını, sağlık ve barınma konularında yetersiz kalındığının altını çizmiştir.

Bu araştırmanın amacı Ganalı mültecilerin Milan toplumuna entegrasyonudur. Milan şehrinde Afrika'dan gelen göçmenler yoğun olarak bulunmaktadır. Şu anda Milan'da 6'dan fazla mülteci kampı bulunmuştur. Araştırmamda İtalya'daki Milan şehrini seçmemin sebebi şunlardır; İtalya'daki yaşayan Ganalı sığınmacıların çoğunluğu Milan'da ikamet ediyor. Milan'da, 2014 yılında, kaydedilen 2000 Ganalı sığınmacı var (UNHCR, Population Statistics Overview). Diğerleri de Napoli, Parma, Vicente kentlerinde ikamet etmektedirler. Bunlardan 531'inin izinleri reddedildi. 2014 yılından bu yana yaklaşık Ganalı mültecilerden 2.102'si ikamet almak için başvurdu ve bunlardan 310'u beklemede ve 510'u reddedildi (http://popstats.unhcr.org/en/asylum_seekers).

4.2. Görüşme Yapılanlar (Mülakat)

Görüşmenin yüz yüze bir ilişkiye dayanması, verilerin elde edilmesine açıklık ve kesinlik kazandırır. Görüşme, bir sohbet havasında geçebileceği gibi önceden hazırlanmış bir soru çizelgesi ile de uygulanabilir. Görüşme anında ses ve görüntü gibi kayıt araçları da kullanılabilir. Ancak, büyük çaplı alan araştırmalarında bu tekniğin uygulanması oldukça zordur. Araştırmada, Milan'daki Ganalı mültecilerin topluma entegrasyonunu incelemek üzerine çalışıyorum. BYMMK aldığı rapora göre: 2009'dan 2014'e kadar olan süreçte

Milan'daki Ganahlılar yaklaşık 7.451 başvuru yapmışlardır. Bunlardan 4.314'ü reddedilmiş ve sadece 863'ü beklemededir. Geriye kalanlar başka ülkelere aktarma yapmışlardır(http://popstats.unhcr.org/en/asylum_seekers). Milan'daki 6 tane mülteci kampında 210 Ganalı bulunmaktadır. Bunlardan 50'si ile görüşme yaptım, görüşme yaptıklarımın altı aylık geçiş kartı vardı.

4.3. Kullanılacak Dil

Ganalı mültecilerle görüşme yaparken, İngilizce ve Hausa dillerini kullandım çünkü mültecilerin çoğu bu dilleri konuşabilmektedirler. Gana'da sömürgeci dolayısı resmi dil İngilizce olduğundan hemen herkes İngilizce konuşabiliyor.

4.4. Veri Toplama Tekniği (Derinlemesine mülakat)

Bilimsel yöntem, veri toplama teknikleri aracılığıyla uygulanır. Veri toplama teknikleri bilimsel araştırma sürecinin aşamalarında uygulanarak veriler toplanır. Veriyi "çeşitli kaynaklardan derlenebilen, üzerinde inceleme yapılabilecek her türlü bilgi" olarak tanımlayabiliriz. Veri, bir sonuca varabilmek için gerekli olan ilk bilgidir. Bilimsel araştırmada veri toplama teknikleri aracılığıyla güvenilir bilgilere ulaşılır. Bu araştırmada, IBM SPSS statistics 20. programlarıyla mülakat verileri değerlendirilmiştir. Ayrıca, Pie chart, bar graph ve tablolar örneklerle açıklanmaktadır. Hazırlanan anket formu, 15 Mayıs - 02 Temmuz 2015 tarihleri arasında uygulanarak veriler toplanmıştır. Anket formu Milan'daki Gana'lı göçmenlere gönüllülük esasına dayanılarak uygulanmıştır. Her formun uygulanması yaklaşık 35 dakika zaman almıştır. Ölçeğin taşınması gereken özelliklerden birisi olan güvenilirlik, bir ölçme aracıyla aynı koşullarda tekrarlanan ölçümlerde elde edilen ölçüm değerlerinin kararlılığının bir göstergesidir.

4.5. Sorular

Araştırmada, mültecilerin durumları hasas olduğu için sorular dikkatli sorulmak zorundadır. Ankette sorular hazırlanırken ankete katılan kişilerden daha geçerli yanıtlar alabilmek için kısa ve açık sorular hazırlanmıştır; konuyla ilgili olmalı ve soru sayısı az olmalı. Bunun için 27 soru sorulmuştur. Mülakatı cevaplayanlar, araştırma konusu hakkında bir bilgiye sahip değilse, soruları ya yorumlayamayacak ya da yanlış

yorumlayacaktır. Bu durumda da, sorular Gana'nın toplumu ile ilgili sorunlar ve katılımcıların cevap verebilecekleri sorular şeklindedir. Mülakatta, katılımcıların sosyo-demografik, medeni durumu, yurtdışına gitme sebebi, katılımcıların İtalya'da sosyal koruma politikaları hakkında bilgi sahibi olup olmamaları, Milan'da sosyal faaliyetleri, entegrasyonları ile ilgili nasıl olmalı soruları yer almıştır.

SORULAR (QUESTIONS)

SOCIO-DEMOGRAPHIC DATA / SOSYO DEMOGRAFİK ÖZELLİKLER

1. Kaç Yaşındasınız / How old are you? (1) 15-35 (2) 36- 50 (3) 50'dan fazla
2. Cinsiyetiniz nedir / What is your gender? (1) Erkek/Male (2) Kadın/Female
3. Medeni Durumunuz nedir / What is your marital status? (1) Hiç evlenmemiş / Single / Bekar (2) Evli/Married (3) Ayrı yaşıyor-Dul / Seperated (eşi ölmüş) (4) Boşanmış / Divorced
4. Kaç yıldır İtalya'dasınız / For how long have you been living in Italy? (1) 0-6 ay (2) 6- 12 ay (3) 2 yıldan fazla
5. Bir işte çalışıyor musunuz / Are you gainfully employed? (1) çalışıyorum (izinli) / working legally (2) çalışıyorum (izinsiz) / working illegally (3) okuyorum/studying.....(4) çalışmıyorum / not working

BARINMA/SHELTER

6.İtalya'ya ne zaman geldiniz / When did you first come to Italy? (1) 6 ay önce
(2) 1 yıl önce (3) 2 yıl önce

7.Neden İtalya'yı seçtiniz / Why did you choose to come to Italy? (1) Başka ülkeye gitmek amacıyla / As a transit point to ther countries (2) Para kazanmak için / for greener pastures(3)Ailemle yaşamak için / family re-unification (Ailem daha önce gelmişti onların yanına geldim)(4) Diğer /other.....

8.Nerede kalıyorsunuz / Where do you stay? (1) Mülteciler kampında / refugee camp (2) Bir aile ile birlikte / staying with a family (3)Diğer/other.....

9. Kaldığınız yer mülteci kampı ise,en önemli sorun nedir / If you are staying in a refugee camp, what is the major problem there?

(1) Kaldığım yer mülteci kampı ve çok kalabalık / It is so crowded (2) Yemek sorunu yaşıyorum / lack of nutritious diet (3) Kötü muamele görüyorum-Dışlanıyorum / discrimination (4) Diğer /other.....

10. Yaşadığınız odada, sizinlebirlikte kaç kişi var / How many of you stay in a room? (1) 2-4 (2) 5-7 (3) 7-10 (4) 10'dan fazla

11.İtalya'da kalmaya devam etmek ister misiniz / Are you thinking of staying permanently in Italy? (Sürekli olarak İtalya'da kalmak ister misiniz?) (1)Evet / YES (2) Hayır / NO

12. Evet cevabı verenler için, neden / If Yes why? (1)işim var rahatım / I have a job (2) okula devam etmek istiyorum / I am schooling (3) dönmeyeceğim koşullar iyi / am ok staying in Italy

13. Hayır cevabı verenler için, neden / If No why not (1) dışlanıyorum / I face discrimination (2) geri dönmek istiyorum / I want to return to my country (3)şartlar çok kötü / the condition here is bad.

14.Milan'da ne kadar süre kalmayı düşünüyor sunuz? / For how long do you want to stay in Milan? (1)1-6 ay (2) 6-12 ay (3)1 yıldan fazla

SİGORTA SORUNLARI / SOCIAL INSURANCE

15. Hangi sigortaya sahipsiniz? İşaretleyiniz / Are you covered by any insurance? Please tick

	VAR / YES	YOK / NO
Sağlık sigortası / Health		
Konut sigortası / Housing		
İşsizlik sigortası / unemployment		
Emeklilik sigortası /pension		
Eğitim sigortası / education		
Engellilik sigortası / Disability		

SOSYAL HAYAT/ SOCIAL ACTIVITY ENGAGEMENT

16. Yapabildiğiniz sosyal faaliyetler nelerdir ?/ Which social activities do you engage yourself in

(1)Spor /sports (2)Gezme /field trip (3) Mültecilerle zaman geçirmek / spending some time with other immigrants (4)İtalyan'larla zaman geçirmek / Spending some time with the local people (5) Hiçbir sosyal faaliyet yapamıyorum / No any social activity (6) Diğer / other.....

17. Milan’da karşılaştığınız temel sorunlar nelerdir / What is the major problem you face in Italy?

	EVET / YES	HAYIR / NO
Ayrımcılık (devlet tarafından) / Discrimination on the part of the government		
Ayrımcılık (halk tarafından) / Discrimination on the part of the local people		
Dil sorunu / Language barrier		
İşsizlik / Unemployment		
Kamu hizmetleriyle uğraşmak / the bureaucratic procedures is too involving		
Sigortalı olmamak / Lack of insurance		
Diğer /other		

18.İtalya kültürü ve kendi kültürünüz arasındaki farkı nasıl değerlendiriyorsunuz / Is there any vast difference between your own traditional culture and that of the Italian Society?

(1) Birbirine hiç benzemiyor / the two cultures are not in any way similar

(2) Din farkı önemli / Religious difference

(3) Dil farkı önemli / Language difference

(4) İtalyanlar yabancı kültürden olanları aralarına almıyorlar / No cultural diversity

(5) İtalyanca bilen yabancılar daha az dışlanıyorlar / eople who can speak the Italian language face less discrimination

(6) diğer /other.....

19.İtalya’da yaşamayı seçtiğim için hayal kırıklığına uğradım / I have regretted coming to Italy (1) Evet / YES (2) Hayır / NO

20.Sosyal çevre baskısından sıkılıyorum / The discrimination in Milan is unbearable

(1) Evet / YES (2) Hayır / NO

21.İtalya’da kalmak için dil öğrenmek şart mıdır / To live in Italy, learning the Italian language is a pre-condition? (1) Evet / YES (2) Hayır / NO

ENTEGRASYON VE ASİMİLASYON / INTEGRATION AND ASSIMILATION

22. Toplumsal entegrasyon için önerileriniz nelerdir / What do you think social integration procedures should be like? Nasıl olmalı, neler olmalı? / How should it be?

(1) Dil kursları olmalı / Language course should be introduced but should not be compulsory

(2) Dini inançlarımıza saygı gösterilmeli, ibadet yapacağınız yer yok / Provision of worship centers for all available religions

(3) İş bulabilmeliyiz veya işsizlik sigortamız olmalı / Easy access to Employment and social protection

(4) İtalyanlar bizim kültürel değerlerimize saygılı olmalı / cultural diversity and tolerance

(5) Kendimizi ifade edebileceğimiz, iletişim kurabileceğimiz dernekler-toplantılar olmalı /immigrants social centers should be provided for social interaction

(6) Eğitim alabilmeliyiz / acces to education

(9) Diğer / other.....

23. Gana’lı göçmenlerle, diğer göçmenlere farklı davranılıyor mu / Ghanian immigrants face much discrimination and social stigma than other immigrants (1)Evet / YES (2)Hayır / NO

24. (a) Kaçak göçmen ile kabul edilmiş göçmenler arasında fark var mı / Is there any special treatment between legal immigrants and illegal immigrants? (1)Evet / YES (2)Hayır / NO

24. (b) Ne farklar var? / If YES Please Explain.....

25. İtalyan yönetimi Gana'lı mültecileri-göçmenleri anlamak ve kabul etmek ve iletişim kurmak için çaba gösteriyor mu / Is the Italian government making efforts in tackling Ghanaian immigrants problems (1) Evet / YES (2) Hayır / NO

26. İtalyan halkı Gana'lı mültecileri-göçmenleri anlamak ve kabul etmek ve iletişim kurmak için çaba gösteriyor mu / Do the Italian nationals accept Ghanaian migrants and making effort to make them feel at home? (1) Evet / YES (2) Hayır / NO

27. Entegrasyonu mu, asimilasyon mu yapmak istiyorlar / What do you think of the whole social integration procedure in Italy? Is it Integration or Assimilation?.....

4.6. Araştırmanın zorlukları

Finans zorluklarından dolayı araştırma çok fazla mülteci mülakatı ile yapılamamıştır ve İtalyanca dilindeki bazı makalelere çeviri zorlukları ve parasal imkansızlıklar nedeniyle ulaşılamamıştır. Bazı mültecilerin bilgisizliklerinden dolayı cevap vermek istemediler, bazılarında korku ve şüpheden dolayı kısa ve kaçamak cevaplar verdiler.

BEŞİNCİ BÖLÜM

VERİLERİN ANALİZİ VE TARTIŞMALAR

5.1. Milan'daki Ganalıların Profili

İtalya toplumunda yaşayan Ganalı nüfus ülkeye girdiği andan itibaren farkedilmektedir. İtalya Büyükelçisinin baş danışman Lorento Pinelli'ya göre: 2015 yılında İtalya'daki Ganalı nüfusu 60,000. Ayrıca 12,000 illegal mültecileri gözükmektedir. Jaes Agalga İtalya içişleri başkan yardımcısı verdiği rapora göre; 2014-2015 Temmuz- Ağustos aylarında mediterraneandan yaklaşık Ganalı gençleri 3.500 İtalya'ya girmişti (GNA, 2015). Modernizasyon ve gelişme kuramına göre; ülkeler arasındaki gelir farklılıklarının çalışan göçmenlere çekici geldiği ve bu olgunun kendi ekonomik durumlarını geliştirmek amacına yönelik olduğu kabul edilmektedir. Yani, bu yaklaşımda göç, iş ve daha yüksek kazanç arayan bireylerin gönüllü olarak yaptıkları tercihlerden kaynaklanan bir olay olarak kabul edilmektedir. Fakat bunun yanı sıra; çalışan göçmen olarak başka ülkelere giden bireylerin, mesleki becerilerini geliştirecekleri; "modern değerleri" kazanacakları; dolayısıyla kendi ülkelerinde ekonominin gelişmesine katkıda bulunacak kültür elçileri olarak geri dönecekleri ileri sürülmektedir. Çalışan göçmen gönderen ülkelerin "geçici" göç ile ülkenin işsizlik sorunlarına kısa vadeli çözüm sağlayacağı varsayılır (Gönüllü, 1996). Göç hareketleri sırasında bazı göçmenler kendi ülkesine döner birçokları ise göç alan ülkede kalır. Bu noktada yani göçmenlerin göç edilen ülkede kalmaları şu soruları akla getirmektedir.

- Kendilerinin desteklenebileceği hangi alana katılacakları,
- Eğitim ve çalışan pazarındaki durumları,
- Göç edilen ülkenin kültürüne ne kadar entegre olacaklarıdır (Bevelander and Veenman 2006).

Çizelge 5.1. UNHCR Population statistics for Asylum seekers and refugee status determination (BMMYKSığınmacı ve mülteci status Nüfus istatistikleri)

Yıl	ülke	Prosedürlerin adı	beklemede	Applied/başvuru	Rejected/reddedilmiş
2014	Ghana	G/F1	310	2,102	531
2013	Ghana	G/F1	553	478	284
2012	Ghana	G/F1	0	99	0
2011	Ghana	G/F1	0	846	1,546
2010	Ghana	G/F1	0	3,648	1,449
2009	Ghana	G/F1	0	278	504

Kaynak: (http://popstats.unhcr.org/en/asylum_seekers).

5.2. Cevapların Yorumlanması

Araştırma sonucunda elde edilen bulgular SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 20.0 paket yazılım programından yararlanılarak oluşturulan veri tabanında toplanmıştır. Bu yazılımın sağladığı aritmetik ve mantıksal işlem yapabilme olanağı ile bilgilerin sınıflandırılması ve boyutlandırılması gerçekleştirilmiştir. Bu soruya ilişkin mutlak ve yüzde değerleri gösteren çizelgeler hazırlanmıştır. Bu bölümde araştırma kapsamına Milan'daki Ganalı mültecilerin demografik özellikleri açıklanmaktadır. Demografik özellikler başlığı altında araştırmaya katılan Ganalıların cinsiyeti, yaş grubu, eğitim, iş bulma imkanı, medeni durumu, İtalya'yı tercih ettiği nedeni, barınma durumu, sosyal faaliyetleri, İtalya'ya kalma kararları, ve sosyal sigorta olup olmadığını bilgiler açıklanmıştır.

Çizelge 5.2. Yaş Gruplarına Göre Dağılım

Yaş Grubu	Sayı	%
15-35	32	64
36-50	13	26
50+	5	10
Toplam	50	100.

Araştırma kapsamına Ganalı mültecilerin %64 yaş grubu 15-35 arasındadır, ve %26 35'ten 50'e aralığın oldukları ve % 10, 50'den fazla oldukları belirlenmiştir.

Çizelge 5.3. Cinsiyet

Cinsiyet	Sayı	%
Erkek	30	60
Kadın	20	40
Toplam	50	100.

Ganalı mültecilerin yarısının biraz fazlasının (%40) erkek ve yarısının yakının ise (%20) kadın oldukları saptanmıştır.

Çizelge 5.4. Medeni Durum

Medeni durumu	Sayı	%
evli	6	12
bekar	29	58
Ayrı yaşıyor	6	12
Eşi ölmüş	-	-
boşanmış	9	18
Toplam	50	100.

Milan'daki Ganalı mültecilerin medeni durumlarına göre yanı çizelgede görüldüğü gibi araştırmaya katılanların %58'ibekardır, ve evliolanların oranı %12 dir. %18 ise boşanmış ve %12 ayrı yaşıyor.Araştırmay katılanlar arasında dul bir erkek veya dul bir kadına raslanmamıştır.

Gana’da bir evlilik iki insandan iki ailenin evlenmesi yani bir araya gelerek bütün halini alması anlamına gelir. Kimi zaman iki ayrı kabile evlilik yoluyla tek kabile haline gelmektedir. Son 20 ve 30 yılda, ekonomik sıkıntılardan dolayı önce para kazanmak daha sonra evlenmek ve aile kurmak istenmektedir. Evlenme kriteri olarak güzellik ve kariyer yükselme gösterirken iyi aileye mensup olmak kriteri azaldı. Önceki nesle göre kıyasladığımızda, günümüzde erkeğin evine ‘ekmek getirsin’ dönemi değişti. Çiftlerden her ikisi de hayatta kalabilmek için ve çocuklara bakım konusunda çaba göstermekte zorunda bunun için hem kadınlar hem de erkekler para kazanmak ve kariyer yapmak için yola çıkıyorlar.

Çizelge 5.5. Araştırma katılan İtalya’da yaşadıkları sürelerle göre dağılımı

Yıl	Sayı	%
6 ay	17	34
1 yıl	17	34
2+	16	32
Toplam	50	100.

Çizelgede de görüldüğü gibi, mültecilerin bazıları %34’ü 6 ay önce tekneyle gelmiştir, bazıları %34’ü bir yıl önce gelmişler ve diğerleri %32’si 2 yıldan fazla Milan’da yaşamaktadır. İtalya’da kalma süresinin entegrasyon süresi ile pozitif ilişkili olduğunu söylemek pek mümkün değil.

İtalya’nın en çok konuşulan gündem maddelerinden biri haline gelen olay, Libya’dan yola çıkan bir göçmen teknesiyle başlıyor. Nijerya, Gana, Senegal, Mali ve Fildişi’li mültecilerin bulunduğu bir tekne bu. Kuzey Afrika’ya yakınlığı sebebiyle özellikle Libya’dan göç alan İtalya’ya gerekli yatırımları yapması için AB gerekli fonları uzun yıllardır sağlıyor. Arap Baharı sırasında sayıları fazlasıyla artan ve Sahra Çölü’nün güneyinden gelenlerin çoğunluğunu oluşturduğu göçmenlerle düzensiz ve kuralsız olarak ilgilenmeyi seçen İtalya daha önce imza attığı uluslararası anlaşmaları yok sayarak faşizan önlemleri tercih eder hale gelmiştir. İnsani şartlarda ağırılanma, sağlık hizmetlerinden yararlanılma, anadilini konuşan çevirmen aracılığıyla iletişim kurma haklarından mahrum bırakılabilen göçmenler sınırdışı edilmeleri gerektiğinde tutuldukları ve

gazetecilerin sokulmadığı“Cie” adlı kamplarda hapishaneleri aratmayan sert muamelelere tabi tutuluyorlar. Bu nedenle bazı göçmenler İtalya’yı ‘aktarma ülke’ olarak kullanıyor.

Çizelge 5.6. Araştırmaya katılan göçmenlerin İtalya’yı seçtiklerini sebebine göre dağılımı

Sebeup	Sayı	%
Başka ülke gitmek için	16	32
Para kazanmak	32	64
Ailemle yaşamak	2	4
Toplam	50	100

Çizelgede de görüldüğü gibi araştırma katılan %64 İtalya’ya para kazanmak amacıyla,% 32’si ise başka bir ülkeye gitmek için gelmiştir.Kalan %2’si ise daha önce gelen aileleri ile birlikte yaşamak için gelmiştir.Gana’daki ekonomik kriz gençleri yurtdışında para kazanmaya itmektedir. Gana’nın ekonomisinin içinde bulunduğu durum sonucunda ailelerin çoğunluğu yoksuldur.

Çizelge 5.7. Araştırma katılanmültecilerin barınmalarının dağılımı

barınma	Sayı	%
Mülteci kampında	39	78
Bir aile ile	4	8
Diğer	7	14
Toplam	50	100

Mültecilerin çoğunluğu %78’i mülteci kampında yaşamaktadır,%8’i bir aile ile beraber yaşamakta ve diğer % 14’ü ise apartmanda yaşamaktadır. Bugün İtalya’daki toplumsal hareketlere bakacak olursanız, emek mücadelesini, barınma hakkı mücadelesini ve sosyal refah için olan mücadeleyi görürsünüz. Son 20 yılda göçmenler bu toplumsal mücadelelerin öncüleri oldular. Ve bunlar yalnızca, örneğin oldukça önemli olan kalma hakkı gibi, göçmen hakları ile ilgili mücadelelerle kısıtlı değildi, bunun yanı sıra emek mücadelesi ile de ilgiliydiler.

Çizelge 5.8. Araştırma katılan mültecilerin İtalya’da kalmaya devam kararları dağılımı

İtalya’da kalmaya devam etmek ister misiniz?	Sayı	%
Evet	5	10
Hayır	45	90
Toplam	50	100

Görüldüğü gibi yukarıdaki çizelgede,araştırmaya katılanların çoğu %90’ı İtalya’da kalmaya devam etmek istemektedirler %10’u ise İtalya’dan gitmek istemektedirler. İtalya’da iş bulmanın zorluğu, kötü muamele ve dışlanma sonucu mülteciler İtalya’da kalmak istememektedirler. %10’luk grup kendini burada kötü hissettiğini belirtmiştir. Mültecilerin önemli bir kısmı da okula devam etmek ve burada kalmak istiyorlar. Günlük yaşama bakıldığında, göçmenler yaşadıkları çatışmayı sürdürmek ve başarılı olmak istiyorlar, göçmenlerin varlığının çok zor da olsa meşruiyetini sağlamaya çalışıyorlar. Göçmenlerin meşruiyeti tartışmalı ama günlük hayatın toplumsal dokusunun yeniden üretilmesi de göçmenlerin varlığına bağlı. Çoğu zaman göçe karşı insanların da içinde bulunduğu en domestik ve en mahrem alanlarda, birçok kadın göçmen, ev içi ve bakım emekçisi olarak çalışıyor.

Sosyal sigorta bakımından, sağlık sigortasına göre dağılım:

Çizelge 5.9. Sağlık Sigorta

	Sayı	%
Evet	13	26
Hayır	37	74
Toplam	50	100

Görüldüğü gibi yukarıdaki çizelgedeki cevaplara göre araştırmaya katılanların çoğu %74'ü İtalya'daki sağlık sigorta kapsamı altında olmayanlar, %26'sı ise kapsam altındalar. İtalya'daki sağlık sigortaları için iki seçenek var; INA-Assitalia (Özel sağlık sigortası – yıllık ücreti 98 Euro) SSN (İtalya'nın Ulusal Sağlık Hizmeti – 150 Euro). Aralarında şöyle bir fark var ki; INA-Assitalia ile yalnızca acil (pronto soccorso) bölümünde yapılacak olan cerrahi müdahaleler ve kaza sonrası müdahaleler kapsam altındadır. SSN ise herşeyi kapsar. INA-Assitalia için herhangi bir Poste Italiane şubesine gidiyorsunuz ve sağlık sigortası için ödeme kağıdı (Conto corrente postale) istediğinizi söylüyorsunuz. Daha sonra bu kağıdı doldurarak vezneye veriyor, parasını ödüyor ve ödendi kağıdınızı alıyorsunuz. Bunu oturma izni için yenileme başvurusu yaparken kullanacaksınız. Fakat mültecilerin geçici bir sağlık sistemi vardır ancak bu sistem sorunludur.

Çizelge 5.10. Yaşam tarzı İtalya'ya geldiğim için pişman oldum

	Sıklık	yüzde	Geçerli yüzde	Birikimli yüzde
Valid Evet	40	78.4	87.0	87.0
Valid Hayır	6	11.8	13.0	100.0
Valid Toplam	46	90.2	100.0	
Total	51	100.0		

Çizelge 5.10'da mültecilerin çoğu İtalya'da kötü muamele gördüklerini söylüyorlar; % 87'si İtalya'ya geldiğine pişman, %13'si ise hayatın İtalya'da Gana'dakinden daha normal olduğunu belirttiler. Bu rakamlar da gösteriyor ki, bir sosyal entegrasyon bir eksikliği var. Milan'ın olduğu bölgede, köklü emek mücadeleleri oldu, bunlar özlerinde göçmen

mücadeleleriydi. Binaların işgal edilip yaşandığı, barınma hakkı için yapılan mücadelelere bakıldığında, bunlar İtalya’da bir anlamda geleneğin bir parçası. Bu tür pratiklerin uzun geçmişleri var. Ancak son 10-15 yılda, bunlar pratikte bir şekilde yeniden şekillendi ve göçmenler tarafından sahiplenildi. Bu da göçmenlerin aynı zamanda önemli toplumsal mücadelelerin de öncüleri oldukları anlamına gelmekte. İşçi sınıfının bir parçasıdır. İtalya’daki işçi sınıfına bakıldığında, işçi sınıfı geleneksel ve dar anlamda algılanmazsa, göçmenler işçi sınıfının bileşenlerinin belirleyici bir unsurudur. Sermaye tarafından sömürülen toplumsal emeğe baktığımızda; ev içi ve bakım emekçileri işçi sınıfının önemli bir parçasıdır. İtalya’nın endüstriyel yapısında önemli yeri olan özellikle küçük ve orta boyutlu fabrikalarda çalışan sanayi işçi sınıfına baktığımızda da birçok göçmenin olduğunu görürsünüz fakat bunlar ucuz işgücü olarak çalışmaktadırlar.

Çizelge 5.11. İtalyan yönetimi Gana’lı mültecileri-göçmenleri anlamak ve kabul etmek ve iletişim kurmak için çaba gösteriyor mu?

	sıklık	yüzde	Geçerli yüzde	Birikimli yüzde
Evet	1	2.0	2.4	2.4
Valid Hayır	40	78.4	97.6	100.0
Toplam	41	80.4	100.0	
Cevapsız	9			
Total	50	100.0		

Bu sorunun sorulmasındaki esas amaç, mültecilere karşı ayrımcılığın devlet tarafından mı yoksa toplum (İtalyan halkı) tarafından mı yapıldığının görülebilmesi. Çizelgede görüldüğü gibi, İtalya yönetimi ve Gana yönetimi bir bir iletişim kuruyorlar mı? sorusuna % 97.2’si hayır diyorlar, % 2.4’de evet demekte. İtalya’daki çalışma koşullarının kötüleşmesinden göçmenlerin sorumlu olduğunu söyleyen insanları eleştirmenin bu nedenle önemli olduğunu düşünebiliriz, çünkü bu doğru değil. Genel olarak Dünya’da, yeni dünya düzeni adı altında kapitalist bir saldırı var ve kapitalist saldırı sömürü içinde tamamıyla yeni koşullar yarattı, ancak aynı zamanda direnişin yeni koşullarını da. Sorunların çözülebilmesi için birçok direniş mevcut, ancak böylesi bir farklı göçmen toplumsal emeğini örgütleme araçlarını bulmak hala önemli bir sorun olarak karşımızda durmakta ve bu yalnızca İtalya’da olan bir sorun değil. Milan kentinde, insanlar

göçmenlere karşı daha mesafeli, kendini beğenmiş, soğuk, onlara aile gibi candan ve sıcak davranmıyorlar.

Bu bağlamda ayrımcılık var diyebiliriz. Ayrımcılık bir kişinin cinsiyet, ırk, ten rengi, dini veya inanç engelli olması ya da sosyal milli veya etnik köken sebebiyle başkalarından daha kötü muamele görmesini beraberinde getiren, haksız bir muameledir. Ayrımcılığa maruz kalması kişinin diğerleri ile eşit koşullarda topluma katılamaması ya da toplum içerisinde örneğin iş yerinde veya okulda aynı olanaklara sahip olamaması anlamına gelir. Ayrımcılık bakımından, yapısal ayrımcılık kategorize edilememesine rağmen vardır. Burda, hedef ülke politikalarındaki bazı şartların çok sert olması önemli bir etmendir.

Bazi mültecilerin kişisel görüşleri:

Pakus: Bize iş asla vermezler, oturma izini prosedüleri uzatmaktadırlar,... Bazen de ikamet izini verirler ama iş konusunda sıfır. Dışarıda da bize dalga geçmektedirler.

Yunis: Gerçekten İtalya'ya geldiğim için pişman oldum. Libya'da çalışıyordum ve çok para kazanıyordum. Kaddafi döneminde, yiyecek, içecek ve apartman hepsini bedava olarak bize veriyorlardı. Şimdi burdayım, her şey parayla, yemeklerin de besin değeri yoktur. Mülteci kampında yaşayacağım kıyamete kadar. Bize geri kalmış diyorlar. Özel kampında bizi tanımlamak için kalitesiz giysi veriyorlar.

Atso: Para kazanmak için geldim hatta kocamı bırakmıştım. Şimdi geri dönmek istiyorum çünkü İtalya gelmeden önce düşündüğüm gibi değil. Daha iyi bir yaşam için başka bir ülke imkan varsa giderim. Burada yalnız başıma dört yıldır yaşıyorum.

Zeeza: Kocam ve ben taa uzak yollardan geldik, Akdenizden geçip İtalya'dayız. Kocam ve ben ayrı yaşıyoruz. Bu konuda, Birleşmiş Milletleri bir şey yapmalı.

Digy: Ben özel kampa geleli neredeyse bir yıl oldu. Yemek için haftalık 42 Euro bize veriyorlar. Özel Kampın Yönetimi için, Devlet, AB ve BM ile bir sözleşme varmış, Onun için onlardan para alıp bize veriyorlar. Hasta olunca sağlık sigortası yoktur sadece ilaç veriyorlar. Orası çok kalabalık. Dil kursunu da düzensiz bir şekilde yapmaktadırlar. Ondan dolayı 'Commisyon' (mülteci anlaşmasına karşı dava) gidince iyi bir açıklama imkanı yoktur. Sonuç, oturma ve ikamet izinleri olumsuzdur.

Joe: İtalya'ya geleli 3 yıl oldu. Ben kampta kalmıyorum kiralık bir apartmanda oturuyorum. İş bulmak zordur,ondan dolayı hep dolaşıyorum ve iş için yalvarıyorum.Yaşlandım onun için hiçbir zaman işi bana vermezler.Ben zaten Gana'da eğitim görmedim o yüzden burda da İtalyanca dili öğrenmek benim için zor.

Paso: İtalya'da gelecek bir umutlu değilim. İyi bir şansa sahip olabileceğim başka bir ülkeye gideceğim. Almanya'ya yada İsveç. İyi bir yaşam için orası, İtalya'dan daha iyi.Milan'da hayat zordur.

Rasta: Ben İtalya'da kalmaktan memnun değilim. Özel Polisler (Carabinnieri) bizi suçlular gibi izlerler. Kaderimizi, ne olacağımızı bilmiyoruz.

Çizelge 5.12. T-Testi

Grup istatistikleri

	Kaç yıldır İtalya'dasınız?	N	ortalama	Standart Sapma	Standart hata ortalaması
Entegrasyon olarak	1-2 yıl	14	1.21	.426	.114
asimilasyon	2'den fazla	36	1.25	.439	.073

		Levene'nin Varyans eşitliğinin testi		t-testi ortalamasının eşitliği						
		F	İşaretl sıra.	t	df(fark)	İşaretl i sıra (2- yanlı)	Ortalam fark	Standart yanılgı fark	95% güven aralığı	
									alt	üst
Entegrasyon olarak	Varsayılan varyans eşitliği	.288	.594	-.260	48	.796	-.036	.137	-.312	.240
asimilasyon	Varsayılamayan varyans eşitliği			-.264	24.426	.794	-.036	.135	-.315	.243

Bağımsızlık T-test'in sonuçlara göre, İtalya'da kalmak sayıları ile asimilasyon sayıları arasında önemli bir fark olmadığını gösteren Sıfır Hipotezi Kabul etmektedir. 0.76'lık P-değeri'nin 0.05'lik alfa değeri'den daha fazla olduğu ve verilerin varyans eşitliği olduğu gözlemlenebilir. İtalya toplumundaki asimilasyon ve kalma sürelerinin uzunluğu arasında önemli fark bulunmamaktadır.

Grup İstatistikleri

	Kaç yıldır İtalya'dasınız?	N	Ortalama	Standart Sapma	Standart hata ortalaması
Sağlık sigorta	1-2 yıl	14	1.86	.363	.097
	2'den fazla	36	1.64	.487	.081

Bağımsızlık örnek testi

		Levene'nin Varyans eşitliğinin testi		t-testi ortalamasının eşitliği						
		(F) sıklık	İşaretli sıra (Sig.)	T	Df (fa rk)	işaretli sıra (2- yanlı)	Ortalama fark	Standart yanılgı fark	95% güven aralığı	
									alt	üst
SAĞLIK SİGORTA	Varsayılan varyans eşitliği	14.968	.000	1.517	48	.136	.218	.144	-.071	.508
	Varsayılamay an varyans eşitliği			1.725	31.781	.094	.218	.127	-.040	.476

Çizelgede de baktığımızda, 0.094'lük P-değeri'nin 0.05'lik Alfa-değeri'den fazla olması sebebiyle, Sıfır Hipotezi Kabul görülmemektedir. Bu sebeple, İtalya'da kalma sürelerinin uzunluğunu ve sağlık sigortası ediniminin ortalama değerleri arasında önemli bir fark vardır.

SONUÇ

Günümüzde, göç, mültecilik, göçmenlerin asimilasyonu ve entegrasyonu gibi sorunlar en önemli sorunlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Göçün nedenleri ve ortaya çıkardığı problemlerin nasıl çözüleceği hususları önem arz etmektedir. Ayrımcı, ırkçı ve dışlamacı çözümler başka yeni problemlerin ortaya çıkmasını neden olmaktadır. Kültürel olarak asimilasyonist bir süreç, farklı kültürlerin ortadan kalkmasına yol açtığı gibi daha da önemlisi çatışmacı bir iletişimin oluşmasına da zemin hazırlamaktadır. Sosyo-ekonomik uyum ve entegrasyon öne çıkarılmalıdır. Eşit sağlık, eğitim ve siyaset imkanlarından tüm insanların yararlandırılması önemli bir noktadır. Yüksek nitelikli göçmenler ile vasıfsız göçmenlerin ayrımı ve çalıştırılması konusunda farklı politikalar izlenebilir, farklı çözümler bulunabilir. Ülkelerin bu alanda kamu politikalarının olması gerekir. Kamu politikaları yoluyla uzun dönem ya da kısa dönem gelen göçmenlerin uyum ve entegrasyon sorunları geldikleri ülkenin genel iş piyasasına da faydalı olabilecekleri şekilde çözümlenebilir.

İtalya'nın planlı ve düzenli-istikrarlı göç politikaları bulunmadığından dolayı genellikle af politikaları ile işler yürütüldü ve bu durumda farklı staülerde göçmenlerin ortaya çıkmasına yol açtı. Öncelikle göçmenler enformel alanlarda çalışmaya mecbur kaldılar. Göçmen işçileri İtalyanlar gerekli görüyorlar ancak onların kalıcı olmasından ve bunun bir tür "aile göçü"ne dönüşmesinden rahatsızlar. Göçmenlerin siyasal katılımı olmadığı için sendikalar ve yerel yönetimler toplumsal katılım sağlamaya çalışıyorlar. Bu katılım programları da tek değil parçalı ve enformel. İtalya, enformel olarak göçmenlerin problemlerini çözmeye çalışıyor çünkü resmi kurumların çözümleri yetersiz ve tutarsız. Göçmenlerin yeteneklerinin, dillerinin, potansiyellerinin, yaşlarının farklılık göstermesi de çözümlerin tek biçimli olabilmesini engelliyor. 2010 Entegrasyon Anlaşması, göçmen kişiye odaklı olarak anayasaya aykırı olmamak kaydıyla bütün kültürel ve kimlik özelliklerini dikkate almaya çalışan bir anlaşma. Onsekiz yaşın altındakiler, İtalyan okullarında okuyarak daha verimli ve etkili kişi olabiliyorlar. Bu durum göçmenler tarafından, kendi kültürlerinin unutturularak gençlerin Batı kültürüne asimile edilmeleri sonucu Dünya'daki farklılıkların yokedildiği ve homojen bir kültür üretildiği için endişeyle karşılanıyor. Bu nedenle çözümlerin hem göç edilen ülkenin hem de göç edenlerin yararına oluşturulması çok zor. Her iki tarafında karşılıklı olarak taviz vermesi kaçınılmaz hale

geliyor, bu tür bir taviz verilmediğinde, bazen her iki taraf içinde çok zararlı olabilecek iç çatışmalar ortaya çıkabiliyor.

Milan’da yaşayan Ganalı mültecilerin belli sosyal sorunlarını, entegrasyon bağlamında dikkate alarak ortaya koymak amacı ile planlanan ve yürütülen bu araştırma sonuçlarına göre;

Araştırmaya katılan Ganalı mültecilerin/göçmenlerin çoğunluğunun 3 yıl ve daha fazla süredir İtalya’da yaşadıkları görülmektedir. Bu mültecilerin yarısından fazlasının İtalyanca’yı anlamadıkları, konuşamadıkları, okuyamadıkları, yazamadıkları; büyük çoğunluğunun alış veriş yaparken (mağazalarda ve çeşitli alış veriş merkezlerinde), İtalyalı arkadaş, komşu ya da tanıdıklar ile iletişim halinde iken, İtalyancaları yetersiz kalmaktadır. Dil yetersizliği iletişimi de olumsuz etkilediğinden ülkeye entegrasyon açısından en önemli engellerin başında gelmektedir diyebiliriz. Ganalı Mültecilerin arkadaşlarının çoğu Afrika’dan gelen diğer mültecilerdir, İtalyalılarla bir araya gelip çeşitli faaliyetlerde (ziyaretler, yemek yeme, tiyatro, sinema gibi) bulunamamaları kendi içine kapalı gruplar oluşturmalarına neden olmaktadır.

Genel olarak İtalya’ya gelmekten memnun olmadıklarını belirtenlerin yarısından fazlası son birkaç haftadır kendilerini sakin, emniyette, huzur içinde, dinlenmiş ve rahatlamış hissetmediklerini söylemişlerdir. Öncelikle yerli halk ve yerel yönetimlerin ev sahibi konumunda oldukları için Afrika’dan gelen mültecileri anlamaya çalışmaları ve bununla ilgili proje ve toplantılar yapmaları gerekmektedir. Göçmenler de öncelikle yaşayacakları ya da yaşamakta oldukları ülkeyi/şehri tanımaları, her yönü ile kabullenmeleri, benimsemeleri ve yaşadıkları şehrin ülkenin birer üyesi olduklarının bilincinde olmalıdırlar. Ancak bu bir kültür/dil/inanç/eğitim meselesi olduğu için belirli bir süreci ve katkıyı gerektirmektedir, kolay değildir. Şehirler homojen özellik taşımadığından tek bir şehirli kimliğinden ziyade, şehirle birlikte şehirde yaşamayı amaçlayan ortak bir şehirli bilinci oluşturulabilmelidir.

Yerel yönetimler Ganalı mültecilerin yerel sorunlarla ilgilenmelerini ve yaşadıkları şehre sahip çıkmalarını sağlamak için yeni projeler geliştirmelidirler. İki kültür arasındaki önyargıları kırmanın bir yolu olarak, okullarda öğretmenlerle Gana’nın Büyükelçisi işbirliği ile kültürünü tanıtıcı kültürel ve sosyal faaliyetler düzenlenmelidir.

Ganalı mültecilerin içinde yaşadıkları toplumun dilini günlük yaşamı düşünerek gereksiz görmeden ileri düzeyde öğrenmeleri ve yeni kuşaklara öğretme gayreti içinde olmaları gerekir. Bunun içinde kendi anadillerini de çok iyi bilmelidirler.

Yapılacak entegrasyon politikalarında, etnik kültürün ihmal edilmesinin başlangıçta asimilasyona, daha sonra ise gençlerin her iki kültürden de uzaklaşacağı marjinalleşmeye doğru bir gidiş sergileyeceği ve sorunlu bir gençliğin ortaya çıkmasına yol açabileceği unutulmayarak, entegrasyon için her iki kültürün de birlikteliğini sağlayacak politikalar geliştirilmelidir.

KAYNAKLAR

- Abbott, P (2007), "Distortions to Agricultural Incentives in Cote d'Ivoire", Agricultural Distortions Working Paper 46.The World Bank.
- Albani, Mauro (2013). "La popolazione straniera residente in Italia nel 2013". ISTAT.Retrieved 28 August 2013.
- Amnesty International Statistics of (2006)
- Annan B. (March 12 2004) Annenberg Foundation. A Grants Overview My Joy .Los Angeles, CA 90067. USA
- Barry R. Chriswick, (2005). Immigrant Earnings: A longitudinal Analysis. A review of Income and Welfare Volume 51, Issues 4 pages 485-503 December 2005.
- Bates, R.H. (1981).Markets and States in Tropical Africa.The Political Basis of Agricultural Policies, University of California Press, Berkeley.
- Belkis, K.(2003). "Küresel Gidişat, Değişen Göçmenler ve Göçmenlik", Uluslararası İlişkilerde Sınır Tanımayan Sorunlar. Der: A.Kaya, G. Göksu Özdoğan (Bağlam Yayınları, 2003, s.279).
- Bevelander, P. and Veenman, J.(2006). Naturalization and Employment Integration of Turkish and Moroccan immigrants in the Netherlands. Journal of International Migration and Integration, 7(3), 327-349.
- Bozkurt, G. (1993). İnsan ve Kültür, Remzi Kitabevi, İst. 1993, s. 95.
- Burbaker, R. (2005). The Diaspora, Diaspora Ethnic and Racial Studies.Bepress Berkely USA
- Cadot, O., L. Dutoit, and J. de Melo (2009)."The Elimination of Madagascar's Vanilla Marketing Board, 10 Years On," Journal of African Economies 18(3), pp. 388-430.
- Chapel, H. (1994).A Scientific Theory of Culture and Other Essays.University of North Carolina Press.
- Chi Viang, DW 04-08-2011, Germany
- Chris, A. (2008). Sociology of Urban Communities. Accra: Hans Publication Accra Ghana
- Ciobanu, C. (2000). "EUROPE: Home to Roma, And No Place for Them". Inter Press Service. Retrieved 28 August 2013.
- Citifm Online Tuesday 2nd February, 2016 10:19 am
<http://citifmonline.com/2016/02/02/create-jobs-for-the-youth-to-reduce-migration-mahama-to-eu/>

- De Simone, G. and M. Manchin (2012). "Outward Migration and Inward FDI: Factor Mobility between Eastern and Western Europe." *Review of International Economics* 20(3): 600-615.
- Degen, K. and A. Fischer (2009). Immigration and Swiss House Prices. CEPR Discussion Paper no. 7583. London, Centre for Economic Policy Research. Department of Innovation Universities and Skills (2008). Innovation Nation. London, Department of Innovation, Universities and Skills.
- Docquier, F. and E. Lodigiani, (2010). "Skilled Migration and Business Networks." *Open Economies Review* 21(4), 565-588.
- Docquier, F. and H. Rapoport (2012). "Globalization, Brain Drain, and Development." *Journal of Economic Literature* 50(3): 681-730.
- Dominic T. (1967). "Africa: National and Social Revolution". Peace and Socialism Publishers. Prague.
- Drori, I., B. Honig, et al. (2009). Transnational Entrepreneurship: An Emergent Field of Study. *Entrepreneurship Theory and Practice* 33(5), 1001–1022.
- Duleep, H. O., D. Jaeger, et al. (2012). How Immigration May Affect U.S. Native Entrepreneurship: Theoretical Building Blocks and Preliminary Results. IZA Discussion Paper 6677. Bonn, IZA.
- Duranton, G. and D. Puga (2001). Nursery Cities: Urban Diversity, Process Innovation and the Life Cycle of Products. *American Economic Review* 91(5): 1454-1477.
- Dustmann, C., A. Glitz, et al. (2008). "The labour market impact of immigration." *Oxford Review of Economic Policy* 24(3): 477-494.
- Edin, P.-A., P. Frederiksson, (2003). "Ethnic Enclaves and the Economic Success of Immigrants: Evidence from a Natural Experiment." *Quarterly Journal of Economics* 118(1): 329.
- Egger, P., D. R. Nelson, et al. (2012). "The Trade Effects of Skilled versus Unskilled Migration." Ludwig Maximilian University of Munich - Center for Economic Studies (CES) Germany
- Erkan, R. ve Erdoğan, M. Y. (2006). Göç ve çocuk suçluluğu. *Aile ve Toplum Dergisi*, 79-91. TC Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Eurostat (2008). European Conference on Quality In Official Statistics: Rome
- Fagerberg, J. (2005). Innovation: A guide to the literature. *The Oxford Handbook of Innovation*. J. Fagerberg, D. Mowery and R. Nelson. Oxford, OUP: 1-27.
- Fairlie, R., H. Krashinsky, et al. (2012). Indian Entrepreneurial Success in the United States, Canada, and the United Kingdom. *Research in Labor Economics*. S. W. Polachek and K. Tatsiramos, Emerald Group Publishing Limited: 285-318.
- Farell & Burnett, (1994). Race Matters In British Prisons. *British Journal of Criminology*. CCJS

- Fielding, A. J. (1992). *Migration and Social Mobility: South England as an escalator Region*; Regional Studies. UCL Home.
- Florida, R. (2002). *The Rise of the Creative Class*. New York, Basic Books.
- Foad, H. (2011). "Immigration and equity home bias." *Journal of International Money and Finance* 30(6): 982-998.
- Foley, C. F. and W. R. Kerr (2011). *Ethnic Innovation and U.S. Multinational Firm Activity*. National Bureau of Economic Research Working Paper Series. Cambridge, Mass., NBER. No. 17336.
- Foley, C. F. and W. R. Kerr (2013). "Ethnic Innovation and U.S. Multinational Firm Activity." *Management Science* 59(7): 1529-1544. 35
- Frattini, T. (2008). *Immigration and Prices in the UK*. mimeo. London, UCL.
- Fujita, M. and S. Weber (2003). *Strategic Immigration Policies and Welfare in Heterogenous Countries*. Institute of Economic Research Working Papers. Kyoto, Kyoto University.
- Gagliardi, L. (2011). *Does Skilled Migration Foster Innovative Performance? Evidence from British Local Areas*. SERC Discussion Paper DP0097. London, SERC.
- Gamlen A. (2008). *The Emigration State and the Modern Geopolitical Imagination*. Oxford Univ. Press. UK
- Geertz, C. (1973). *The interpretation of cultures*. New York: Basic Books
- Georgarakos, D. and K. Tatsiramos (2009). "Entrepreneurship and survival dynamics of immigrants to the U.S. and their descendants." *Labour Economics* 16(2): 161-170.
- George, A., M. Lalani, et al. (2012). *Skilled immigration and strategically important skills in the UK economy*. Report for the Migration Advisory Committee. London, NIESR.
- German Federal Statistical Office, (2004), Canadian Citizenship and Immigration Office, 2001 (Canada); and Census Bureau, 2000 (USA)
- Gerrit Jan Van Heuven 1955. *Refugee Problems and their Solutions*, United Nations High Commissioner for Refugees at Oslo on 12 December 1955.
- Ghana Cocoa Board: *Cocoa Repotr 2012: An analysis of Incentives* Accra Ghana.
- Ghana News Agency GNA, October 21 2015. www.ghananewsagency.org/
- Ghana Statistical Service: *2010 Population and Housing Census*, P.O.Box 1098 Accra.
- Giannetti, M., G. Liao, et al. (2012). *The Brain Gain of Corporate Boards: A Natural Experiment from China*. CEPR Discussion Paper DP9190. London, CEPR.
- Girma, S. and Z. Yu (2002). "The link between immigration and trade: Evidence from the United Kingdom." *Weltwirtschaftliches Archiv* 138(1): 115-130.

- Glaeser, E. (2008). *Cities, Agglomeration and Spatial Equilibrium*. Oxford, OUP.
- Godley, A. (2001). *Jewish Immigrant Entrepreneurship in New York and London, 1880-1914: Enterprise and Culture*. Basingstoke, Palgrave MacMillan.
- Gönüllü, M. 1996. Dış göç. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, (1),95-104.
- Gonzalez, L. L. and F. Ortega (2009). Immigration and housing booms: Evidence from Spain. *Economics Working Papers*. Barcelona, Department of Economics and Business, Universitat Pompeu Fabra.
- Gordon, I., C. Whitehead, et al. (2007). *The Impact of Recent Immigration on the London Economy*. London, City of London Corporation.
- Guerra, G. and R. Patuelli (2011). The Influence of Role Models on Immigrant Self-Employment: A Spatial Analysis for Switzerland. *Quaderni - Working Paper DSE N° 745*. Bologna, University of Bologna Department of Economics.
- Hakları Merkezi Yay.
- Halfacree, 1995, in Rye, 2006).
- Hanson, G. H. (2012). Immigration, Productivity and Competitiveness in American Industry. *Competing for Talent: The United States and High-Skilled Immigration*. Washington DC, American Enterprise Institute.
- Harrison, A. (Ed.), (2006). *Globalisation and Poverty*, forthcoming University of Chicago Press for the National Bureau of Economic Research, Boston, Massachusetts.
- Hart, D. M. and Z. J. Acs (2011). "High-Tech Immigrant Entrepreneurship in the United States." *Economic Development Quarterly* 25(2): 116-129.
- Hein de Haas (2007), *Remittances, Migration and Social Development*. A conceptual Review of Literature, Social Policy and Development Programme Paper No. 34 oct 2007 UNRISD
- Honig, B., I. Drori, et al., Eds. (2010). *Transnational and Immigrant Entrepreneurship in a Globalized World*. Toronto, University of Toronto Press.
- Hoogendoorn, S. M. and M. van Praag (2012). *Ethnic Diversity and Team Performance: A Field Experiment*. IZA Discussion Paper 6731. Bonn, IZA.
- HQR 1983. Vol.5
- http://en.wikipedia.org/wiki/Dublin_Regulation
- http://popstats.unhcr.org/en/asylum_seekers.
- <http://reliefweb.int/report/greece/migrant-boat-arrivals-europe-top-150000-2015>.
- <http://www.csa.com/discoveryguides/gmfood/overview.php>
- <http://www.unhcr.org/3b66c2aa10.html>

- Huber, P., A. Iara, et al. (2010). Highly Skilled Migration: A survey of the economic literature Migration, Skills and Productivity. P. Huber, M. Landesmann, C. Robinson and R. Stehrer. Vienna, WIIW.
- Huber, P., M. Landesmann, et al. (2010). Migration, Skills and Productivity. Research Reports 365. Vienna, Vienna Institute for International Economic Studies.
- Hunt, J. (2011). "Which Immigrants Are Most Innovative and Entrepreneurial? Distinctions by Entry Visa." *Journal of Labor Economics* 29(3): 417-457. 36
- Hunt, J. (2013). Are Immigrants the Best and Brightest U.S. Engineers? National Bureau of Economic Research Working Paper Series No. 18696. Cambridge, Mass, NBER.
- Hunt, J. and M. Gauthier-Loiselle (2010). "How Much Does Immigration Boost Innovation?" *American Economic Journal: Macroeconomics* 2(2): 31-56.
- Huseyin, P. (2005). *Uluslararası Hukuk Dersleri 2. Kitap* (8. bs.), Ankara, Turhan Kitabevi, s.185-186.
- İçduygu, S. (1999). The ethnic question in an environment of insecurity: the Kurds in Turkey *Ethnic and Racial Studies* 22 (6), 991-1010
- IDOS (30 October 2012). "Dossier Statistico Immigrazione 2012". Caritas. Retrieved 28 August 2013.
- İlknur Tunç, (2013). Göçmenlerin Sosyo-Kültürel Uyum Sorunları, Aralık 2013
- İltica ve Goc Alanındaki Avrupa Birliği Muktesebatının Ustlenilmesine İlişkin Türkiye Ulusal Eylem Planı, s.37, 20.03.2013 tarihinde http://gib.icisleri.gov.tr/ortak_icerik/gib/ĐLTĐCA%20VE%20GOC%20ULUSAL%20EYLEM%20PLANI.pdf adresinden erişildi.
- Jacobs, J. (1969). *The Economy of Cities*. London, Vintage.
- Jacoby, T. (2004). *The new immigrants: A progress report*.
- Jaffe, A. (1996). "Economic analysis of research spillovers: Implications for the Advanced Technology Program." *Economic Analysis*: 1-14.
- Jaffe, A. and M. Trajtenberg, (2002). *Patents, Citations, and Innovations*. Cambridge
- Jenny F. (1974). *The Economics of Colonialism*. International Socialism No. 70
- Kegan P. (1966). *Purity and Danger*. Routledge London.
- Kegan Paul, (1961). *Patterns of Culture*. Routledge. London
- Kwame, N. (1957). *Ghana: The autobiography of Kwame Nkrumah*, ISBN-0-901787-60-4 s 53
- Kwame, N. (1968). *Handbook of Revolutionary Warfare; Fisrt Introduction of Pan African Pellet*. Compass. Ohio University Press.

- Kuruk, P. (1999). Asylum and the Non Refoulement of Refugees: The case of the missing shipload of Liberian refugees 35. *Stradford Journal of Int. Law* 315
- Laven, A. (2007). "Marketing Reforms in Ghana's Cocoa Sector," Overseas Development Department.
- Metin İŞÇİ, (2000). *Sosyal Yapı ve Sosyal Değişme*, Der Yay.İst., 2000, s. 71.
- Mustafa, E. ERKAL , (1995). *Sosyoloji*, Der Yay. İst. 1995, s. 223.
- Nukunya , G. K. (2003). *Tradition and Change in Ghana; An Introduction*. University Press Accra.
- Odman, T. (1995). *Multeci Hukuku*, Ankara, AUSBİ İnsan
- Osei, B. (2013). *OAU and Western Penetration Efforts*: New Africa Press.
- Özer O. (1986). *Toplumbilim*, Tekin Yayınevi, 6. Bas. İst. 1986, s. 202.
- Paul, B. (1998). *Exploring Contemporary Migration*. Halfacree and V. Robinson. ISBN 0 582 25161 3. Longman Harlow.
- Peace and Socialism Publishers. Prague, 1967.
- Polat, H. (2001). *Almanya'ya Anadolu'dan göç sorunları*. Haksöz Dergisi, 119.
- Public Security Journal Italy 2011. CDA CARA GE.
- Rienzo, Cinzia and Carlos Vargas-Silva. (2007). *Highly Skilled Migration to the UK 2007-2013: Policy Changes, Financial Crises and a Possible 'Balloon Effect'?*. Migration Observatory report, COMPAS, University of Oxford, July 2014
- Rosenthal, Elisabeth (16 May 2008). "Italy cracks down on illegal immigration" *The Boston Globe*. Retrieved 28 August 2013.
- Ryan, P. J. (2008). How New Is the New: Social Study of *Journal of Interdisciplinary History*, 553–576.
- Sá, F. (2011). *Immigration and House Prices in the UK*. IZA DP No. 5893. Bonn, IZA: July.
- Saiz, A. (2003). "Room in the Kitchen for the Melting Pot: Immigration and Rental Prices." *Review of Economics and Statistics* 85(3): 502-521. 40
- Saiz, A. (2007). "Immigration and housing rents in American cities." *Journal of Urban Economics* 61(2): 345-371.
- Saiz, A. (2011). *Immigrants, Hispanics, and the Evolution of Housing Prices in the US. Latinos and the Economy*. D. L. Leal and S. J. Trejo, Springer New York: 233-251.
- Saiz, A. and S. Wachter (2011). "Immigration and the Neighborhood." *American Economic Journal: Economic Policy* 3(2): 169-188.

- Sanchis-Guarner, R. (2013). First-come first-served: immigration, native displacement and house prices in Spain. 3rd European Meeting of the Urban Economics Association. Palermo.
- Saxenian, A.-L.(2002). "Silicon Valley's New Immigrant High-Growth Entrepreneurs." *Economic Development Quarterly* 16(1).
- Saxenian, A.-L. (2006). *The New Argonauts: Regional Advantage in a Global Economy*. Cambridge, MA, Harvard University Press.
- Saxenian, A.-L. and C. Sabel (2008). "Venture Capital in the 'Periphery': The New Argonauts, Global Search and Local Institution-Building." *Economic Geography* 84(4): 379-394.
- Scellato, G., C. Franzoni, et al. (2012). *Mobile Scientists and International Networks*. NBER Working Paper Series 18613. Cambridge, MA, NBER.No. 18613.
- Schuetze, H. and H. Antecol (2007). *Immigration, Entrepreneurship and the Venture Start-up Process. The Life Cycle of Entrepreneurial Ventures*. S. Parker, Springer US. 3: 107-135.
- Schumpeter, J. (1962). *The Theory of Economic Development*. Berlin, Springer.
- Sepulveda, L., S. Syrett, et al. (2011). "Population superdiversity and new migrant Enterprise: The case of London." *Entrepreneurship & Regional Development* 23(7-8): 469-497.
- Smallbone, D., J. Kitching, et al. (2010). "Ethnic diversity, entrepreneurship and competitiveness in a global city." *International Small Business Journal* 28(2): 174-190.
- Stephan, P. and S. Levin (2001). "Exceptional Contributions to US Science by the foreign-born and foreign-educated." *Population Research and Policy Review* 20: 59-79.
- Stillman, S. and D. C. Maré (2008). *Housing Markets and Migration: Evidence from New Zealand*. Motu Working Paper 08-06, Motu Economic and Public Policy Research.
- Stuen, E. T., A. M. Mobarak, et al. (2012). "Skilled Immigration and Innovation: Evidence from Enrolment Fluctuations in US Doctoral Programmes*." *The Economic Journal* 122(565): 1143-1176.
- Style, 1962. *Anthropology Today*. Chicago: University of Chicago Press. p 388-433
- Suhrk A. (1998). *A Burden Sharing During Refugee Emergencies. The logic of Collective versus National Action*. Journal of Refugee Studies Oxford Univ. Press.
- Syrett, S. and L. Sepulveda (2011). "Realising the diversity dividend: population diversity and urban economic development." *Environment and Planning A* 43(2): 487-504.
- Taylan A. (1979). Göç ve Değişme: İst. Üniv. Ed. Fak. Yay. İst., 1979, s. 20.
- The Economist. 2014-07-05. "Italy's illegal immigrants: Tidal wave".

- The Guardian (2011). Grant, Harriet; Domokos, John (2011-10-07). "Dublin regulation leaves asylum seekers with their fingers burnt". The Guardian.
- The Rabat Process. (2012). High-Level Working Group on Asylum and Migration: The Rabat process: the road ahead 2012-2014, 19 June 2012
- Trax, M., S. Brunow, et al. (2012). Cultural Diversity and Plant-Level Productivity. IZA Discussion Paper 6845. Bonn, IZA.
- Tschirley, D., C. Poulton and P. Labaste (2009). Organisation and Performance of Cotton Sectors in Africa. The World Bank.
- UN, Universal Declaration 8-AR 1948
- UNHCR Global Appeal 2014-2105 http://popstats.unhcr.org/en/asylum_seekers
- UNHCR, Annual Consultations on Resettlement 2014
- UNHCR, Asylum Seekers April 11 2012
- UNHCR, The 1951 Convention Relating to the Status of Refugees
- Vertovec, S. (2007). Super-diversity and its implication:. Ethnic and Racial Studies 30(6): 1024-1054.
- Wadhwa, V., A. Saxenian, et al. (2008). Skilled Immigration and Economic Growth: Procedia Social and Behavioral Sciences Volume 195, 3 July 2015, Pages 113–122
- Walker, A. and Walker, C. (1997). Britain Divided: The Growth of Social Exclusion in the 1980s and 1990s, London, CPAG.
- Walter, R. (1973). How Europe Underdeveloped Africa. Bogle-L'Ouverture Publications, London and Tanzania Publishing House, Dar-Es-Salaam 6th reprint: Transcribed by Joaquin Arriola.
- Wang, C. L. and L. Altinay (2012). Social embeddedness, entrepreneurial orientation and firm growth in ethnic minority small businesses in the UK.: International Business Journal.
- Willey, David (2007). "Milan police in Chinatown clash." BBC News. Retrieved 28 August 2013.
- Winters, A., N. McCulloch, and A. McKay (2004). "Trade Liberalisation and Poverty: the Evidence so Far," Journal of Economic Literature 42, 72–115.
- www.ines.es (Spain); www.istat.it (Italy); www.ined.fr (France); www.cbc.nl (Netherlands); Labour Forces Survey 2006 (UK);
- Worldometers (www.Worldometers.info) <http://www.worldometers.info/world-population/italy-population/>

ÖZGEÇMİŞ

KişiselBilgiler

Adı Soyadı : Fatao MAMUDU
Uyruğu : GANA
Doğumtarihiveyeri : 1985,Accra
Medenihali : Bekar
Telefon : 05435324548
Faks : -
e-mail :signory2002@yahoo.co.uk

Eğitim

Derece	EğitimBirimi	Mezuniyettarihi
Yükseklisans	Gazi Üniversitesi	Devam ediyor
Lisans	University of Ghana	2011

İşDeneyimi

Yıl	Yer	Görev
2015	TRT	Tercümanlık

YabancıDil

İngilizce, Türkçe, Arapça, Hausa

Yayınlar

-

Hobiler

-

GAZİ GELECEKTİR..

